

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ I MILLORA DEL SECTOR SUD DE LA SERRALADA DE MARINA

CONSORCI PARC DE LA SERRALADA DE MARINA:

Diputació de Barcelona
Àrea Metropolitana de Barcelona Mancomunitat de Municipis
Ajuntament de Badalona
Ajuntament de Montcada i Reixac
Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles
Ajuntament de Tiana
Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet

CONTINGUT

1 MEMÒRIA JUSTIFICATIVA

- 1 Introducció. Els parcs naturals i el projecte de l'anella verda. El Parc Serralada de Marina**
- 2 El sector sud de la serralada de Marina**
- 3 Metodologia i procés d'elaboració**
- 4 Àmbits d'anàlisi i valoració**
 - 4.1 Medi físic**
 - 4.2 Medi natural**
 - 4.3 Medi socioeconòmic**
 - 4.4 Paisatge**
- 5 Encaix territorial**
- 6 Valoració global**
- 7 Planejament vigent**
- 8 El Consorci Parc Serralada de Marina**
- 9 Marc legal. Justificació de la figura jurídica emprada: el Pla Especial de Protecció del Medi**
- 10 Objectius del Pla Especial**
- 11 Delimitació del Pla Especial**
- 12 Explicació i justificació de l'ordenació**
 - 12.1 Àrees de gestió**
 - 12.2 Determinacions paisatgístiques en àrees dins del Parc no considerades com a Parc forestal o sòl no urbanitzable**
 - 12.3 Àrees segons valor natural i ús**
 - 12.4 Elements construïts**
 - 12.5 Àrees de tractament específic**
 - 12.6 Principals àrees de tractament específic**
 - 12.7 Xarxa viària i transport col·lectiu**
- 13 Propostes de modificació del PGM**
 - 13.1 Proposta de modificacions per a tot l'àmbit del Pla Especial**
 - 13.2 Proposta de modificacions en el terme municipal de Montcada i Reixac**
 - 13.3 Proposta de modificacions en el terme municipal de Santa Coloma de Gramenet**
 - 13.4 Proposta de modificacions en el terme municipal de Badalona**
 - 13.5 Proposta de modificacions en el terme municipal de Tiana**

2 NORMATIVA

3 DOCUMENTACIÓ GRÀFICA¹

4 ORDENANCES

5 ANNEXOS

- Annex I¹: Documentació gràfica del Pla Especial
- Annex II²: Llistat de l'edificació tradicional, elements d'interès històrico-artístic, dotacions i elements d'interès
- Annex III: Descripció del límit del Pla Especial
- Annex IV: Estatuts del Consorci Parc Serralada de Marina
- Annex V: Reglament de la Comissió Consultiva

¹ Els plànols es poden consultar a l'Àrea d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona, al carrer Comte d'Urgell 187, edifici Rellotge, 3a planta, 08036 Barcelona

² Les fitxes del patrimoni construït es poden consultar al web a ***Informació General/Patrimoni construït***

1. INTRODUCCIÓ. ELS PARCS NATURALS I EL PROJECTE DE L'ANELLA VERDA. EL PARC SERRALADA DE MARINA

Des de l'any 1972 la Diputació de Barcelona desenvolupa una política de promoció i gestió de plans especials d'ordenació de determinats àmbits geogràfics situats a l'entorn dels sectors edificats de l'àrea metropolitana de Barcelona, l'origen històric de la qual es situa en el Pla Provincial de 1963. La figura d'aquests plans especials, desenvolupats a l'empara de la Llei 12/85 d'Espais Naturals, a partir de la data d'aprovació d'aquesta disposició legal, ha buscat sempre el compromís i mai la substitució de les competències, respectant la autonomia dels municipis i les administracions sectorials.

La naturalesa dels Plans Especials conté dues dimensions fonamentals. D'una banda, la protecció dels sistemes naturals, tot fent compatible l'aprofitament racional dels seus recursos amb l'adequat tractament dels ecosistemes. De l'altra, el forniment a la societat d'espais, instal·lacions i mecanismes necessaris per al coneixement, estudi i gaudi dels elements que componen aquests sistemes geogràfics.

En aquest sentit, l'estratègia de la Diputació de Barcelona ha estat històricament orientada cap a l'ordenació i posterior gestió d'aquells àmbits que, a més d'un interès evident, millor podien atendre les demandes més urgents de la societat. Així, els diferents plans especials redactats i tramitats per la Diputació fins aquest moment responen a la voluntat de consolidar un cinturó d'espais d'especial protecció al voltant de les àrees més fortament urbanitzades del l'àrea metropolitana de Barcelona, sectors on es concentra un percentatge força elevat de la població total del país: el Montnegre-Corredor, el Montseny, Sant Llorenç del Munt i l'Obac, i el Garraf.

Els anys 90, la Diputació de Barcelona, a partir de l'experiència de l'acció concreta en la planificació i gestió dels espais naturals que portava a terme des de feia 20 anys, i davant de les tendències i processos territorials i ambientals existents, formula una proposta per a la gestió del conjunt del sòl no urbanitzable de la regió metropolitana de Barcelona: el projecte de l'anella verda. L'anella verda ha suposat un important salt qualitatiu en matèria de protecció del territori, ja que representa el pas d'un conjunt d'espais protegits aïllats, a una aproximació centrada en una veritable xarxa d'espais, integrats en una àmplia ordenació territorial, i que parteix del principi de la necessària continuïtat dels sistemes naturals per a l'efectiva preservació dels seus valors. La configuració final del projecte implica la protecció d'un continu de més de 150.000 hectàrees al voltant de l'àrea metropolitana, amb els parcs naturals, i altres espais anàlegs, com a nuclis o nodes de la xarxa, complementats i enllaçats per espais de connexió i transició, que donen sentit al conjunt del sistema (Figura 1).

El protagonisme del món local en aquesta nova etapa d'impulsió de la protecció d'espais naturals ha estat determinant. Fruit de la col·laboració entre la Diputació de Barcelona i els ajuntaments implicats s'han constituït consorcis de les administracions locals promotores dels nous espais protegits que formen part de l'anella verda. Així, els darrers anys, s'han creat els consorcis del Parc de la Serralada de Marina, Parc de la Serralada Litoral, l'Espai Natural de l'Embassament del Foix, l'Espai Natural de les Guilleries—Savassona i el Parc Agrari del Baix Llobregat, i s'ha transformat el Patronat de Collserola en un nou consorci, del qual també forma part la Diputació de Barcelona.

D'aquesta manera, en l'actualitat els espais protegits gestionats directament pels ens locals arriba ja a les 101.394 hectàrees en el conjunt de la demarcació de Barcelona, 71.992 de les quals estan vinculades al projecte de parcs metropolitans de l'anella verda, és a dir, gairebé la meitat de les 150.000 previstes. D'aquestes 71.992 hectàrees, 60.705 tenen aprovat definitivament el seu pla especial i les altres 11.287 el tenen, hores d'ara, en fase de tramitació.

La voluntat política i les determinacions del planejament s'han concretat amb una gestió efectiva d'aquest conjunt d'espais, que hores d'ara s'està duent a terme amb un esforç molt important de recursos humans i materials. Sota una estructura que respon a una gestió fortament descentralitzada per a cadascun dels espais, treballen actualment unes 300 persones, i la quantitat de recursos econòmics que anualment s'hi apliquen sobrepasa els 3.500 milions de pessetes.

En aquest marc, l'any 1996 es va constituir el primer Consorci Parc de la Serralada de Marina, format per la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona, i els Ajuntaments de Badalona, Santa Coloma de Gramenet i Montcada i Reixac, amb l'objectiu global d'ordenar de forma conjunta l'àmbit d'aquest espai. L'any 1998 es van sumar al Consorci els municipis de Tiana i Sant Fost de Campsentelles, ampliant així la superfície del parc fins a les 3.032 hectàrees amb que compta en l'actualitat.

En absència d'un Pla Especial, durant tots aquests anys s'ha dut a terme transitòriament una intensa gestió del territori, encaminada principalment a la seva conservació i manteniment. Així, els principals programes han estat els de prevenció d'incendis forestals —incloent la campanya de vigilància i les infraestructures—, la conservació i manteniment de camins, les repoblacions i treballs forestals, la neteja d'abocaments i la senyalització, entre d'altres. En aquest període, el Consorci ha realitzat una inversió mitjana anual d'uns 75 milions de pessetes. El capítol 8 de la present memòria recull detalladament tots els aspectes relacionats amb la constitució, objectius, funcions i desenvolupament del Consorci.

2. EL SECTOR SUD DE LA SERRALADA DE MARINA

El sector sud de la serralada de Marina inclou els darrers contraforts d'aquesta carenada, coneguts amb el nom genèric de serra de la Conreria. Aquest espai constitueix un element molt notable pel seu gran interès ecològic, cultural i paisatgístic, incrementat encara més per la seva situació contigua a una de les àrees més densament poblades de la regió metropolitana de Barcelona. Degut a aquest emplaçament estratègic —envoltada per la plana del Besòs a l'oest i al sud, i pel Maresme a l'est, dues àrees de gran dinamisme econòmic—, el sector sud de la serralada de Marina juga un paper clau en l'estructuració territorial d'aquesta zona, que sobrepassa abastament l'àmbit estricte del present Pla Especial (Plànol I01, *Situació*). En el marc del projecte de l'anella verda, la serralada de Marina representa una baula de primer ordre al llarg de la serralada Litoral, donat que és la connexió natural entre les serres de Sant Mateu i Céllecs al nord-est i la serra de Collserola al sud-oest, a través del riu Besòs, en un territori molt artificialitzat i on la necessària continuïtat dels sistemes naturals es veu fortament amenaçada.

Un projecte de protecció i millora del sòl no urbanitzable del sector sud de la serralada de Marina ha de contribuir a ordenar i enriquir un territori prou complex, on en pocs quilòmetres coexisteix un projecte estrictament de conservació del medi natural —com és el PEIN de la Conreria-Sant Mateu-Céllecs, actualment aprovat inicialment— amb una intrincada franja de contacte amb les ciutats —sotmesa a una intensa pressió humana—, dins d'un marc general d'impactes prou importants com els incendis forestals i les activitats extractives, en una zona de gran fragilitat ecològica i paisatgística.

En aquest sentit, es vol desenvolupar un projecte de protecció i millora ambiental i paisatgística, adequat per a la creació i el progrés d'un espai protegit, que permeti compaginar els aspectes estrictament de conservació del patrimoni natural i cultural, amb l'ús públic de l'espai i el manteniment de les activitats econòmiques. Això significa una proposta territorial que solucioni urbanísticament la problemàtica que presenten els espais periurbans complexos i els impactes abans indicats, entre d'altres, que desenvolupi una xarxa d'equipaments i serveis per tal de garantir l'ús social ordenat, i que asseguri la preservació i la potenciació del ric patrimoni natural i cultural, en un espai de dimensions prou reduïdes i sobre la contundent morfologia del final de la serralada de Marina.

3. METODOLOGIA I PROCÉS D'ELABORACIÓ

Per a la vertebració del present Pla Especial, s'ha realitzat un detallat estudi de tots els components que intervenen en la definició del medi i el paisatge, agrupats sota els grans epígrafs de medi físic, flora i vegetació, fauna, paisatge, socioeconomia i patrimoni cultural. Això ha permès identificar i valorar una sèrie d'elements i de processos, tant de tipus favorable, en forma d'aspectes d'interès natural i cultural, com desfavorables, en forma d'impactes negatius sobre el medi. L'àmbit dels estudis ha estat fonamentalment el de l'àmbit de l'Avanç de Pla aprovat l'any 1999, tot i que en alguns casos es pot haver modificat lleugerament en funció de les variables i processos analitzats. El conjunt dels treballs de base, que han permès desenvolupar posteriorment el projecte, es presenten en forma d'annexos en format digital, contenint la totalitat de les memòries i plànols que s'han elaborat.

La informació obtinguda s'ha analitzat detalladament i se n'han extret els aspectes bàsics, que es presenten en els plànols de la sèrie d'informació (Plànols I-1 a I-14), agrupats sota els epígrafs de Marc Territorial, Medi Físic, Medi Natural, Medi Socioeconòmic, Paisatge i Planejament Vigent. La síntesi de tota aquesta informació ha estat el material de partida per a un exhaustiu diagnòstic de la situació actual, i per a la proposta d'ordenació futura, basada en la conservació i millora dels elements d'interès, i la minimització dels impactes negatius, en el context d'una muntanya en estret contacte amb la ciutat. Això s'ha dut a terme mitjançant una classificació del territori d'acord amb els seus valors naturals i ús, i una proposta d'estructura del territori i de definició de les àrees de tractament, on s'han de centrar les principals actuacions destinades a compatibilitzar els diferents usos amb la preservació dels sistemes naturals, mitjançant l'harmonització del gran dinamisme socioeconòmic, l'esmoreïment dels impactes i l'ordenació de l'ús públic.

Entre els punts principals del projecte d'ordenació —explicat abastament al llarg de la present memòria justificativa—, cal indicar la modificació substancial de l'àmbit proposat del Pla Especial en relació amb l'àmbit de l'Avanç de Pla. A més de diversos ajustos del límit d'acord amb criteris de compacitat i claredat del projecte, la principal diferència rau en la no inclusió del municipi de Sant Fost de Campsentelles, donat que actualment està en fase de revisió del planejament municipal, la qual cosa impossibilita la definició d'un projecte d'ordenació. Tanmateix, en el Pla Especial es presenta igualment tota la informació de base referent a l'àmbit de Sant Fost, i fins i tot algunes propostes d'ordenació que ja s'havien anat avançant per al conjunt de l'àmbit de l'Avanç, com ara el projecte de xarxa viària. L'anàlisi i el diagnòstic del sector de Sant Fost poden representar una eina molt útil a aquest municipi en la seva revisió del planejament i, un cop finalitzat aquest procés, poden facilitar la incorporació i compaginació del projecte municipal amb el projecte global del Parc Serralada de Marina.

En els apartats següents es presenten sintetitzats els principals aspectes del diagnòstic de l'àmbit del Pla Especial, a partir dels quals s'ha elaborat la proposta detallada en la present memòria.

4. ÀMBITS D'ANÀLISI I VALORACIÓ

4.1. Medi físic

L'àmbit de l'Avanç del Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de Serralada de Marina correspon a una zona de 3.032 hectàrees que inclou part dels termes municipals de Tiana, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Montcada i Reixac, i Sant Fost de Campsentelles.

Geogràficament la zona correspon a l'extrem meridional de la serralada de Marina, en el sector conegut com la serra de la Conreria. Aquesta serra segueix en paral·lel el traçat de la costa mediterrània, de sud-oest a nord-est. Tot i que l'àrea compresa en el Pla Especial no assoleix una gran altitud —485 m d'altitud màxima de la serra al turó de Galzeran—, té una destacada importància geogràfica, ecològica, paisatgística i territorial per la seva ubicació entre la plana del Vallès i la línia de costa.

El relleu és en general arrodonit, degut al modelat propi de l'erosió sobre els materials granítics predominants, només trencat en determinats indrets per afloraments d'altres litologies. Els torrents i rieres acostumen a formar lleres aixaragallades a les parts més altes i de major pendent, per donar lloc a cursos més suaus i amples a les valls mitges i baixes. A més dels fenòmens d'erosió hídrica concentrada que dona lloc a la xarxa hidrogràfica, l'elevada erosionabilitat de bona part dels sòls, formats per sauló, representa una gran fragilitat quan aquests es presenten desprotegits per l'eliminació de la coberta vegetal.

Al plànol 103 (*Síntesi del medi físic*) es mostren els principals trets físics de l'àmbit del Pla. Entre els aspectes que donen singularitat i valor al medi, destaquen les morfologies que trenquen el suau relleu predominant, com els afloraments de dics i les àrees de modelat granític —que donen lloc als característics camps de boles—, i que es concentren a les parts centrals, i més altes, de la serralada. Aquesta zona central, del Puig Castellar al turó de Galzeran, recull a més bona part dels miradors que ofereixen una espectacular visió de la meitat nord de l'àrea metropolitana de Barcelona i de les serres que l'envolten. Per contra, a les parts més baixes, i com ja s'ha indicat, és on es troben les morfologies pròpies de les rieres i torrents mediterranis, de gran interès natural, paisatgístic i territorial.

Pel que fa a la vulnerabilitat del medi físic, i degut a l'esmentada abundància de sòls saulonencs, conjugada amb zones de forts pendents —superiors al 30%—, l'erosionabilitat edàfica és extrema en gran part de les carenes i en algunes àrees de les obagues vallesanes. És per això que cal preservar i millorar la cobertura vegetal del conjunt de l'àmbit del Pla, i especialment en les zones esmentades, i dur a terme actuacions destinades a protegir el sòl sempre que es realitzin activitats que puguin incrementar la seva vulnerabilitat.

4.2. Medi natural

Per la seva ubicació geogràfica, la serralada de Marina es troba situada de ple en la regió biogeogràfica mediterrània, tot i que les diferències de relleu i orientació —a manca d'una gran varietat edàfica— donen lloc a una notable riquesa d'espècies i diversitat de

sistemes naturals. Els estudis de base de vegetació i fauna ha permès elaborar un plànol de síntesi (I-04, *Síntesi del medi natural*), on es recullen els principals elements d'interès.

A grans trets, la orientació obaga dels vessants vallesans de la serralada permet que s'hi donin les formacions pròpies de zones més humides, com ara els alzinars i les rouredes, els primers inclosos entre els hàbitats d'interès comunitari. Tot i que es van veure notablement afectats per l'incendi forestal de 1994, aquests vessants mostren una regeneració natural molt bona, i en l'actualitat representen la zona més extensa de vegetació forestal contínua —tot i que encara en procés de regeneració—, i de major potencialitat. En aquest sentit, acull nombroses espècies de fauna pròpies d'hàbitats forestals ben conservats, que són avui rares o vulnerables en el conjunt de la serra i els seus entorns.

Els sistemes naturals dels vessants del solell són propis de zones eixutes, de creixement més lent i, en conseqüència, de menor desenvolupament durant el procés de regeneració després de perturbacions. Així, la vegetació d'aquestes orientacions està constituït principalment per comunitats arbustives i herbàcies, amb algunes clapes arbòries, principalment de pi pinyer. En aquest context, existeixen nombroses formacions de gran interès, tant per la seva raresa, vulnerabilitat, singularitat i estat de conservació, com els prats d'albellatge —reconeguts d'interès comunitari—, i les brolles, garrigues i màquies, de gran diversitat florística i faunística.

Menció especial mereixen les comunitats de ribera, d'extrem interès intrínsec per l'acumulació de valors naturals, i funcional, ja que constitueixen una veritable xarxa de connectors biològics, que permeten el manteniment dels fluxos entre les diverses zones del parc. Entre les principals comunitats cal destacar els alocars que encara romanen al llarg de diverses rieres del vessant costaner, i els magnífics boscos de ribera, amb espècies tan significatives com el vern, l'avellaner i el roure africà, del vessant del Besòs, totes elles incloses entre els hàbitats d'interès comunitaris, i darrers reductes d'aquests ecosistemes.

4.3. Medi socioeconòmic

L'àmbit del Pla Especial correspon principalment a sòls qualificats com a forestals en el planejament vigent, i en menor grau àrees agrícoles, i zones urbanes, urbanitzables i infraestructures (Plànol I-05, *Usos del sòl*, i Plànol I-06, *Síntesi del medi socioeconòmic*). Tot i el predomini dels sòls forestals, les escasses rendes directes per producció fustanera d'uns boscos esclarissats i de poc creixement han fet que l'activitat lligada a l'explotació forestal sigui actualment testimonial. Així, en els darrers deu anys, els aprofitaments forestals han estat molt reduïts, i només en el municipi de Sant Fost de Campsentelles se n'han donat amb finalitat econòmica. D'altra banda, els factors lligats al medi natural, abans esmentats, i l'elevat ús públic que sostenen els boscos de la serralada de Marina, fan que les funcions protectora i social d'aquests espais sigui predominant sobre l'estrictament econòmica, i que calgui buscar fórmules per assegurar la viabilitat i l'equilibri dels terrenys forestals.

Pel que fa a l'activitat agrària, al voltant de 240 hectàrees de l'àmbit estan qualificades com a sòls agrícoles segons el cens agrari (els annexos contenen un ampli estudi de base sobre el medi agrari). D'aquestes, gairebé la meitat corresponen a vinya, i la resta a

horts, farratges i cereals, sense oblidar la importància econòmica del conreu intensiu de flor i planta ornamental. La ramaderia és una activitat poc rellevant i en franca regressió.

En l'actualitat, molts sòls agrícoles tradicionals corresponen a zones periurbanes, de rendibilitat i viabilitat difícils, i greus problemàtiques associades, per la qual cosa sovint sostenen usos irregulars marginals, i pateixen una forta pressió urbanitzadora. Per això, són necessàries mesures de reactivació d'aquests espais, posant en valor la seva funció ambiental, econòmica i social. La vinya, lligada a la denominació d'origen Alella, i els conreus intensius d'horta, flor i planta ornamental tenen millors perspectives de viabilitat.

Quant al sector industrial, destaquen sobre manera les activitats extractives a cel obert, que han deixat i deixen una forta empremta sobre el medi i el paisatge, i que actualment compten encara amb tres explotacions en actiu: la Vallença, principalment al terme municipal de Badalona, i Can Donadeu i Can Ro, a Sant Fost de Campsentelles. Addicionalment, són habituals, les instal·lacions accessòries de tractament dels àrids, principalment a la vall del Besòs. Segons el planejament vigent, el destí final de les pedreres és el cessament de l'activitat i el retorn dels terrenys a la classificació anterior a l'explotació, en la seva major part parc forestal, en els terminis previstos per la concessió i la legislació vigent. En alguns casos es preveu la restauració d'aquests espais mitjançant el seu rebliment i reperfilat amb residus inerts, que han de permetre millorar el seu estat final, d'acord amb el destí i l'ús indicat. Pel que fa a la resta d'activitat industrial, l'àmbit del pla pràcticament només conté alguns usos impropis, com alguns ferrovellers i altres petites instal·lacions marginals.

L'activitat terciària, vinculada al sector serveis, mostra una importància creixent en els darrers anys, degut principalment a l'increment de l'ús públic a la serra. Actualment existeixen diversos restaurants, àrees de lleure i activitats i equipaments vinculats a l'educació ambiental i el lleure, directament lligats a l'àmbit del Pla, a més d'una oferta molt més nombrosa en les zones urbanes de la perifèria. A més, dins l'àmbit s'inclouen algunes àrees que, sense comptar amb cap infraestructura, suporten una important activitat de lleure, amb una notable concentració de persones, que es manifesta en impactes molt patents -com els abocaments de residus i els fenòmens erosius-, i que s'ubiquen principalment en la perifèria, al voltant de les àrees urbanes. Finalment, la serra sosté així mateix un molt considerable ús públic extensiu, tot i que es pot concentrar en algunes zones i camins, com el senderisme i el cicloturisme, que comporten també sovint, uns impactes negatius quan s'excedeix la capacitat de càrrega del sistema.

Pel que fa a l'activitat residencial en sòl no urbanitzable, a més de les edificacions indicades en l'apartat de patrimoni arquitectònic, existeixen dos nuclis d'assentaments fora d'ordenació, un de petit al torrent de les Bruixes, al terme de Santa Coloma de Gramenet, i la urbanització del Bosc d'en Vilaró, en la seva major part al terme de Montcada i Reixac, excepte una petita part a Badalona. A iniciativa de l'Ajuntament de Montcada i Reixac, el Parlament de Catalunya ha instat el Govern a col·laborar, mitjançant el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, amb totes les institucions afectades *en la recerca de solucions per a la urbanització del bosc de Can Vilaró La Vallença, de Montcada i Reixac, que permetin ésser desenvolupades a partir de la no-inclusió d'aquesta urbanització en el PEIN i aplicades per mitja de l'actuació urbanística* (Resolució 97/ VI del 17 de maig de 2000). En aquest sentit, el Pla Especial recollirà en un futur, el resultat final d'aquest procés. Mentrestant, i atenent a l'excepcionalitat de la situació, el Pla Especial estableix una *Àrea de tractament específic*

en l'àmbit establert pel PGM com a nucli fora d'ordenació. L'objectiu d'aquesta àrea és endreçar i arranjar, en la mesura que es pugui des del Pla Especial, les deficiències més urgents lligades a la situació actual —com ara la construcció d'un vial des de Montcada i Reixac, per tal de solucionar la inseguretat dels accessos davant d'una possible emergència, com un foc forestal—, i acollir en un futur, mitjançant l'actuació urbanística, el desenvolupament de la resolució final que fixin les administracions competents.

Quant a la xarxa viària, l'àmbit del Pla Especial està vorejat per diverses vies ràpides, per la costa i la vall del Besòs, que s'interconnecten travessant la serra per la carretera de la Vallença, i la carretera de la Conreria. La resta del viari correspon en la seva pràctica totalitat a camins sense asfaltar, que donen accés a les cases i equipaments existents. Existeix igualment un notable xarxa de camins restringida a vigilància, serveis i prevenció i extinció d'incendis, i de senders, aquesta darrera sovint desordenada i excessiva, degut a la manca d'una senyalització apropiada i a l'escàs recobriment vegetal, que facilita el pas camp a través. El plànol de la xarxa viària (I-08, *Vialitat i transport col·lectiu*), mostra les autopistes, carreteres, principals vies urbanes, camins asfaltats, i una part dels camins de terra, els censats per als programes de vigilància i prevenció d'incendis. Es mostren també les parades de les principals línies de transport col·lectiu —ferrocarril, metro i autobús—, que permeten accedir a l'interior de l'àmbit del pla o a les zones dels voltants que funcionen com a portes d'entrada.

Finalment, la serralada de Marina manté una molt extensa xarxa d'infraestructures del territori, entre les quals destaca especialment la xarxa elèctrica. Per la seva ubicació enmig de grans àrees urbanes, les línies elèctriques de transport creuen l'àmbit del Pla amb una densitat extraordinària, la qual cosa comporta un impacte ecològic i paisatgístic molt sever (Plànol I-09, *Síntesi dels impactes*). Tampoc cal oblidar l'existència de diversos repetidors de telecomunicacions, en nombre encara reduït, però que poden proliferar en un futur proper. Els incendis forestals, les activitats extractives a cel obert i els abocaments incontrolats, acaben de configurar els impactes sobre el medi més notables.

4.4. Patrimoni arquitectònic

L'espai ocupat pel Parc de la Serralada de Marina és un bon exemple de la història del poblament de Catalunya. Els primers ocupants dels cims i turons, reflex de temps d'intranquil·litat, són els poblats del Puig Castellar, del turó de les Maleses i del turó d'en Boscà, que mostren els rudiments d'una disposició urbanística de cases al llarg de carrers, a voltes units per comunicacions transversals i amb muralles defensives. Per les restes trobades, s'hi poden veure l'existència d'agricultura, ramaderia, indústria tèxtil, ceràmica i monedes.

A començaments del s. II a.C., el territori va incorporar-se al món romà, que aconseguiren l'eliminació d'aquests llocs d'habitatge encastellats i emmurallats. A les seves runes no s'ha trobat cap resta de la dominació romana. Tanmateix, es fan evidents els senyals d'incendis i d'abandonament, proves d'una violenta destrucció.

A la Catalunya romanitzada es pot parlar de la creació de ciutats, com la propera Baetulo (Badalona), a més d'un important poblament rural. Cases de camp aïllades, pròpies d'una època de pau i centres de dominis agrícoles, no disposen, doncs, de cap element defensiu. Bona part de les masies avui existents a la banda de marina són hereves d'aquelles ocupacions romanes. Un cas molt indicatiu és l'actual Can Sant-romà (o

Senromà), on les restes romanes ocupen una superfície similar a les construccions posteriors. Documentacions molt antigues d'aquestes masies fan pensar en un enllaç sense solució de continuïtat amb les vil·les romanes: Can Butinyà, Can Mora, Can Pujol i Mas Boscà.

La decadència romana començada en el segon terç del s.III i les primeres invasions germàniques varen colpejar dramàticament el país. Baetulo fou destruïda i no tingué empenta per aixecar muralles com va fer la propera Barcelona. Noves invasions tingueren com a conseqüència l'assentament a terres catalanes dels visigots i més tard dels àrabs (s.VIII). Aquesta darrera invasió, més violenta, va portar a un buidat de la costa i a l'ocupació de llocs a l'interior, amagats de la costa, com la vall de Pomar, on s'aixecà l'ara conegut com Castell de Gotmar. Així mateix, varen formar-se poblacions al redós d'una església, com és el cas de Sant Pere de Reixac i Sant Cebrià de Tiana (ara església de la Verge de l'Alegria), o bé construccions religioses importants com Sant Jeroni de la Murtra i la Cartoixa de Montalegre.

Barcelona es convertí en una pròspera ciutat amb un enriquit comerç. Els comerciants varen veure en la zona de la serralada, llavors coberta de boscos i amb gran quantitat d'animals per a la cacera —senglar, ós, cérvol—, un lloc adient on fer-hi estades. Compraren masies o bé en bastiren de noves. Eren finques de grans dimensions amb terres de conreu i boscos. Les edificacions fruit d'aquesta època són cases magnífiques, com la Torre Codina (s.XIV), Can Miravitges (s.XV), Torribera (s.XV) i Can Moià (s.XIV).

Al voltant de Sant Pere de Reixac, nucli i antiga masia ja esmentats al s. X, s'hi aixecaren una sèrie de masies que avui formen part de Montcada i Reixac. Sant Cebrià de Tiana, ja esmentada com parròquia al s.XI, fou el nucli del que ara és Tiana. Sant Jeroni de la Murtra, de l'ordre dels jerònims, que feren construir les ermites de Sant Climent, Sant Onofre i la Miranda, fou lloc d'estada d'un seguit de Reis i, com diu la tradició, el lloc on fou rebut Cristòfol Colom a la seva arribada del primer viatge a Amèrica. Aquests monjos foren els propietaris de la Torre dels Frares on es retiraven a descansar. La Cartoixa de Montalegre, model de construcció com a cartoixa, els monjos eren senyors feudals de Santa Perpètua, Cabrenys, Sant Fost i Martorelles.

D'entre les cases feudals o castells cal esmentar la Torre Pallaresa, amb títol de castell concedit per Carles I, i una de les joies de la zona, casa envoltada de jardins i amb elegant disposició a la façana i l'interior. Un altre és el Castell de Gotmar, on el pas dels temps es reflexa en el propi edifici, un bon exemple de palau/residència.

Ja al s.XX, el territori fou de nou descobert pels barcelonins, que hi anaren a estiuejar. A la zona de la serralada que correspon a Montcada i Reixac, aprofitant la nova carretera i els primers cotxes de les famílies burgeses de Barcelona, s'aixecaren boniques cases per passar-hi els estius. Foren atrets per uns boscos frescos, bonics paratges, fonts i possibilitats de cacera. En són testimoni Can Valentí, Can Miralpeix (Torre Oriol), Can Bonet i Can Toi.

Petites masies escampades a llarg del territori completen la imatge d'un espai, habitat de llarg per homes de totes les classes socials. El terreny conreat d'antic, ara abandonat en molts llocs, hauria de ser tractat amb cura per a restablir el seu antic encant, que feu d'ell el que avui hem trobat.

4.5. Paisatge

El paisatge actual de la serralada de Marina és fruit dels elements del medi físic, natural i socioeconòmic indicats en els punts anteriors, en un territori d'una gran fragilitat visual, degut a la seva ubicació enmig de l'àrea metropolitana de Barcelona. Aquest fet es posa de manifest al plànol de paisatge (I-10, *Síntesi del paisatge*), on es recullen els principals conceptes i processos emergits dels exhaustius estudis de base que es troben en els annexes.

Així, l'àmbit del Pla té una conca visual molt àmplia, oberta a milions d'habitants de les ciutats del voltant, i visible des de les principals infraestructures viàries. Això es fa especialment patent a les parts més altes de la serra i al vessant marítim, on la fragilitat és màxima i, a més, caldria minimitzar els impactes existents per millorar la qualitat del paisatge. La màxima qualitat paisatgística es dona al conjunt del vessant vallesà, amb presència de les extenses àrees forestals, i a les formacions arbustives que coronen els vessants costaners.

Així mateix, les grans conques visuals esmentades converteixen la serra en una talaia excepcional sobre el conjunt de l'àrea metropolitana i de la demarcació de Barcelona. A més dels clàssics miradors dels turons de Donadeu, Moià, Galzeran o Puig Castellar, la serralada compta amb diversos camins careners, que uneixen els esmentats turons i que constitueixen en si mateixos extraordinaris itineraris paisatgístics.

Nombrosos elements contribueixen a enriquir patrimonial i paisatgísticament la zona d'estudi. Entre aquests destaquen els pertanyents al medi físic, com els afloraments rocallosos i els modelats granítics, i el patrimoni cultural. En aquest sentit, existeixen tres poblats ibèrics —Puig Castellar, les Maletes i turó d'en Boscà, diverses—edificacions de caire religiós d'importància cabdal —Sant Jeroni de la Murtra, Cartoixa de Montalegre, Sant Pere de Reixac—, a més de nombroses ermites i altres edificacions singulars. Pel que fa a les edificacions estrictament residencials, l'àmbit inclou un elevat nombre de masies tradicionals, sovint lligades a l'activitat agrícola, que donen lloc a un paisatge agroforestal de gran valor, com a la zona del Canyet.

5. ENCAIX TERRITORIAL

Com ja s'ha indicat en la introducció, la importància territorial de la serralada de Marina excedeix abastament el seu àmbit estricte, i cal valorar la seva funció i valor a escala metropolitana i regional (Plànol O-06, *Encaix territorial*). En un primer nivell, l'àmbit del Pla Especial limita físicament amb diverses zones, que cal considerar detingudament.

La façana costanera de la serra de Marina, corresponent als municipis de Sant Coloma de Gramenet, Badalona i Tiana, limita en la seva pràctica totalitat amb zones urbanes —o urbanitzables— i infraestructures viàries, la més important de les quals és la B-20, que constitueix una autèntica barrera que limita la connexió física amb altres espais més al sud i, en darrer terme, amb la franja costanera. Tot i això, l'encaix ecològic i territorial de la serra de Marina en aquest sector, es pot mantenir i millorar a partir de diverses consideracions.

Pel que fa a la connectivitat ecològica de l'espai, cal indicar que no depèn exclusivament del contacte físic entre els sistemes, tot i que, evidentment aquest és desitjable sempre que sigui possible. Així, s'ha demostrat la importància de les connexions a través de petits espais no connectats, que s'han denominat passeres (*stepping stones*), i que tot i la presència de barreres lineals, funcionen com a connectors per a determinades espècies. Per tant, és de summa importància el manteniment i millora dels espais verds de Sant Coloma, Badalona i Tiana, i molt especialment del Parc de la Mediterrània de Badalona —per les seves dimensions i ubicació—, ja que poden funcionar com a passeres entre la serra de Marina i la línia de costa. Paral·lelament, la xarxa de torrents i rieres que, provenint de la serralada, travessen aquest nucli, constitueixen veritables digitacions de l'espai natural que penetren en el teixit urbà i tenen una continuïtat física i funcional, més o menys mantinguda. Per això, seria molt recomanable el manteniment i la millora dels àmbits de les rieres de fora de l'àmbit del Pla Especial, com a penetracions dels sistemes naturals en les zones urbanes.

A més de la funcionalitat ecològica dels parcs urbans i de la xarxa de rieres en zones urbanes, de major o menor importància en funció del grau de naturalitat i conservació d'aquests espais, és indubtable el seu paper estrictament estructurador del teixit urbà, d'un interès territorial i social extrem. Així, en primer lloc, els parcs urbans humanitzen la ciutat i ofereixen una millora de la qualitat de vida de primera magnitud. En segon lloc, aquests espais poden oferir un tipus de lleure, sovint molt intensiu, que permet alliberar altres espais més fràgils, com el propi àmbit del Pla Especial. Finalment, la xarxa de rieres i parcs urbans, a similitud de la funció de connector biològic, funcionen també com a corredors i passeres que acosten les persones a la serra de Marina, tot passejant per aquests espais.

El contacte directe de l'àmbit del Pla amb les zones urbanes del sector sud —nucli urbà de Santa Coloma, sectors de Can Ruti i Mas Ram, i nucli urbà de Tiana—, mereix un tractament especial. D'una banda cal esmorteir els impactes negatius que l'elevada pressió urbana produeix sobre els sistemes naturals, i de l'altra millorar estructuralment i paisatgísticament aquestes àrees que representen la imatge i la porta de l'espai natural per a molts ciutadans, i que cal adequar per tal d'oferir la qualitat i l'ordenació adequades. Per assolir aquests objectius en unes àrees sovint marginals, actualment sense una cura especial, és necessària la proposta i realització de projectes potents de relligat entre el teixit urbà i els sistemes naturals, que recullin les diverses facetes i problemàtiques que

es donen. En aquest sentit, és d'especial interès el tractament de la falca urbana de Can Ruti que penetra en l'àmbit del Pla Especial, ja que, a més, de l'esmentat relligat de vora, cal avançar en l'increment de la seva porositat per als fluxos ecològics, amb el manteniment d'una elevada superfície d'espai lliure i l'establiment de corredors transversals que permetin la connexió a través de la taca urbana.

Els sectors est i nord de l'àmbit del Pla, que limiten amb els municipis d'Alella i Sant Fost de Campsentelles, presenten una continuïtat gairebé absoluta dels sistemes naturals i culturals. Excepte comptades excepcions, les formacions vegetals s'estenen cap als sectors indicats, constituint un únic espai, la continuïtat del qual cal preservar com a prioritat absoluta. Cap a l'est s'estén el parc de la Serralada Litoral, a través de l'Espai d'Interès Natural de la Conreria-Sant Mateu-Céllecs, amb la qual cosa la continuïtat està assegurada, tot i que en determinats punts presenta uns estrenyiments que caldria millorar en un futur per tal de garantir la funcionalitat ecològica d'aquest espai. Cap al nord, l'àmbit presenta un extens front de contacte amb el municipi de Sant Fost de Campsentelles, de característiques ja indicades al llarg de la memòria, i que converteixen aquest espai en una de les zones de més valor intrínsec i funcional, donat que uneix l'interès de la zona en si amb el de la connexió amb el riu Besòs i amb les obagues de Santa Maria de Martorelles. Com també ja s'ha indicat, seria fonamental que un cop finalitzat el procés de revisió del planejament d'aquest municipi, es poguessin incorporar al Pla Especial de Marina els seus sòls no urbanitzables.

Finalment, el sector oest de l'àmbit –en els termes municipals de Montcada i Reixac i Santa Coloma de Gramenet– representa una àmplia franja de contacte amb el riu Besòs, tot i que la continuïtat està reduïda per l'existència de la carretera BV-5001 i la presència de diverses zones urbanes. Tot i això, la carretera, per les seves característiques, mostra una elevada permeabilitat per a moltes espècies, i el contacte entre la serra i el riu és gairebé total en determinats indrets. En aquest sentit, caldria mantenir i millorar aquesta continuïtat, amb un tractament adequat de les vores de la carretera i de les zones de contacte encara sense urbanitzar. Cal recordar, a més, la previsió del pas de l'autovia del marge esquerre del Besòs per aquest sector. El futur projecte hauria de contemplar la necessària connexió entre la serra i el riu, i adoptar les mesures necessàries perquè la permeabilitat fos màxima.

En el terme de Montcada i Reixac cal esmentar el paper del turó de Montcada, situat al marge dret del Besòs, com a connector entre les serres de Marina i Collserola. Un cop més, tot i la impossible continuïtat física entre aquests espais, el turó de Montcada hauria de constituir una passera entre ells, que facilités el pas de determinades espècies animals, principalment ocells. Per això, caldria potenciar el grau de naturalitat del turó de Montcada, així com facilitar al màxim la continuïtat de Marina i Collserola en els sectors de contacte amb l'esmentat turó. Les mateixes consideracions es poden realitzar sobre la connectivitat de Marina amb els espais agrícoles de Santa Perpètua de Mogoda, ubicats a l'altre marge del riu Besòs.

Per acabar l'encaix territorial, i d'acord amb les consideracions realitzades a la introducció sobre el projecte territorial de l'anella verda, cal considerar el paper clau de la serra de Marina en el marc d'aquest projecte que busca garantir la continuïtat dels espais naturals de l'àrea metropolitana de Barcelona. La serra de Marina és la baula que permet la connexió en els dos eixos principals. D'una banda, existeix una continuïtat evident al llarg de la serralada Litoral, que acaba físicament a la serralada de Marina, però que, com ja

s'ha indicat, permet enllaçar funcionalment amb la serra de Collserola. Aquesta continuïtat del conjunt de la serralada Litoral, des del Montnegre, és bàsica per garantir els fluxos ecològics nord-sud, que eviten l'aïllament genètic de les poblacions i possibiliten les necessàries migracions.

D'altra banda, a través de la serralada de Marina es pot establir un dels pocs connectors entre les serralades Litoral i Pre-Litoral, de continuïtat molt amenaçada per la severa artificialització de la plana del Vallès. Tot i l'evident manca de contacte físic entre els diversos espais, és únicament a través dels espais agrícoles del Vallès Oriental, que funcionarien com a passeres ecològiques, que es pot trobar una relació funcional entre les dues grans serralades, enllaçant les serres de la Conreria i Sant Mateu, amb el sector de Sant Llorenç del Munt, Gallifa, Bertí i Montseny. Lògicament, cal treballar per millorar la precària connectivitat, i el primer pas consisteix en protegir els espais que resten encara lliures, per avançar posteriorment en les seves connexions.

6. VALORACIÓ GLOBAL

Com a resum succint dels apartats anteriors, l'àmbit del Pla Especial de la serralada de Marina es pot valorar com un espai geogràficament molt singular, que conté un patrimoni natural i cultural de primera magnitud, socialment cabdal en el context de les comarques del Barcelonès i sud del Maresme i Vallesos, i territorialment fonamental per a l'articulació d'una xarxa d'espais protegits de l'àrea metropolitana de Barcelona. Per la seva vàlua intrínseca i funcional, tanmateix molt vulnerable enfront dels nombrosos impactes a que es veu sotmès —incendis forestals, activitats extractives, usos periurbans, pressió urbanística, grans infraestructures—, la serralada de Marina precisa d'un projecte de protecció i millora dels seus valors, minimització dels impactes i planificació dels usos per tal de garantir el necessari equilibri entre la conservació dels sistemes naturals, les activitats econòmiques respectuoses amb el medi i l'ús públic ordenat d'aquest espai.

En síntesi, el paisatge del sector sud de la serralada de Marina constitueix una de les imatges més singulars de l'àrea metropolitana de Barcelona, amb una morfologia contundent, que vessa a tocar de la ciutat, i que a la vegada ofereix uns miradors únics sobre la costa i les serralades litorals. L'abrupte relleu i la diversitat de condicions ambientals permet allotjar un patrimoni natural ric i divers, amb més d'un miler d'espècies de flora —més d'un centenar d'especial interès—, cinc hàbitats d'interès comunitari, més de dues-centes espècies de vertebrats —la major part protegides per directives i convenis nacionals e internacionals—, i un mosaic d'ecosistemes complex, interessant i molt vulnerable.

Per la seva ubicació privilegiada, la serralada de Marina ha estat ocupada secularment per l'home, com ho demostren els poblats ibèrics de Puig Castellar, les Maleses i turó d'en Boscà. El patrimoni artístic i cultural, la major part catalogat, conté elements arquitectònics únics, com ara la Cartoixa de Montalegre, Sant Jeroni de la Murtra i Sant Pere de Reixac, a més de nombroses masies molt rellevants, que, a les parts baixes, donen lloc a un paisatge agrícola i forestal de gran atractiu, però amenaçat pels canvis econòmics i urbanístics.

Vorejat per les ciutats de Badalona, Sant Coloma de Gramenet, Montcada i Reixac, Tiana i Sant Fost de Campsentelles, l'àmbit del Pla Especial juga un paper fonamental en l'ús públic per al lleure i l'educació ambiental de centenars de milers de ciutadans. Aquest imprescindible escenari per a l'ús social es pot veure tanmateix afectat per un conjunt d'activitats desendregades, especialment en les zones de contacte amb la ciutat, desenvolupades sense tenir en compte la capacitat de càrrega del medi.

En les apartats següents de la memòria es justifiquen detalladament les determinacions que conté el Pla Especial de Protecció. A partir dels components i processos detallats en les pàgines anteriors, s'ha zonificat el territori en funció dels seus valors i usos, s'han determinat les principals actuacions a executar i s'han establert els elements estructuradors essencials del projecte d'ordenació —la xarxa viària i els equipaments—, sempre buscant la compatibilització dels usos econòmics i socials amb un medi fràgil i massa valuós per no preservar-lo.

7. PLANEJAMENT VIGENT

Pel que fa al planejament vigent, els municipis de Badalona, Montcada i Reixac, Santa Coloma de Gramenet i Tiana, que pertanyen a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, estan a l'abast del Pla General Metropolità (PGM), aprovat definitivament el 14 de juliol de 1976 per la Comissió Provincial d'Urbanisme de Barcelona. El municipi de Sant Fost de Campsentelles, té el seu propi Pla General d'Ordenació Municipal, aprovat definitivament, el 14 de gener de 1987, per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, en data d'avui està en procés de revisió i, tal i com ja s'ha justificat anteriorment, per aquest motiu s'ha exclòs de l'àmbit del Pla Especial.

Per tal de disposar d'una versió del planejament el més actualitzada i homogènia possible, alhora que digital, s'ha partit d'una còpia del Sistema d'Informació Territorial de Planejament Urbanístic (des d'ara SITPU) de les comarques del Barcelonès, Maresme, Vallès Occidental i Vallès Oriental, actualitzades fins a desembre de 1999, que ha estat lliurat pel Servei de Documentació i Estudis de la Direcció General d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya.

Tanmateix, i a causa probablement de la diferent escala de treball emprada, s'han detectat diferències entre la classificació i qualificacions del sòl del SITPU i la informació subministrada pels ajuntaments. Això ha motivat que s'hagi transcrit a sobre del SITPU el planejament lliurat pels diferents ajuntaments i per la Mancomunitat de Municipis, donat que es tractava de versions més actualitzades, i definides a una escala de més detall. També cal indicar que existeixen discordances relatives als límits dels termes municipals, en funció de les diferents fonts. En aquest cas, s'han transcrit els límits dels termes municipals d'acord amb el plànol topogràfic 1:50.000 de l'Institut Cartogràfic de Catalunya (Plànol I-11, *Planejament vigent*).

Des de la seva aprovació, el PGM ha desplegat tota una sèrie de figures de planejament derivat. D'entre elles, s'han escollit les següents figures, que afecten directament el Sistema de Parc Forestal dins l'àmbit del Pla Especial: Pla Especial del Parc Forestal de Sant Mateu, Pla Especial del Parc Forestal de Sant Jeroni de la Murtra, i Pla Especial del Parc Forestal de Can Ruti, l'àmbit del quals es mostra al plànol I-13 (*Àmbits de planejament derivat*).

També cal fer notar que, en funció de les fonts, la xarxa viària bàsica està desigualment transcrita. A tall d'exemple, la vialitat bàsica de Santa Coloma de Gramenet no enllaça amb la de Badalona, ni la de Tiana amb la de Sant Fost de Campsentelles ni amb la d'Alella. Aquestes incongruències constitueixen la base d'algunes de les propostes de modificació del PGM que es deriven del present Pla Especial.

Els sòls adscrits al Sistema general de parc forestal, segons el Text Refós de la Revisió del Programa d'Actuació del PGM —segon quadrienni 1988-1992—, Plànols d'ordenació b-1 (classificació del sòl i sectors de planejament), dels municipis de Santa Coloma de Gramenet, Badalona, Tiana i Montcada i Reixac (Plànol I-12, *Règim del sòl*), han constituït la base per a la delimitació de l'àmbit del Pla Especial. En el plànol I-14 (*Sistemes adscrits a Parc Forestal*) es destaquen aquells sistemes que l'esmentat programa d'actuació adscriu a Sistema General de Parc Forestal. Aquest sistemes són els de Serveis tècnics (clau 4), de Protecció (clau 9), de Parcs urbans i metropolitans

(clau 6) i d'Equipaments (clau 7). Aquesta adscripció, dona peu a interpretar que el destí d'aquests sistemes es vincula al del Parc Forestal.

Finalment, cal indicar que existeix un Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge de la Conreria–Sant Mateu–Céllecs, promogut pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya i aprovat hores d'ara inicialment, que té com a àmbit d'actuació els sòls inclosos en l'espai PEIN i que, per tant, es solapa parcialment amb l'àmbit del present Pla Especial.

8. EL CONSORCI PARC SERRALADA DE MARINA

El Consorci del Parc de la Serralada de Marina és una entitat pública de caràcter associatiu, sense ànim de lucre i amb personalitat jurídica pròpia, constituïda per la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona i els Ajuntaments de Badalona, Montcada i Reixac, Santa Coloma de Gramenet, Tiana i Sant Fost de Campsentelles, a l'empara del previst als articles 252 de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya i 87 de la Llei 7/1.985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local.

La seva finalitat, recollida a l'article 3 dels seus estatuts, és la d'ordenar, desenvolupar i gestionar l'àmbit protegit pel Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina. A tal efecte les funcions que desenvoluparà el Consorci per assolir els seus fins, es determinen en l'article 5 dels seus estatuts.

Totes aquestes funcions es circumscriuen fonamentalment a una tasca de Gestió del Parc que, en mèrits d'allò que disposa l'article 320 del Reglament d'Obres i Serveis dels Ens Locals, aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny, requereix per al seu exercici l'elaboració prèvia d'un Programa d'activitats que, en funció de la durada prevista pel Consorci en l'article 6 de la seva reglamentació estatutària, tindrà una vigència indefinida.

El Consorci desenvoluparà en la gestió del Parc una doble funció, d'una banda consultiva i de l'altra executiva. La funció executiva, a l'hora, es vertebrava en tres grans tasques que es concreten a actuacions de vigilància del Parc, intervencions ordinàries de manteniment, decisió de projectes prioritaris.

Quant a la funció executiva el Consorci durà a terme les següents actuacions:

A. Tasques de vigilància

Comprenen totes aquelles actuacions de previsió i control dutes a terme per evitar o minimitzar els riscos que amenacin els valors objecte de protecció dins de l'àmbit del Parc. Són especialment rellevants les tasques de vigilància de prevenció d'incendis, sobretot en el període estival.

B. Intervencions ordinàries de manteniment

Comprenen totes les activitats d'intervenció periòdiques dirigides a la conservació del Parc. Aquestes actuacions es desdoblen en dos àmbits funcionals: d'una banda en actuacions de supervisió i control i de l'altra en intervencions sobre problemes concrets.

C. Decisió de projectes

S'inclouen tots aquells projectes que es consideren necessaris per a la conservació i millora del Parc, tant pel que fa als seus serveis i instal·lacions, com per a la protecció del medi natural.

D'altra banda, en exercici de la seva funció consultiva, el Consorci s'encarregarà d'emetre tots aquells informes que, d'acord amb les previsions del Pla Especial de Protecció i

Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina i de la normativa sectorial o urbanística aplicable a cada cas, siguin preceptius per l'elaboració d'instruments de planejament i l'execució de projectes i obres, que tinguin incidència dins l'àmbit del Parc.

9. MARC LEGAL. JUSTIFICACIÓ DE LA FIGURA JURÍDICA EMPRADA: EL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL MEDI

La complexitat de la naturalesa jurídica dels sòls inclosos al Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina (amb qualificacions i classificacions diverses, majoritàriament reconegudes com a sistemes generals pel Pla General Metropolità) requereix, en tot cas, una clara delimitació de la fonamentació i àmbit d'actuació del mateix, especialment respecte a la figura de l'esmentat Pla General Metropolità, en l'àmbit territorial del qual s'inclou.

El Pla Especial es formula a l'empara del que disposen els articles 29, 31 i 33 del DL 1/1990, de 12 de juliol de refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística i els articles 3, 4 i 5 de la Llei 12/85, de 13 de juny, d'Espais Naturals, pel que fa a la seva naturalesa d'instrument urbanístic de protecció, conservació i gestió d'un espai natural, en aquest cas el del sector sud de la Serralada de Marina

A l'hora, el present Pla Especial es tramita també a l'empara del que disposa l'article 208 de les Normes Urbanístiques del Pla General Metropolità, pel que fa als sòls qualificats com a Parc Forestal (claus 27 i 28) que s'inclouen en el seu àmbit.

Tanmateix, i per tal d'evitar confusions, cal deixar constància de forma expressa que, tot i incloure en el seu àmbit sòls qualificats com a equipaments (clau 7), el present Pla Especial no es formula a l'empara del que disposen els articles 215 i següents de les Normes Urbanístiques del Pla General Metropolità per aquests tipus de sòls, atès que la seva funció en cap cas és desenvolupar les previsions del Pla General Metropolità sobre els equipaments comunitaris ni concretar o mutar el destí concret dels sòls així qualificats. En aquest sentit, el present Pla Especial no es formula tampoc a l'empara del que disposa l'article 148 de les esmentades Normes Urbanístiques previst per als sòls qualificats com a verd privat d'interès tradicional, ni a l'empara del que preveu l'article 203 pel que fa als sòls considerats com a parc urbà, ni a l'empara del que preveu l'article 221 pel que fa als sòls qualificats com a serveis tècnics metropolitans, ni a l'empara del que preveu l'article 201 pel que fa als sòls qualificats com a protecció de sistemes generals.

L'objectiu del Pla Especial que es formula s'emmarca en la tasca de protecció d'un espai natural de singular i d'especial valor paisagístic i ambiental segons preveu tant la normativa urbanística com la normativa sectorial en matèria ambiental (DL 1/1990, de 12 de juliol i Llei d'Espais Naturals). Tanmateix, aquest Pla Especial esdevé certament singular donat que inclou sòls de diversa i complexa naturalesa, en tant no només inclou sòls no urbanitzables, si no que inclou, en la seva majoria, sòls que tenen la consideració de sistemes generals segons Pla General Metropolità i que, per tant, ja tenen una ordenació i previsió concreta de desenvolupament concret a les Normes Urbanístiques d'aquest. En el capítol 11 de la present memòria —delimitació del Pla Especial—, s'indiquen i justifiquen els criteris emprats en la definició de l'àmbit, que expliquen la inclusió de sòls no qualificats de no urbanitzables per raons de coherència territorial i conceptual del projecte.

Respecte a la majoria dels sòls considerats com a sistemes generals o aquells sòls classificats com a urbans o urbanitzables, el Pla Especial es limita a fixar consideracions i indicacions paisatgístiques que els regulen des de la seva entrada en vigor, que esdevenen d'aplicació obligatòria, i que, en tot cas, han de recollir-se en els instruments

de planejament que desenvolupin i executin les previsions del Pla General Metropolità en cadascuna de les qualificacions (sòl urbà - clau 20a/11, sòl urbanitzable - claus 20b i 21, equipaments - clau 7, zones verdes - clau 6, protecció de sistemes generals - clau 9, serveis tècnics metropolitans - clau 4, industrial - clau 22, renovació urbana: rehabilitació - clau 16, verd privat protegit - clau 8a , i xarxa viària bàsica - clau 5), amb l'objectiu d'aconseguir una major coherència del projecte, la seva integració amb l'entorn, el menor impacte ambiental i un desenvolupament que asseguri l'equilibri territorial de la zona. En cap cas, el Pla Especial té com a finalitat la de servir com a instrument de desenvolupament concret dels mateixos segons les previsions del Pla General Metropolità, excepte pel que fa als sòls qualificats com a Parc Forestal (claus 27 i 28), en els quals el present Pla Especial sí executa i desenvolupa aquestes previsions.

En tot cas, cal tenir en compte que el règim jurídic de cadascuna de les qualificacions esmentades respecte a les que es contenen indicacions de caràcter paisatgístic, i detallades en el paràgraf anterior, és la prevista per a cadascun d'ells en el Pla General Metropolità.

A més, el Pla Especial conté un seguit de propostes, amb caràcter d'avanç de pla que han de servir com a base d'una futura modificació puntual del Pla General Metropolità, que tenen com a finalitat aconseguir una major coherència de les previsions del propi Pla, en pretendre unificar al màxim les qualificacions existents en l'àmbit de manera que les previsions jurídiques s'adeqüin a la realitat existent.

Finalment, cal indicar que les previsions del Pla Especial s'adeqüen a les que per a cadascuna de les qualificacions i classificacions del sòl que inclou en el seu àmbit preveu el Pla General Metropolità i que, en tot cas, en el supòsit de contradicció entre els dos plans, hauran de prevaler les disposicions d'aquest darrer.

Com a consideració final cal fer un breu esment a l'articulació i compatibilitat del present Pla Especial respecte del Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge de la Conreria-Sant Mateu-Cèlecs, promogut pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya i aprovat hores d'ara inicialment, que té com a àmbit d'actuació els sòls inclosos en l'espai PEIN de la Conreria-Sant Mateu-Cèlecs i que, per tant, comparteixen part del seu territori, en solapar-se ambdós àmbits (Plànol I-12, *Règim del sòl*). Tot i tractar-se de la mateixa figura de planejament, és a dir, un Pla Especial, els dos Plans es formulen a l'empara de les previsions de normatives diferents, i responen a diverses motivacions i objectius.

El Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina, com ja s'ha constatat, està fonamentat en les disposicions de la normativa urbanística, així com també en les previsions de l'article 5 de la Llei d'Espais Naturals, el qual es remet a l'anterior en allò que es preveu per a la tramitació i aprovació de Plans Especials de protecció del paisatge, en desenvolupament de les previsions de plans urbanístics de superior rang normatiu, generalment Plans Generals d'Ordenació municipal.

Per contra, el Pla Especial que tramita la Generalitat de Catalunya està fonamentat en les previsions de l'article 8.5 del Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla D'Espais d'Interès Natural. Aquest article preveu la tramitació i aprovació de Plans Especials (regulats a la normativa urbanística abans esmentada) per desenvolupar les

previsions del Pla d'Espais d'Interès Natural el qual té la condició de Pla Territorial Sectorial.

Així doncs, el primer deriva directament de la normativa urbanística i té com a finalitat regular la protecció del paisatge d'aquells sectors que correspongui, mentre que el segon, que deriva directament i únicament de la normativa sectorial ambiental, té com a finalitat desenvolupar i regular les previsions del Pla d'Espais d'Interès Natural del sector corresponent.

Tanmateix, tot i la viabilitat de l'existència simultània d'ambdós planejaments sobre uns mateixos terrenys, la pròpia naturalesa de les dues figures requereix que les disposicions no siguin contradictòries. En aquest sentit, la dualitat normativa respecte als sòls inclosos de forma simultània en ambdós planejaments, es resol en tant les previsions del Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge de la Conreria-Sant Mateu-Céllecs tenen caràcter de mínims (article 18.2 de la Llei d'Espais Naturals i 13.2 del Pla d'Espais d'Interès Natural), susceptibles, en tot cas, de l'establiment d'un règim més restrictiu per part del Pla Especial que tramita la Diputació de Barcelona.

10. OBJECTIUS DEL PLA ESPECIAL

D'acord amb les anàlisis i valoracions prèvies, i amb les finalitats d'ordenació i millora de l'àmbit del Pla Especial que es desprenen dels criteris anteriors i els plantejats des del Consorci Parc Serralada de Marina, es poden assenyalar els següents objectius, sintetitzats i estructurats d'acord amb les principals línies d'ordenació i gestió.

• Objectius generals

- Preservar i millorar el patrimoni natural i cultural
- Fomentar les activitats econòmiques compatibles
- Garantir, atendre i ordenar les demandes d'ús social de la muntanya
- Fomentar el coneixement de la muntanya i l'educació ambiental
- Millorar la transició entre la muntanya a la ciutat
- Homogeneïtzar el planejament des d'una perspectiva supramunicipal
- Establir directrius pel desenvolupament dels projectes públics previstos pel PGM

• Objectius específics

- La preservació i millora del patrimoni natural i cultural
 - ❑ La vigilància i gestió del planejament
 - ❑ La preservació i millora de les espècies, comunitats i hàbitats, i prioritàriament aquelles d'especial interès.
 - ❑ La conservació i restauració del patrimoni cultural
 - ❑ La prevenció d'incendis forestals
 - ❑ La reforestació, especialment dels terrenys més degradats i propers a la ciutat
 - ❑ La contenció i correcció d'activitats incompatibles
 - ❑ L'ordenació de l'ús públic de la muntanya.
- El foment de les activitats econòmiques compatibles
 - ❑ El foment de l'ordenació i gestió racional dels terrenys forestals amb criteris bàsicament protectors i socials
 - ❑ El foment i l'ordenació dels usos agraris
 - ❑ El suport i ordenació de les activitats econòmiques compatibles
- El foment i l'ordenació de l'ús social de la muntanya
 - ❑ La xarxa viària bàsica
 - ❑ La xarxa bàsica d'equipaments
 - ❑ Les infraestructures i serveis generals del parc.
- El foment del coneixement de la muntanya i de l'educació ambiental
 - ❑ El disseny i execució del Pla de Seguiment Ecològic de la Serralada de Marina
 - ❑ La xarxa bàsica d'equipaments
 - ❑ La potenciació de programes d'educació ambiental vinculats amb aquest espai
 - ❑ La potenciació de programes de recerca vinculats amb aquest espai.

- La millora de les zones de contacte entre la muntanya i la ciutat
 - El disseny i l'execució de projectes específics de reforestació
 - La xarxa bàsica d'equipaments
 - La recomanació de criteris paisatgístics a desenvolupar en sòls urbans i urbanitzables limítrofs o envoltats pel Pla Especial.

- La homogeneïtzació del planejament des d'una perspectiva supramunicipal
 - L'adequació i desenvolupament del projecte de l'Anella Verda, garantint l'articulació del Parc de la Serralada de Marina amb el sistema d'espais lliures metropolitans.

- L'establiment de directrius pel desenvolupament de projectes públics del PGM
 - Criteris bàsics pel desenvolupament dels parcs urbans i equipaments metropolitans previstos pel PGM i ubicats dins l'àmbit del Pla Especial
 - Criteris bàsics pel desenvolupament del sistema viari bàsic del PGM compatible amb el Pla Especial
 - Proposta de modificacions de qualificacions urbanístiques, d'acord amb els criteris del Pla Especial, i del sistema viari bàsic del PGM incompatible amb el Pla Especial

11. DELIMITACIÓ DEL PLA ESPECIAL

En base a la valoració de l'àmbit de l'avanç de Pla, i de les àrees adjacents necessàries per poder obtenir una imatge territorial global i coherent, i d'acord amb els objectius i criteris d'ordenació indicats al llarg de la memòria, es proposa el següent àmbit de Pla Especial, que introdueix substancials modificacions en referència amb l'àmbit de l'avanç (Plànol O-01, *Àmbit del Pla*).

En primer lloc, i com ja s'ha indicat en l'apartat de metodologia, no s'ha inclòs en el present àmbit del Pla Especial el municipi de Sant Fost de Campsentelles, donat que actualment està en fase de revisió del seu planejament municipal i, a més, la Direcció General de Carreteres està redactant el projecte per al condicionament i nova carretera de la B-500, de Badalona a Mollet, encara no sotmès a informació pública, i que —d'acord amb la informació de que es disposa— introdueix substancials modificacions en el terme de Sant Fost que comprometen sensiblement el projecte del Pla Especial en aquest territori. En qualsevol cas, i com també ja s'ha assenyalat, es manté en el present projecte tota la informació de base, anàlisis i valoracions dels diversos àmbits d'estudi, així com algunes propostes d'ordenació que ja s'havien avançat anteriorment, donat que, d'una banda, poden representar un element d'interès en el procés de revisió del planejament de Sant Fost, i de l'altra, poden facilitar notablement la possible incorporació futura al Parc de les àrees que així es contemplin un cop finalitzada la revisió.

Així, com a punt de partida per a la definició de l'àmbit proposat s'han considerat els sòls adscrits al Sistema general de parc forestal, segons el Text Refós de la Revisió del Programa d'Actuació del PGM —segon quadrienni 1988-1992— Plànols d'ordenació b-1 (classificació del sòl i sectors de planejament), dels municipis de Santa Coloma de Gramenet, Badalona, Tiana i Montcada i Reixac (Plànol I12, *Règim del sòl*). Tanmateix, es pot comprovar com aquesta primera aproximació dona lloc a un complex mosaic, molt fragmentat degut a la complexitat dels processos urbanístics de la zona, i sobre el qual és impossible plantejar un projecte de protecció viable, tant des del punt de vista de la funcionalitat dels sistemes naturals, com de la mateixa delimitació i gestió del Parc.

Amb la base d'aquests sòls no urbanitzables, es va optar per una delimitació en la qual prevalgués la claredat geogràfica dels límits, sempre que fos possible, i la compacitat i continuïtat del territori, com a criteris bàsics sobre els quals definir un projecte coherent. En aquest sentit, la primera determinació va ser la d'optar per uns grans límits perimetrals clars, que corresponen al límit del terme municipal entre Tiana i Alella a l'est, el límit amb el terme municipal de Sant Fost al Nord, el riu Besòs a l'oest, i el nucli urbà de Santa Coloma de Gramenet, l'autopista B-20 i el nucli urbà de Tiana al sud.

Com a conseqüència, el parc de la Mediterrània, en el terme municipal de Badalona, ha quedat exclòs de la proposta d'àmbit per la manca de continuïtat física, i es planteja la seva gestió com a parc urbà. Tanmateix, aquest parc i la resta d'espais naturals propers o contigus a l'àmbit del Pla Especial, així com la xarxa de rieres i torrents, tenen una importància cabdal en el funcionament del conjunt del sistema, i es proposa —capítol 5 de la present memòria, *Encaix territorial*— la recerca de models d'ordenació i gestió que permetin l'establiment d'una xarxa d'espais lliures al voltant del Parc de la Serralada de Marina.

Posteriorment, i en base al gran perímetre descrit anteriorment, s'ha hagut de realitzar una tasca més fina de delimitació de l'àmbit, buscant la màxima coherència ambiental i urbanística —incloent la major part dels sòls no urbanitzables i deixant fora de l'àmbit els urbans i urbanitzables—, recolzant el límit en estructures fàcils de reconèixer sobre el territori —evitant, per exemple els canvis de qualificació urbanística sense referències geogràfiques—, i assegurant un relligat de qualitat entre la muntanya i la ciutat.

Així, la inclusió d'algunes bosses de sòl en règim d'urbà i urbanitzable en el terme municipal de Montcada i Reixac, ha permès fer arribar un ampli front de l'àmbit del parc fins al riu Besòs, un dels objectius bàsics de connectivitat del Pla, que ha de permetre, en base a les consideracions de caràcter paisatgístic que, com s'han indicat en l'apartat del marc legal, s'efectuen en els sòls urbans i urbanitzables, assegurar la continuïtat dels sistemes naturals fins a la mateixa llera del riu. En la resta del sector oest, el límit es recolza en la carretera BV-5001 i en una via de Parc a desenvolupar a Santa Coloma de Gramenet, de forma que s'assoleixen així els criteris de coherència i claredat dels límits.

De la mateixa manera, en el sector sud, el límit segueix els darrers vials de la ciutat, límitrofs amb els sòls no urbanitzables, incloent la part forestal de la finca de Torribera, propietat de la Diputació de Barcelona. Al terme municipal de Badalona el límit s'ha fet arribar a l'autopista B-20, sempre que això ha estat possible, incloent petites àrees de sòl urbanitzable. Evidentment, ha estat del tot impossible la inclusió de les dues grans falques urbanes que penetren a la muntanya en aquest sector, Can Ruti i Mas Ram. En aquests dos casos, s'ha ajustat el límit als vials —existents o previstos— que millor permetien assolir els criteris de coherència indicats, tot i que en alguns casos ha implicat la inclusió de zones urbanes i urbanitzables.

Aquest fet, tanmateix, pot ser molt favorable de cara al desenvolupament futur dels sòls urbanitzables d'aquest sector, molts d'ells qualificats de parcs urbans i equipaments, ja que les recomanacions del present Pla Especial poden contribuir a establir un projecte acurat de tancament de la ciutat i de contacte amb la muntanya. La voluntat de l'Ajuntament de Badalona en aquest sentit és ben clara, com ho demostra l'acord del seu Ple de data 28 de novembre de 2000, en que es va aprovar l'avanç de planejament per a la desclassificació de l'indret de Can Trons, qualificat com a sòl urbanitzable no programat (clau 21 del PGM).

Finalment, en el terme municipal de Tiana el criteri de claredat de límits ha implicat que algunes zones en règim de sòl no urbanitzable restin fora de l'àmbit del Pla Especial, i, a l'igual que la resta d'àrees similars, es proposa la seva vocació de parc urbà, amb règim de gestió urbana, tot i que, evidentment, molt estretament lligat i coordinat al Parc Serralada de Marina, en el marc del sistema d'espais lliures, amb les implicacions ambientals, territorials i socials que això comporta. En aquest municipi, cal esmentar que un cop desenvolupat el sector de Can Cirera, avui en règim de sòl urbanitzable, l'Ajuntament té la voluntat d'incloure en un futur dins del perímetre del parc, aquella part del sector que definitivament quedi exclosa del procés d'urbanització.

Amb aquesta delimitació proposada, l'àmbit del Pla Especial del Sector Sud de la Serralada de Marina inclou un total de 2.086 hectàrees, que corresponen a 200 del municipi de Santa Coloma de Gramenet, 737 del municipi de Badalona, 526 del municipi de Tiana, i 623 del municipi de Montcada i Reixac.

En resum, la present proposta d'àmbit del Pla Especial ha permès definir un territori compacte, continu i coherent, sobre el qual és factible proposar un projecte potent i viable de protecció i millora. Òbviament, i com ja s'ha indicat en l'apartat del marc legal, sobre els sòls urbans i urbanitzables que han quedat inclosos dins l'àmbit, només es plantegen determinacions paisatgístiques per integrar el seu destí, en la mesura en que sigui possible en el marc de la legislació urbanística vigent, al del Parc.

Igualment, els sòls qualificats com a no urbanitzables que per raons diverses resten fora de l'àmbit del Pla Especial, segueixen vinculats funcionalment al Parc, tot i que sota un règim de gestió diferent, però entenem que existeix una xarxa d'espais lliures metropolitans, de la qual formen part tots aquests sòls, i que, per tant, tenen un projecte global comú. En aquest sentit, el present Pla Especial efectua recomanacions per a l'ordenació i gestió d'aquests espais, en el marc global abans indicat. De la mateixa manera, per poder assolir un contacte òptim del Parc amb les zones urbanes contigües, es proposa l'establiment d'uns àmbits de gestió mixta amb els ajuntaments, que integri sòls de dins i fora del Parc, anomenats Zones de transició, i que es detallen dins l'apartat següent de justificació de les determinacions.

12. EXPLICACIÓ I JUSTIFICACIÓ DE L'ORDENACIÓ

La normativa del Pla Especial s'estructura en cinc títols, que abasten els grans capítols d'ordenació i gestió. El títol primer, de disposicions generals detalla la naturalesa i abast del pla, en els termes indicats en els capítols de la memòria referents al marc legal i delimitació del Pla. Aquest títol indica també el Consorci Parc Serralada de Marina com a òrgan gestor del Parc, com ja s'ha justificat en els capítols corresponents de la memòria —i d'acord amb els Estatuts del Consorci que s'adjunten a l'annex 4—, i la Comissió Consultiva del Consorci Parc Serralada de Marina, com a òrgan consultiu de participació, d'acord amb el seu Reglament (Annex 5).

12.1. Àrees de gestió

A continuació, el Pla defineix en el seu si diferents àrees de gestió segons les seves característiques geogràfiques i urbanístiques. Les àrees, que configuren un determinat règim competencial i de gestió, són les següents (Plànol O-04, *Àrees de gestió*):

- **Àrees de gestió urbana.** Corresponen als sòls urbans i urbanitzables situat dins l'àmbit del Parc, ja siguin espais construïts o vinculats a la xarxa d'espais lliures. Donat que la major part de les actuacions en aquestes àrees estan subjectes a llicència o disciplina urbanística, la gestió és totalment urbana, i no es requereix cap intervenció de l'òrgan gestor del Parc. Només en el desenvolupament de planejament derivat en àrees urbanes dins del Parc, es requerirà la consulta prèvia a l'òrgan gestor per tal de poder incorporar els criteris de coherència amb l'entorn que proposa el Pla Especial.

- **Àrees de gestió pròpia del Parc.** Són aquelles que es troben situades dins del seu àmbit, no qualificades de sòl urbà o urbanitzable, i en les quals es desenvolupa el projecte del Pla Especial en tota la seva envergadura, i on l'òrgan gestor ha de dur a terme i/o coordinar el conjunt d'accions destinades a assolir els objectius plantejats, i que componen el gruix de les determinacions i actuacions. En les zones d'intensa interrelació entre el Parc i els nuclis urbans es plantegen les àrees de transició (vegeu l'apartat 12.5), on cal buscar fórmules de col·laboració i coordinació entre l'òrgan gestor del Parc i els diversos ajuntaments.

12.2. Determinacions paisatgístiques en àrees dins del Parc no considerades com a Parc forestal o sòl no urbanitzable

El Títol II recull les determinacions paisatgístiques a les àrees dins del Parc no considerades com a Parc Forestal o sòl no urbanitzable, de qualificació, tipologia i objectius àmpliament indicats en els apartats anteriors de la memòria. En aquestes zones el Pla estableix determinacions i consideracions de caràcter paisatgístic amb la finalitat de reduir l'impacte que el seu desenvolupament pot comportar en el conjunt del projecte de protecció, i per tal d'aconseguir una major integració de les àrees urbanes consolidades amb el Parc. Aquestes consideracions i determinacions en cap cas afecten a les expectatives que els atorga el PGM i sempre, en cas de discrepància, prevaldran òbviament les determinacions d'aquest Pla General.

El conjunt de propostes i consideracions tenen un especial rellevància sobre aquelles zones encara per desenvolupar. En aquest sentit, la ideologia del Pla va en concordància amb les polítiques municipals de limitar el creixement difús de la ciutat, i buscar la compactació i el

correcte tancament de les vores de ciutat a través de l'òptima reubicació d'aquests sectors urbanitzables.

12.3. Àrees segons valor natural i ús

En el Títol III, el Pla estableix en l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina una definició zonal —zones segons valors naturals i ús— atenent a les característiques actuals del paisatge vegetal i a les potencialitats del territori i les agrupa en tres grans tipus.

- **Zones d'alt interès ecològic i paisatgístic (ZIEP).** Agrupa les formacions de major interès per la seva singularitat i naturalitat i les principals rieres i torrents. Estan integrades per terrenys que han d'ésser objecte d'especial protecció perquè contenen ecosistemes, formacions, comunitats o espècies de gran interès o que són especialment fràgils i vulnerables a l'erosió del sòl o a la degradació dels valors botànics, faunístics, hidrològics o paisatgístics. En aquestes zones s'estableix com a objectiu primordial la salvaguarda i reconstrucció d'un patrimoni natural valuós i de les funcions ecològiques que duu a terme. Poden incloure àrees agrícoles a les clarianes.

- **Zones d'interès natural (ZIN).** Agrupa les formacions arbòries, arbustives i herbàcies no característiques de l'activitat agrària. Estan integrades per sòls ocupats per espècies predominantment arbòries o arbustives, no característiques del conreu agrícola o objecte d'aquest, i els prats, erms i tots els altres components del paisatge natural. Són aquelles en les quals és prioritària la conservació del bosc com a ecosistema i paisatge. Aquestes zones tenen capacitat per assolir un ús de lleure més intens que les d'alt interès ecològic i paisatgístic. Poden incloure àrees agrícoles a les clarianes.

- **Zones agroforestals (ZAF).** Estan integrades per un mosaic de sòls agrícoles i forestals que donen lloc a un paisatge on els usos agraris tenen caràcter predominant, però mantenen un equilibri amb els terrenys forestals, formant un complex de gran interès pels seus valors naturals i culturals, i que és l'objecte de protecció del present Pla Especial. A nivell general, la normativa estableix determinacions comunes a totes les zones que regulen els usos i activitats forestals, ramaderes i agrícoles, la gestió de la fauna, el lleure, l'ús residencial, els usos dotacionals, els tancaments, les activitats extractives, la publicitat, la circulació de vehicles, i les instal·lacions de serveis tècnics i infraestructures, d'acord amb els criteris d'ordenació dels usos i de gestió racional dels recursos naturals definits al llarg del projecte. A més, per a cada tipus de zona, d'acord amb les característiques i objectius indicats en cada cas, la normativa estableix línies específiques d'ordenació i gestió, en funció dels valors que es volen preservar, i els usos que es volen potenciar.

12.4. Elements construïts

El Pla defineix també, dins de les àrees qualificades de Parc forestal i de sòl no urbanitzable, aquelles edificacions i elements d'interès que cal conservar, bé per estar integrats en el patrimoni històrico-artístic en qualsevol dels nivells contemplats per la legislació vigent, bé pel seu interès arquitectònic o paisatgístic, que corresponen a una estructura correcta de colonització del territori, o bé per complir un paper dotacional suficientment important. A partir d'aquests criteris s'ha elaborat la següent classificació:

a) *Edificacions i elements integrats en el Patrimoni Històrico-Artístic (clau p)*

Són aquells que gaudeixen d'alguna menció en termes de patrimoni, sia a nivell municipal (catàlegs i/o Pla Especial), a nivell provincial (Inventari de Béns Públics d'Interès Provincial) o a nivell nacional (Béns d'Interès Cultural). Algunes d'aquestes edificacions són alhora de caràcter tradicional (clau t) i gaudeixen de la doble condició. En aquest últim cas el Pla Especial atorga determinades possibilitats de desenvolupament, sense perjudici del compliment de les condicions de protecció que ja tenen com a patrimoni històrico-artístic.

b) Edificacions tradicionals (clau t)

Són aquelles d'interès arquitectònic o paisatgístic que, tot i que poden no estar incloses avui en el Patrimoni Històrico-Artístic, corresponen a una estructura correcta de colonització del territori que cal mantenir, conservar i millorar, a no ser que es trobin en estat de ruïna. En el supòsit que algunes d'aquestes edificacions sigui declarada en ruïna i s'enderroqui, només podrà construir-se de nou quan aquesta es destini a ús públic al servei del Parc compatible amb les determinacions corresponents a la zona on es trobi.

c) Edificacions dotacionals (clau d)

Són aquelles que juguen un paper com a dotacions i que, si bé no corresponen a una estructura clàssica d'edificació tradicional, tenen avui una utilització suficientment important perquè, malgrat el seu impacte en el paisatge, no sempre especialment adequat, calgui conservar. En el supòsit que l'ús actual desaparegui, s'admetrà la seva reutilització per a una dotació compatible amb les determinacions corresponents a la zona on se situï o, en el seu defecte, s'enderrocarà l'edificació i retornarà el sòl a destí de parc forestal.

d) Elements d'interès (clau e)

Són aquells elements, edificats o no, que tenen un indubtable interès de visita i que, pel seu valor, poden ser considerats elements de patrimoni històrico-artístic i cultural.

L'enumeració i classificació de les edificacions i elements d'interès relacionats a l'apartat anterior d'aquest article consten a l'annex 2 de la documentació del Pla Especial. Aquest llistat correspon a la documentació existent al moment de la redacció del Pla. La resta de les edificacions existents en Parc forestal, si no queden incloses en el llistat actual o en futur mitjançant el tràmit previst a l'apartat anterior, estan destinades a desaparèixer i retornar el sòl al destí de parc forestal.

12.5. Àrees de tractament específic

Dins l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina i en relació a les zones definides al seu si en el capítol anterior d'aquestes Normes, el Pla defineix unes àrees singulars (Títol IV) en les quals es contempla una superior utilització, ja sigui des del punt de vista quantitatiu (s'hi pot concentrar un elevat nombre d'usuaris) o qualitatiu (s'hi desenvolupen activitats diferents de la resta del parc, de caràcter molt divers, des dels aplecs a Sant Jeroni de la Murtra, fins a fontades a la vall de Reixac, passant per punts d'observació de rapinyaires o senders de gran recorregut).

Per tal de fer compatibles una elevada freqüentació amb la preservació dels valors naturals, ecològics i paisatgístics d'aquests paratges cal una major intervenció. D'això se'n deriva que aquestes àrees necessiten un tractament específic pel que fa a

l'organització i configuració de l'espai, en funció del tipus d'activitats que es desenvolupin, de la intensitat d'utilització i del valor de les zones sobre les que s'inscriguin. Les àrees de tractament específic queden definides en els plànols d'ordenació O-02 i O-03 (*Ordenació i estructura del territori I i II*), i es poden classificar segons el nivell d'intervenció en:

- **Àmbits de transició.** Són territoris de frontera, a cavall del Parc i l'exterior. La seva funció és doble: d'una banda l'acord suau o la sutura entre l'espai natural i les vores de les àrees urbanitzades i de les grans infraestructures viàries, i de l'altra, la continuïtat de l'espai natural protegit amb els sistemes naturals limítrofs o propers i els espais verds urbans.

En aquestes franges, segons la seva situació i relació amb el territori de l'entorn, es preveu la restitució de sistemes naturals alterats, la correcció i contenció de talussos, la remodelació del relleu, la construcció de feixes, la restauració de la vegetació, ja sigui prat, brolla o formacions forestals, la senyalització, les infraestructures de prevenció d'incendis i l'adequació paisatgística dels espais lliures situats entre les àrees edificades. Es a dir totes aquelles intervencions destinades a restituir, conservar i millorar els sistemes naturals i el paisatge.

En la descripció detallada d'aquestes àrees s'ha subratllat l'interès que tenen (d'indole paisatgística, d'entorn d'edificis històrico-artístics, etc.) pel caràcter lineal o d'estada i pel seu valor segons la posició (carena, fondal, vessant solell,...), així com les propostes que s'hi fan, de caràcter orientatiu sobre allò que pot desenvolupar-se en aplicació d'aquest Pla Especial.

- **Àmbits de tractament paisatgístic.** Agrupen peces, no necessàriament homogènies, que per la seva localització geogràfica o posició topogràfica requereixen un tractament funcional i paisatgístic integrat. Dins d'aquestes àrees, i segons el sentit de cadascuna d'elles d'acord amb la seva morfologia i zonificació del Pla, es preveu l'arranjament de les àrees de porta de Parc, la localització de petites edificacions auxiliars, senyalització, aixoplucs, miradors, elements d'observació d'ocells, quioscs, serveis sanitaris, etc.

- **Àmbits fortament organitzats.** Es corresponen amb els indrets més organitzats i més construïts, que concentren l'activitat més intensa. Així mateix, inclouen alguns sectors amb concentració d'edificació tradicional vinculada a horts. Corresponen a indrets més organitzats, pel que fa a la intervenció en els camins de passejada, replans o terrasses d'estada, fonts, edificacions auxiliars, àrees d'aparcament, etc. atesa la seva utilització més intensa. S'hi preveu la possibilitat de dotacions del Parc (centre d'interpretació, oficines del Parc), d'edificacions culturals (monestir, museus...) o recreatives (restaurants, berenadors, hípiques, etc.).

També es tracten com a àmbits fortament organitzats alguns sectors que concentren edificació tradicional. Es tracta de mosaics d'edificació aïllada i horts, que el PGM reconeix i consolida. Per acollir-los correctament dins del Parc cal adequar-los des del punt de vista funcional i paisatgístic, fent-los congruents amb l'entorn.

12.6. Principals àrees de tractament específic

El conjunt del Pla incorpora la proposta de tractament d'un elevat nombre d'àrees singulars, que mereixen un projecte específic i detallat. A continuació s'enumeren les principals

característiques i criteris per algunes d'aquestes àrees, que han de servir com a guió del futur desenvolupament de cadascuna d'elles.

Parc agrícola de Montcada

- Àmbit de transició entre una zona d'alt interès ecològic i paisatgístic i el riu Besòs.
- Ordenació de l'activitat agrícola que s'hi ve desenvolupant.
- Restauració dels sistemes naturals: boscos de ribera i zones humides.
- Prolongació fins aquest indret del passeig de ribera del Besòs.

Àrea de Sant Pere de Reixac

- Àmbit de tractament paisatgístic de fondalada.
- Zona d'alt interès ecològic i paisatgístic i un entorn patrimonial únic, ambdós a preservar.
- Proposta de desenvolupament de la reserva viària del PGM, per tal que funcioni com a porta de Parc.
- Serà l'entrada més emblemàtica del municipi de Montcada i Reixac.
- Adequació dels entorns de l'església de Sant Pere de Reixac per acollir un aparcament, un quiosc d'informació i la sortida d'itineraris senyalitzats.
- Adequació dels itineraris cap a les fonts dels Avellaners i dels Caçadors, i en general per la vall de Reixac, per tal d'ordenar el flux de visitants i reduir el seu impacte en les zones més sensibles: arranament de les àrees de fontada, dignificació de les fonts, passarel·les i baranes per fer-lo accessible a tot tipus d'usuari, trenques, passos d'aigua, cobriment amb *mulching*, etc.
- Ordenació del sector de la Masia Reixac per tal de compatibilitzar l'activitat existent i el planejament, i facilitar la seva funció com a futura porta de parc.
- Vinculació de l'àrea al futur desenvolupament de can Fàbregues.

Front del Besòs

- Àmbit de transició.
- Franja essencial per a la connectivitat del Parc.
- Fragmentació dels sistemes naturals per l'actual carretera de la Roca i afectació per la reserva viària de la via del marge esquerre del Besòs.
- Actualment, caldria incrementar la permeabilitat de la carretera de la Roca, mitjançant el tractament de les vores, i la restauració de la franja entre la carretera i la llera del riu per al seu funcionament com ecotò.
- Naturalització de l'àmbit dels torrents de Reixac, can Bonet i de la font del Tort en el seu desguàs al riu Besòs.
- Possible ús públic de passejada equipada vora el riu (passeig de ribera del Besòs), relacionada amb l'àrea de la font del Tort.
- Es plantegen condicions a la implantació de la nova infraestructura viària, per tal de garantir la màxima connectivitat entre els sistemes naturals de les dues bandes.

Àrea del camí de Can Piqué

- Àmbit fortament organitzat en una zona d'interès natural, i envoltat de zones d'alt interès ecològic i paisatgístic.
- Àrea amb edificacions tradicionals i d'ús intens de lleure.

- Adequació del camí de Can Piqué a l'intens pas de vehicles, principalment pel lleure: millora de l'enllaç (rotonda) amb la BV-5011, condicionament de les característiques de la via (secció, ferm) per permetre el pas i l'aturada de vehicles, proposta de recuperació de la prolongació d'acord amb la reserva viària prevista en el PGM.
- Arranjament de la connexió per a vianants entre la font del Tort i el camí de Can Piqué, vora Can Panxa.
- Recuperació de l'àmbit del torrent de Can Güell, i seguiment i millora de la restauració de la pedrera de la font del Tort.
- Adequació paisatgística dels entorns de les edificacions.
- Ordenació del lleure intensiu a Can Piqué (accessos, aparcaments, camp de tir).

Sectors residencials, clau 20a/11, de l'entorn de la carretera de la Vallensana (BV-5011)

- Àmbit de transició que inclou els sòls urbans al llarg de la carretera de la Vallensana, en el terme municipal de Montcada i Reixac.
- Conjunt eclèctic d'edificacions residencials aïllades, algunes d'elles catalogades, d'origen i estructura molt divers, que ha donat lloc a una estructura de ciutat jardí.
- Manteniment i potenciació dels valors paisatgístics d'uns usos residencials en un entorn forestal, amb la màxima contenció de la nova edificació i, en tot cas, l'adequació dels possibles desenvolupaments urbans a les determinacions paisatgístiques recollides a la Normativa del Pla Especial.

Urbanització Bosc d'en Vilaró

- Àmbit de tractament paisatgístic dins el perímetre de fora d'ordenació definit pel PGM, sobre Parc forestal.
- Nucli d'edificacions aïllades amb greus deficiències urbanístiques i mancances en infraestructures i serveis, situada en una Zona d'interès natural.
- A iniciativa de l'Ajuntament de Montcada i Reixac, el Parlament de Catalunya ha instat a la Direcció General d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya a col·laborar amb totes les institucions afectades en la recerca d'una solució definitiva per aquest sector.
- El present Pla Especial recollirà en un futur les directrius que emanin de l'administració competent, sempre vetllant perquè, sigui quin sigui el seu destí final, s'avingui en qualsevol cas amb les determinacions del Pla Especial per a aquestes zones.
- Les administracions competents hauran de vetllar perquè, davant d'una possible regularització de l'ús residencial, no creixi el nombre d'edificacions.
- Es proposa, mentrestant, la construcció d'un enllaç amb la carretera BV-5011 – mitjançant projecte específic –, que faciliti la connexió de la xarxa interior de la urbanització amb aquesta via rodada primària, especialment important en casos d'emergència.
- S'hauran d'implementar i desenvolupar les mesures de prevenció d'incendis previstes per la legislació vigent pel que fa a urbanitzacions en un entorn forestal.

Àrea de la connexió del torrent de la Vallença amb el riu Besòs

- Àmbit de transició fora del límit del Pla Especial.
- Element clau per a la connexió entre les sistemes naturals del parc i el riu Besòs.
- Restauració dels sistemes naturals entre la carretera, el riu, la Vallença Baixa i la depuradora: recuperació del bosc de ribera i altres formacions higròfiles.

- Millora de la permeabilitat de la carretera en aquest tram, per tal d'assegurar la connectivitat entre la serra i el riu.
- Adequació del pas del GR-92 en aquest sector.

Àrea de la carena del coll dels Frares a Puig Castellar

- Àmbit de tractament paisatgístic de carena.
- Delimitació de l'àmbit del camí per disminuir al màxim la zona de trepig i evitar així els fenòmens erosius i de degradació del sistemes naturals.
- Arranjament del camí (graons, passarel·les, rampes, baranes, etc.) per millorar la seguretat i facilitar el pas de tot tipus d'usuari.
- Normalització de la senyalització, en aquest cas concret del GR-92, segons els models del Parc.
- Arranjament d'àmbits d'estada com a mirador, observatori d'ocells, àrea de descans, etc.
- Minimització dels impactes visuals de les actuacions en aquestes àrees d'extrema fragilitat paisatgística.

Congost del Besòs

- Àmbit de transició entre una zona d'interès natural i un sector urbà de Santa Coloma.
- El contacte entre els dos sistemes es farà mitjançant una nova traça viària vinculada al Parc (camí de servei), que es desenvoluparà a cota.
- La nova via recolza el límit de Parc i conté el desenvolupament urbà.
- Entre la nova via i la carretera de la Roca es planteja un projecte de sutura dels darreres de les dotacions i zones industrials existents, i de prolongació del Parc fins a la carretera en aquells llocs on sigui possible, com els torrents del Bosc Llarg i de les Canyes, mitjançant la seva naturalització.
- El nou vial tanca un circuit de passejada al voltant de l'àrea de lleure de la font de l'Alzina.

Puig Castellar

- Àmbit de tractament paisatgístic de carena.
- Zona d'alt interès ecològic i paisatgístic, amb un element molt singular del patrimoni cultural (poblat ibèric).
- Zona qualificada d'equipament pel PGM.
- Admet una instal·lació museística i d'interpretació del patrimoni, amb criteris elevats d'integració paisatgística, donat que es tracta d'una zona de sever impacte visual.
- Adequació paisatgística de l'indret i projecte específic de senyalització.
- Adequació del GR-92 al seu pas pel Puig Castellar.
- Accés rodat restringit com a via de servei. Establiment de dos itineraris amb senyalització interpretativa d'accés a peu des de Santa Coloma.
- Possibilitat de servei de llançadora amb vehicle des de la ciutat per a grups de mobilitat reduïda.

Serra de Mosques d'Ase

- Àmbit de transició en una zona d'interès natural.
- Per la seva ubicació a tocar d'una zona urbana, se li assigna el paper de *porta de parc*.

- Reconfiguració de la topografia malmesa per les obres diverses que s'hi ha desenvolupat (feixes, talussos de pendent suau).
- Integració paisatgística del dipòsit i altres elements existents.
- Restauració dels sistemes naturals.
- Possible zona de lleure equipat similar a un parc urbà.
- Condicionament d'un itinerari per a vianants que doni accés a la vall de Sant Jeroni de la Murtra.

Vall de Sant Jeroni de la Murtra

- Coincideix amb l'àmbit del Pla Especial del mateix nom.
- Es reconeixen dos tipus d'àrees en el seu interior: un àmbit general de tractament paisatgístic, vinculat al conjunt de la vall, i dos àmbits fortament organitzats al voltant dels nuclis de Sant Jeroni de la Murtra i Can Alemany.
- Desenvolupament de forma unitària mitjançant un planejament derivat de l'àmbit de tractament paisatgístic, modificant el PE existent en aquells punts de discordança. Conté àrees d'equipament.
- El desenvolupament de cadascun dels àmbits fortament organitzats es podrà dur a terme de forma independent, d'acord amb el procediment que estableix l'Article 62 de la Normativa.
- Proposta de nova vialitat perifèrica. Modificació del viari del PGM.
- Àrea de *porta de Parc* de Santa Coloma de Gramenet i Badalona, amb dos aparcaments, i itineraris senyalitzats a peu a partir d'aquests punts.
- Àmbits de riera amb sistemes naturals d'elevat interès. Protecció i millora en el marc d'un ús públic intens. Itineraris senyalitzats interpretatius.
- Delimitació de l'àmbit dels camins per disminuir al màxim la zona de trepig i evitar així els fenòmens erosius i de degradació dels sistemes naturals.
- Arranjament del camí (escales, passarel·les, rampes, baranes, trenques, passos d'aigua, etc.) per millorar la seguretat i facilitar el pas de tot tipus d'usuari.
- Normalització de la senyalització d'acord amb els models del Parc.
- Restauració dels sistemes naturals en el conjunt de la vall. Tractament específic de les àrees denudades i afectades per l'erosió.
- Recuperació dels elements del patrimoni històric protegits per catàleg, amb especial èmfasi en el nombrós i ric conjunt de construccions hidràuliques de la vall.
- Àrea equipada amb mirador al turó de Montigalà.
- Sant Jeroni de la Murtra: element d'alt valor paisatgístic protegit; s'admet l'ús agrícola; adequació i dignificació dels entorns del monestir.
- El possible desenvolupament de l'equipament, preferiblement vinculat al parc, podria anar associat a la rehabilitació del monestir i dels edificis de l'entorn.
- Can Alemany: àrea de lleure amb possible edificació de dotació per a usos vinculats al parc (restaurant, pícnic, centre d'informació del parc, lloguer de bicicletes, itineraris guiats).
- El planejament derivat haurà de garantir i ordenar els usos de lleure col·lectiu que es desenvolupen en l'àrea –lleure intens, curses de cross, aplecs, bicicletes, passejada, possibles itineraris a cavall–, per la qual cosa, els usos i destí d'aquests sòls –i per tant, els aprofitaments que els corresponen d'acord amb el PGM–, hauran d'assegurar la preservació de l'entorn d'acord amb els objectius del Pla Especial.

Carena del coll de les Ermites al collet de la Vallençana

- Àmbit de tractament paisatgístic de carena dins l'àmbit del PEIN.
- Delimitació de l'àmbit del camí per disminuir al màxim la zona de trepig i evitar així els fenòmens erosius i de degradació del sistemes naturals.
- Arranjament del camí (graons, passarel·les, rampes, baranes, etc.) per millorar la seguretat i facilitar el pas de tot tipus d'usuari.
- Normalització de la senyalització dels camins, segons els models del Parc.
- Arranjament i dignificació de les ermites i el seu entorn. Arranjament de les àrees de mirador.
- Caldria desenvolupar un Pla de Telecomunicacions del Parc, per tal d'unificar els suports d'antenes i repetidors. Això permetria, en aquest cas concret, disminuir i fins i tot eliminar, els repetidors del coll de les Ermites.

Àrea entre el turó de Montigalà i la B-20

- Àmbit de transició entre la vall baixa de Sant Jeroni i l'autopista B-20.
- Acull una de les àrees d'aparcament de la vall de Sant Jeroni i admet un cert desenvolupament dotacional.
- De l'aparcament arrenca l'itinerari de passeig al mirador del turó de Montigalà.

Zona agroforestal del Canyet

- Àmbit fortament organitzat en una zona eminentment agroforestal propera a la ciutat.
- Desenvolupament del sector mitjançant la figura de planejament adient, per tal d'ordenar les edificacions i compatibilitzar els usos agrícoles i de lleure existents.
- Ús residencial en edificació tradicional amb petites peces de conreu. Es valora el manteniment i millora d'aquest paisatge: dignificació dels espais degradats, homogeneïtzació de tanques, feixes, murs i altres elements constructius, manteniment i millora dels camins, d'acord amb les propostes del Pla Especial, normalització de la senyalització, etc.
- S'admeten els usos agrícoles a petita escala —hort, viver, planta ornamental, etc.—, i l'ordenació haurà de contemplar la possibilitat d'implantar petites estructures no permanents per a conreu sota cobert, i altres instal·lacions addicionals.
- Compatibilització dels usos de lleure existents (restaurants, hípiques) amb el manteniment de l'espai agroforestal: definició i arranjament d'accessos i àrees d'aparcament, delimitació i senyalització d'itineraris de passejada a cavall.
- En el seu interior s'inclou la zona d'alt interès ecològic i paisatgístic del torrent de Fregons, on caldria restaurar i millorar els sistemes naturals de ribera.
- Entre la riera i la carretera de Montcada cal buscar l'acord suau de la vora urbana i el sistemes naturals: reperfilat de talussos, revegetació, millora dels accessos per a vianants, etc.
- Els projectes previstos de canalització i laminació de les aigües, en cas d'executar-se, haurien de vetllar per tenir el menor impacte en el conjunt dels elements de ribera, donada la seva importància ecològica i singularitat paisatgística.

Itinerari de la font de l'Amigó

- Itinerari senyalitzat en una zona d'alt interès ecològic i paisatgístic.

- Manteniment i millora dels sistemes naturals de ribera, amb actuacions de revegetació i millora d'hàbitat, com les que ja s'estan duent a terme: construcció de petites basses, plantacions, actuacions silvícoles.
- Adequació de l'itinerari a la font per tal d'ordenar el flux de visitants i reduir el seu impacte en les zones més sensibles: arranjament de l'àrea de fontada, passarel·les i baranes per fer-lo accessible a tot tipus d'usuari, trenques, passos d'aigua, cobriment amb *mulching*, etc.

Pedrera de la Vallençana

- Àmbit de tractament paisatgístic en una zona d'interès natural.
- Pedrera en actiu que té definida la finalització de la seva activitat i la seva restauració mitjançant un conveni.
- El seu destí final és el retorn a Parc forestal.
- Atesa l'artificialització del territori, serien admissibles petits usos dotacionals vinculats al Parc, aprofitant la situació estratègica a peu de carretera: arranjament d'àrea d'aparcament, àrea de lleure equipada, punt d'informació.

Àrea de la carena del turó de Donadeu, les MaleSES, l'Amigó, coll de Fra Rafel, i el turó de l'Home

- Àmbit de tractament paisatgístic de carena en zona d'alt interès ecològic i paisatgístic.
- Delimitació de l'àmbit del camí per disminuir al màxim la zona de trepig i evitar així els fenòmens erosius i de degradació dels sistemes naturals.
- Arranjament del camí (graons, passarel·les, rampes, baranes, etc.) per millorar la seguretat i facilitar el pas de tot tipus d'usuari.
- Normalització de la senyalització dels itineraris segons els models del Parc.
- Arranjament d'àmbits d'estada com a mirador (turó de Donadeu, turó del Pi Candler i turó de l'Home), observatori d'ocells, àrea de descans, etc.
- Minimització dels impactes visuals de les actuacions en aquestes àrees d'extrema fragilitat paisatgística.
- Arranjament dels accessos al poblat ibèric de les MaleSES, manteniment i millora dels entorns, establiment d'itineraris i senyalització interpretativa.

Àrea entre el torrent de Pomar i la carretera de Can Ruti

- Àmbit de tractament paisatgístic en una zona d'alt interès ecològic i paisatgístic i una zona d'interès natural.
- Àrea d'equipaments no vinculats al Parc, alguns ja desenvolupats i d'altres encara no (centre geriàtric, tanatori). Caldria adequar els equipaments existents a l'entorn en què es troben, principalment amb un tractament dels espais lliures.
- Pels equipaments de nova implantació, caldria vetllar per la màxima integració de les edificacions (ubicació, dimensions, estructura) en un espai natural protegit, reduint al mínim la seva petjada sobre el territori. Els tractaments dels espais lliures hauria de ser, es estructura i gestió, tant proper a la dels sistemes naturals dels voltants com fos possible.
- Arranjament de l'Àrea de Lleure de Can Ruti, com a zona de lleure intens, amb aparcament, punt d'informació i àrea de *pícnic* equipada per poder-hi fer foc i dotació recreativa. Adequació de la zona a l'ús intensiu, amb especial cura en la prevenció d'incendis.

- Itinerari interpretatiu equipat de la riera de Pomar, entre el Centre d'Interpretació de Can Miravitges i l'Àrea de Lleure de Can Ruti. Convindria la seva adequació per tal d'ordenar el flux de visitants i reduir el seu impacte en les zones més sensibles: passarel·les i baranes per fer-lo accessible a tot tipus d'usuari, trenques, passos d'aigua, cobriment amb *mulching*, etc.
- Restauració hidrològica i ecològica de la riera de Pomar, en tot el seu àmbit. Substitució progressiva de les comunitats secundàries de canyar i espècies arbustives per comunitats de ribera més madures. Aquesta proposta, destinada a la millora dels sistemes de ribera i a la prevenció d'incendis forestals, hauria de fer-se extensiva a la pràctica totalitat de la xarxa hidrològica amb aquestes característiques.
- Recuperació dels elements del patrimoni històric protegits per catàleg, amb especial èmfasi en el nombrós i ric conjunt de construccions hidràuliques.
- Adequació de la carretera de Can Ruti a via de vora de Parc: pas de vianants i bicicletes, àrees de descans vinculades a les parades de transport públic, tractament de talussos, etc.

Àrea del turó d'en Boscà

- Àmbit de tractament paisatgístic en una zona d'interès natural.
- Possibilitat d'ubicar un equipament cultural interpretatiu del poblat ibèric a l'àrea de la Carbassa, vinculat a l'itinerari de pujada al turó. Aquest equipament haurà de disposar d'un petit aparcament (4-5 vehicles) a peu de carretera.
- Arranjament del poblat ibèric i adequació per a la seva visita.
- Àrea de mirador al turó d'en Folc.
- Restauració de l'esplanada de la pedrera, com a àrea de descans ombrejada, trencant amb les capçades arbòries la l'impacte de la rotunditat de la paret. Possibilitat de constituir una petita zona humida, vinculada al drenatge de les aigües d'escolament del conjunt de la pedrera.
- Presevar i millorar les oliveres i garrofers del conjunt del turó. Tractament destinats a recuperar el paisatge agrícola de la zona.
- Itinerari de vora de Parc que, des de l'aparcament, envolta els turons fins a l'esplanada de la pedrera, i a la vegada serveix d'acord entre el Parc i la ciutat. Possibilitat d'enllaçar amb itineraris dels sectors urbans de les vores.

Àrea de Can Colomer

- Àmbit fortament organitzat en una zona agroforestal.
- Conté un sector de desenvolupament urbà.
- Es planteja la reformulació de les seves expectatives urbanístiques, concentrant l'edificabilitat en el sector urbanitzable de l'altre banda del torrent de la Buada, compactant el nucli del Mas Ram.
- Priorització d'un desenvolupament dotacional vinculat al Parc (recreatiu, esportiu, allotjament), fent-ho compatible amb el manteniment i la millora del paisatge agroforestal.
- Ordenació d'un nucli d'horts familiars, per recollir els usos agrícoles marginals escampats pel Parc.

Part alta del Mas Ram

- Àmbit de transició entre el Parc i una zona urbana.

- Tractament de relleu de vora entre l'espai natural protegit i els espais enjardinats de les edificacions.
- Arranjament com a *porta de parc*: punt de sortida de l'itinerari de pujada al turó del Sacrifici, i enllaç amb el camí carener. Senyalització al sector urbà.

Àrea de Can Senromà

- Àmbit de tractament paisatgístic en una zona agroforestal i d'alt interès ecològic i paisatgístic.
- Itinerari d'accés a la vall de la Cartoixa al llarg de la riera de Montalegre. Recuperació de l'itinerari, avui interromput per moviments de terres, i restauració de l'àmbit de riera, molt malmès per aquest mateix motiu.

Àrea entre la carretera B-500 i el nucli urbà de Tiana

- Àmbit de transició entre el Parc i una zona urbana.
- Adequació de la carretera B-500 com a via de vora de Parc: pas de vianants i bicicletes, àrees de descans vinculades a les parades de transport públic, tractament de talussos, etc.
- Important remanent d'espais lliures entre la carretera i el nucli de Tiana. Cal assegurar la seva continuïtat, com a zona de connexió del Parc i d'esmoreïment cap a una àrea urbana.
- Adaptació del projecte de la nova carretera B-500 als punts abans indicats: afectació del mínim sòl lliure possible, manteniment del caràcter de via de vora de Parc, tractament de talussos, reforestació, etc.

Àrea de la Font de l'Alba

- Àmbit de tractament paisatgístic entre una zona d'alt interès ecològic i paisatgístic i una zona agroforestal.
- Qualificada d'equipament, amb usos esportius, educatius, deixalleria i àrea de lleure.
- Possible emplaçament per a un equipament cultural.
- Àrea de porta de Parc de Tiana.
- Ben comunicada amb transport públic.
- Àrea d'aparcament.
- Caldria assegurar un accés per a vianants segregat de la carretera des del nucli de Tiana.
- Recuperació i millora del torrent de Montcerdà, vinculat a un itinerari senyalitzat.
- El contacte amb la ciutat, el torrent i la carretera hauria de considerar-se com a zona de transició, i donar-li un tractament de caràcter de parc urbà vinculat al Parc.
- Dinamització de l'Àrea de Lleure de la font de l'Alba.
- Adequació de l'itinerari d'accés a la carena i d'enllaç amb el GR -92.
- Vinculació amb l'àrea de tractament paisatgístic de la carena d'accés al turó de Galzeran i al Centre de Gestió del Parc al Seminari.
- Atès l'equipament educatiu existent, seria interessant vincular l'àrea de la font de l'Alba als usos pedagògics d'educació ambiental.

Àrea de la Cartoixa de Montalegre

- Àmbit de tractament paisatgístic en una zona d'alt interès ecològic i paisatgístic.

- Limitació estricta dels usos i activitats en aquesta zona, especialment de l'ús públic, per tal de vetllar per la tranquil·litat i el silenci necessaris en una institució com la Cartoixa.
- Restricció absoluta al pas de vehicles per tota la vall.

Àrea del Seminari de la Conreria

- Àmbit fortament organitzat en una zona d'alt interès ecològic i paisatgístic.
- Adequació com a Centre de Gestió del Parc: aparcament, oficines, punt d'informació, sortida d'itineraris, etc.
- Millora dels entorns, en un sector d'elevada conca visual, per tal d'acollir els usos previstos, especialment els vinculats a l'acollida de grups.
- Compatibilització de l'ús del Seminari com a casa de colònies en un espai protegit.
- Adequació de l'arrencada del camí de pujada al turó de Galzeran: eliminació de tanques, senyalització, dignificació dels entorns del cementiri del còlera.

Àrea de Can Masdéu a Can Cirera

- Àmbit de tractament paisatgístic en una zona agroforestal.
- El camí de Can Masdéu a Can Cirera té el caràcter de zona agroforestal de façana de Parc. Caldria adequar els entorns a la seva ubicació i ús, facilitar el pas de vianants, etc.
- Compatibilització dels usos dotacionals que s'hi donen —cementiri, ermita, restaurant— o s'hi poden donar en un futur —sector de Can Masdéu.
- Sortida d'itineraris cap al turó de Galzeran. Adequació i senyalització.

Àrea del torrent dels Grills

- Àmbit de tractament paisatgístic entre una zona d'alt interès ecològic i paisatgístic i una zona agroforestal.
- Ordenació d'edificacions i usos en una zona de vora de Parc.
- Restauració hidrològica i ecològica del torrent dels Grills. Substitució progressiva de les comunitats secundàries de canyar i espècies arbustives per comunitats de ribera més madures.
- La nova ronda urbana, de connexió amb la Virreina, hauria de tenir el paper de via de vora de Parc: executar-se d'acord amb l'interès de l'entorn, adequar-se com a zona de contacte amb el Parc, i facilitar el seu ús per vianants i bicicletes.

Àrea del camí de Tiana al Rocar

- Àmbit de tractament paisatgístic entre una zona interès natural i una zona agroforestal.
- Itinerari paisatgístic que delimita una zona agroforestal i una zona d'interès natural, amb excel·lents vistes sobre el mar.
- Ordenació dels usos agrícoles de l'entorn: eliminació dels hivernacles en desús, adequació de les petites edificacions, marges, tanques, etc., vinculades a l'activitat agrícola.
- Senyalització de la pujada des del nucli urbà de Tiana fins al Rocar.
- Compatibilització de l'ús públic amb l'activitat agrícola, amb l'augment de la secció del camí i la segregació d'itineraris.

12.7. Xarxa viària i transport col·lectiu

En una àrea tan imbricada amb les àrees urbanes com és el Parc de la Serralada de Marina, el viari no té només un paper en relació al Parc, sinó que obeeix també a necessitats de comunicació interurbana i està condicionat a la xarxa viària que estructura l'àrea metropolitana. Segons les seves característiques cal distingir tres situacions diferenciades:

- Viari exclusivament vinculat a l'estructura metropolitana, en el que el Parc només fa de suport i rep les empremtes de la seva implantació física, sense que li sigui proporcionada cap mena d'accessibilitat (B-20 i via prevista del marge esquerre del Besòs). Constitueix la xarxa arterial metropolitana.
- Viari amb caràcter mixt, amb un paper de relació interurbana relativament important entre nuclis urbans a l'exterior i a l'interior de l'àmbit de Parc i alhora de distribució i accés al Parc (BV-5001, BV-5011 i B-500). Constitueix la vialitat urbana i estructuradora del Parc.
- Viari amb caràcter exclusiu d'accés i distribució del Parc sense cap paper pel que fa a la relació entre nuclis urbans. Constitueix la vialitat pròpia del Parc.

La xarxa viària del Parc que es planteja correspon a les necessitats derivades de la seva conservació i de l'ús de lleure proposat. Representa una reinterpretació de la xarxa viària proposada al PGM. Es tracta en alguns casos de correcció de traçat, d'altres de precisió del seu sentit (no definit en el PGM) i en altres d'eliminació. Les discordances amb el PGM no són greus i en aquest sentit no es planteja la necessitat d'una modificació immediata d'aquest, sinó la recomanació amb caràcter d'Avanç de Pla de no execució d'aquelles més desavinents per a la conservació del Parc, atesa la fragmentació que hi ocasionarien.

Pel que fa a la **xarxa arterial metropolitana** el Pla respecta les reserves viàries que preveu el PGM per a la via del marge esquerre del Besòs i la rectificació del traçat de la carretera de Sant Adrià a la Roca (BV-5001) que durà associada. Tanmateix, a la Memòria d'ordenació es plantegen condicions de cara a la seva implantació sobre el territori, encaminades a mantenir al màxim la continuïtat entre l'espai natural de la serralada de Marina i l'àmbit fluvial del riu Besòs, bàsica per a la funcionalitat d'aquests espais, amb la restitució dels sistemes naturals afectats i la màxima permeabilitat de la infraestructura viària.

Quant a la **xarxa viària del Parc**, el Pla l'estructura en dos nivells, la vialitat urbana i estructura del Parc, i la vialitat pròpia del Parc, que cadascuna d'elles, a la vegada, a la vegada engloba dos tipus de vies.

Així la **vialitat urbana i estructuradora del Parc** planteja dos nivells de definició segons les seves característiques. La primera és la **xarxa rodada primària**, que correspon a la xarxa interurbana dels nuclis urbans de la perifèria del Parc de la Serralada de Marina. Unes són vies que travessen el Parc i que tenen una elevada intensitat de trànsit (B-500) o que, amb intensitat menor (BV-5011), suporten el pas de vehicles pesats al servei de la pedrera de la Vallença. Altres són vies de frontera que delimiten els sectors urbans de l'exterior, estableixen el contacte amb el Parc i recolzen els seus accessos (BV-5001, carretera de can Rutí). Sobre aquestes vies es basa l'accessibilitat als nuclis urbans a l'interior del Parc i alhora representa la xarxa primària de distribució de l'accés rodat al propi Parc. Caldrà entendre aquestes vies amb seccions màximes de calçada per al trànsit rodat de 7 metres i voreres màximes de 1,5 metres en cada sentit de circulació, a més de possibles voreres segregades per a la circulació de bicicletes.

La xarxa rodada secundària inclou les vies que uneixen els nuclis d'urbanització de l'interior del Parc amb sectors urbans de menor entitat de la seva perifèria (camí de can Piqué), els accessos i la vialitat distribuïdora dels nuclis d'urbanització de l'interior del Parc, així com les vies en cul de sac que connecten els nuclis urbans de l'exterior amb paratges de l'interior del Parc amb forta tradició de lleure (font de l'Alzina, font del Tort, ca n'Alemanya), o amb un cert paper dotacional (can Miravitges, hípiques del Canyet) o que donen accés a explotacions agrícoles (Tiana).

Són vies rodades d'ús públic i han de tenir la secció adient per admetre la convivència de la passejada (amb bicicleta o a peu) amb la circulació rodada, tenint present que els dies festius han d'admetre una freqüentació elevada. Són vies que han de ser recorregudes a poca velocitat. Donen accés als aparcaments que hi ha a l'interior del Parc i des d'on arrenquen els itineraris de passejada.

Pel que fa a la **vialitat pròpia del Parc**, correspon a les vies d'utilització i caràcter exclusiu del propi Parc, i se'n distingeixen dos tipus. **Les vies de servei** són vies d'amplada suficient per admetre la circulació de vehicles de servei (manteniment, vigilància, emergència, accés a instal·lacions...) i constitueixen la xarxa bàsica de prevenció d'incendis dins l'àmbit del Parc.

A banda d'aquest paper de vies de servei formen part de la xarxa de camins de passejada que estructura el Parc per a l'ús exclusiu de vianants i bicicletes. D'aquests camins l'òrgan gestor del Parc triarà es més adients per a la passejada a cavall. La secció d'aquestes vies no ha de ser excessiva; oscil·larà entre els 3 metres com a mínim amb eixamplaments, fins als 6 metres. L'accés amb vehicle motoritzat a les vies de servei és restringit per la qual cosa disposen d'un control de porta amb clau per evitar l'accés rodat públic, mantenint, però, l'accés dels veïns i propietaris de les finques a les quals el camí dona accés.

Finalment, les **vies de passejada per a vianants** recolzen sobre itineraris tradicionals que permeten descobrir els paratges més recòndits i assolir els punts més elevats del Parc, únicament accessibles a peu. La tipologia d'aquests camins és diversa, depenent de la situació topogràfica i pendent així com del seu ús històric. L'amplada és variable i va des de l'ample d'una pista de servei fins a l'àmbit de pas d'una persona en el cas dels corriols. Es mantindran senyalitzats i en bon estat de conservació els camins dibuixats als plànols d'ordenació, els quals abasten suficientment els diversos ambients del Parc.

El més important, perquè és l'element que estructura la passejada al Parc, és el sender de gran recorregut GR-92 (de Portbou a Ulldecona pel litoral), que travessa el territori del Parc de ponent a llevant —des del pont sobre el Besòs a Montcada fins el turó del Galzeran— per la carena amb excel·lents panoràmiques sobre la pròpia Serralada i el mar. Per tal d'evidenciar el paper estructurador d'aquest sender es representa de manera distintiva en el plànols O-02 i O-03 (*Ordenació i estructura del territori I i II*).

Per garantir que tothom pugui tenir accés real a l'ús públic del Parc, allà on sigui possible s'habilitaran itineraris adequats per a persones amb mobilitat reduïda. L'òrgan gestor del Parc decidirà les prioritats en l'adequació d'aquests itineraris en funció de la representativitat i singularitat dels indrets i de les possibilitats d'adequació. Els principals camins de passejada es doten de l'equipament necessari per a interpretació del patrimoni natural i cultural (senyalització, punts panoràmics, etc.).

Per la seva ubicació a l'àrea metropolitana, el Parc Serralada de Marina compta amb una bona accessibilitat en **transport col·lectiu**, com es posa de relleu en el plànol I-08 (*Vialitat i transport col·lectiu*). En aquest sentit, les propostes del Pla Especial van en la línia d'aprofitar i millorar aquestes possibilitats d'accés.

Per això, caldrà ajustar les parades de transport col·lectiu, tant a la perifèria com dins del Parc, als indrets degudament senyalitzats de sortida d'itineraris. En els indrets més significatius, aquestes parades de transport col·lectiu s'haurien de fer coincidir amb portes de Parc, dotades d'equipaments propis (senyalització, serveis, punts d'informació, punts d'aigua...).

13. PROPOSTES DE MODIFICACIÓ DEL PGM

Per tal que la proposta d'ordenació sigui coherent amb el planejament vigent, el Pla Especial demana que es duguin a terme diverses modificacions del PGM. En aquest sentit, el Pla Especial actua com a Avanç de Pla dels instruments de planejament que es cada cas correspongui desenvolupar. Donat que la Diputació de Barcelona no té competències per a la tramitació d'aquestes modificacions, es planteja que siguin els diversos ajuntaments qui les promoguin.

13.1. Proposta de modificacions per a tot l'àmbit del Pla Especial

- Parcs forestals, claus 27 i 28

Es proposa recollir sota una mateixa denominació de Parc forestal (clau 27) tots els parcs forestals adscrits al sistema general d'espais lliures, sense fer distinció si són de conservació (clau 27) o de repoblació (clau 28).

- Lliure permanent, clau 26

Sòl no urbanitzable adscrit al Sistema general de parc forestal. Es proposa modificar aquesta qualificació per la de Parc forestal (clau 27), amb les especificacions del Pla Especial. S'exclouen d'aquesta proposta la zona de Lliure permanent al llarg de la riera del Canyet (Badalona) i la zona al llarg del torrent dels Grills (Tiana). Ambdós són àmbits fortament organitzats, que el Pla Especial proposa desenvolupar figures de planejament derivat, per tal d'ordenar les edificacions i els usos existents.

13.2. Proposta de modificacions en el terme municipal de Montcada i Reixac

Protecció de sistemes generals, clau 9

Terrenys en règim de sòl urbanitzable vinculats al desenvolupament de l'autovia del marge esquerra del Besòs. Mentre no es desenvolupi el sistema general al que estan adscrits, donat l'elevat interès estructural i funcional d'aquests terrenys (*Zona d'alt interès ecològic i paisatgístic*), el Pla Especial els tracta com a parc forestal. Congruentment proposa que, un cop executada l'esmentada autovia, aquests sòls passin a formar part del Sistema general de parc forestal, mitjançant el canvi de qualificació adient.

Equipament, clau 7b. Can Mojà

En règim de sòl urbanitzable. Mantenint la qualificació, es proposa l'adscripció a Sistema general de parc forestal, amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament, en el marc d'una *Zona agroforestal*.

Equipament, clau 7b. Can Rei

En règim de sòl urbà. Mantenint la qualificació, es proposa l'adscripció a Sistema general de parc forestal, amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament, en el marc d'una *Zona d'interès natural*.

Zona de renovació urbana, clau 16. Can Rei

Sector de sòl urbà a cavall de l'àmbit del Parc, en el que es proposa la reformulació de les seves expectatives urbanístiques de manera en la part del sector que rau dins del Parc no augmenti l'edificabilitat i la seva ordenació incorpori elements d'urbanització que afavoreixin la integració paisatgística de les edificacions i l'encaix suau de l'espai urbà amb l'espai natural.

Zona de desenvolupament industrial, clau 22b. Can Rei

En règim de sòl urbanitzable. Atesa la seva ubicació en una àrea de porta de Parc, es proposa el no desenvolupament industrial d'aquest sector. En aquest sentit es planteja l'intercanvi de qualificacions amb altres sectors del municipi de manera que l'ús al que es destini aquesta zona sigui compatible amb el Parc.

Equipament, clau 7b. Torre dels Frares

En règim de sòl urbanitzable. Mantenint la qualificació, es proposa l'adscripció a Sistema general de parc forestal, amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament.

13.3. Proposta de modificacions en el terme municipal de Santa Coloma de Gramenet

Equipament, clau 7a. Barri de les Oliveres

En règim de sòl urbà. Mantenint la qualificació, es proposa l'adscripció a Sistema general de parc forestal, amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament en el marc d'una *Zona d'interès natural*.

Xarxa viària bàsica. Connexió del barri de les Oliveres al Polígon industrial Bosc Llarg
Rectificació del traçat previst al Pla General. Es planteja un nou traçat de via de frontera, que relligui els desenvolupaments industrials i dotacionals del vessant del Besòs i alhora recolzi el límit del Parc. Aquesta nova traça està recollida al Pla Especial com a *via de servei. vies d'amplada suficient per admetre la circulació de vehicles de servei (manteniment, emergència, vigilància, accés a instal·lacions) i que constitueixen la xarxa bàsica de prevenció d'incendis dins l'àmbit del Parc.*

Xarxa viària bàsica. Drecera del camí de la font de l'Alzina

Traça viària que connecta el carrer Còrdova amb el camí de la font de l'Alzina. Es proposa l'eliminació d'aquest traçat, atès que des de la lògica del Parc no es justifica la connexió.

Parc urbà, clau 6b. Carrer Castella

En règim de sòl urbà. Mantenint la qualificació, es proposa l'adscripció al Sistema general de parc forestal amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament, en el marc d'una *Zona d'interès natural*.

Xarxa viària bàsica. Connexió carrer Castella amb la vall de Sant Jeroni

Via sense continuïtat més enllà del terme municipal de Santa Coloma. Es proposa la seva eliminació ja que des de la lògica del Parc no es justifica la seva necessitat.

13.4. Proposta de modificacions en el terme municipal de Badalona

Parc metropolità, clau 6c. Can Trons

En règim de sòl urbanitzable. Mantenint la qualificació, es proposa l'adscripció al Sistema general de parc forestal amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament, dins una *Zona d'interès natural*.

Desenvolupament urbà opcional, clau 21. Can Trons

Sector de sòl urbanitzable pendent de desenvolupar, en *Zona agroforestal*. Per tal d'assegurar la pervivència d'un paisatge agrícola i forestal de gran interès pels seus valors naturals i culturals i que és objecte de protecció del Pla Especial, es planteja el no desenvolupament residencial. En aquest sentit es proposa la seva desclassificació com a sòl urbanitzable i l'adscripció al Sistema general d'espais lliures, amb la qualificació de Parc forestal (clau 27)

Xarxa viària bàsica. Connexió del Monestir de Sant Jeroni de la Murtra amb el carrer del mateix nom, utilitzant el pas existent per sota de la B-20.

Via recollida al Pla Especial com a *via de servei*, la qual cosa comporta l'accés rodat restringit. Té una importància cabdal per a la xarxa de prevenció d'incendis dins l'àmbit del Parc. Per tal d'adaptar la reserva viària del PGM a l'ús que li atorga el Pla Especial, es proposa el perllongament de la traça viària fins enllaçar amb el carrer de Sant Jeroni de la Murtra pel pas per sota del Segon Cinturó.

Xarxa viària bàsica. Connexió del carrer de Sant Jeroni de la Murtra amb el carrer d'Artemis.

Proposta de modificació de la traça viària que travessa la vall de Sant Jeroni, pel costat de ca n'Alemanys, per una nova traça a cota més baixa i més propera a la B-20, per la greu fragmentació que provoca en àmbits d'alt interès ecològic i paisatgístic. Aquesta nova traça forma part de la *xarxa rodada secundària* del Pla Especial, defineix un àmbit per damunt de la B-20 que acull una de les àrees d'aparcament de la vall de Sant Jeroni i admet un cert desenvolupament dotacional. Mitjançant aquesta connexió es facilita l'accés al Parc des de Montigalà i des del barri del Canyet.

Xarxa viària bàsica. Drecera de Sant Jeroni

Proposta d'eliminació d'aquesta traça viària per la greu fragmentació que provoca en àmbits d'alt interès ecològic i paisatgístic i perquè des de la lògica del Parc no es justifica la seva necessitat.

Xarxa viària bàsica. Connexió des de can Mora al camí de Sant Jeroni per la vall del mateix nom

Proposta de modificació de traçat previst al Pla General per tal d'adaptar-lo a la traça del camí existent. Aquesta nova traça queda recollida al Pla Especial com a via de servei que tanca el circuit al voltant de la vall de Sant Jeroni i alhora, delimita l'*Àrea de tractament específic* de la vall i la *Zona agroforestal* del Canyet.

Xarxa viària bàsica. Via paral·lela a la riera de Canyet des de can Trons a can Mora

Proposta de modificació de traçat previst al Pla General per tal d'adaptar-lo a la traça del camí existent i respectar al màxim l'àmbit d'alt interès ecològic i paisatgístic de la riera. Aquesta nova traça queda recollida al Pla Especial com a via de servei.

Equipaments, claus 7a i 7b. Capçalera riera de Pomar

En règim de sòl urbà i urbanitzable, respectivament. Es proposa, mantenint les qualificacions, l'adscripció al Sistema general de parc forestal amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament, en el marc d'una *Zona d'interès natural*.

Equipaments, claus 7a, 7b i 7c. *Entre la carretera de can Ruti i riera de Pomar.*

Tots en règim de sòl urbanitzable. Es proposa, mantenint les respectives qualificacions, l'adscripció de tots ells al Sistema general de parc forestal, amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament.

Serveis tècnics, clau 4. *Entre la carretera de can Ruti i la riera de Pomar.*

En règim de sòl urbanitzable. Mantenint la qualificació, es proposa l'adscripció a Sistema general de parc forestal, amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament.

Equipament, clau 7b. *A redós del turó d'en Boscà.*

En règim de sòl urbanitzable. Mantenint la qualificació, es proposa l'adscripció a Sistema general de parc forestal, amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament.

Desenvolupament urbà, clau 20b. *Sector de Can Colomer*

Sector de sòl urbanitzable en *Zona agroforestal*. Es planteja la reformulació de les seves expectatives urbanístiques en el sentit de prioritzar un desenvolupament dotacional vinculat al Parc per sobre del desenvolupament residencial.

Xarxa viària bàsica. *Carretera de can Ruti*

Ajust de la reserva viària prevista al Pla General per a la carretera de can Ruti a la traça executada i en funcionament.

Xarxa viària bàsica. *Via paral·lela a la riera de Pomar*

Proposta d'ajust de traçat de la reserva viària que discorre paral·lela a la riera de Pomar, des de ca l'Arquer fins a la carretera de can Ruti, per tal d'adaptar-la a la traça del camí existent a fi efecte de no afectar l'àmbit d'alt interès ecològic i paisatgístic de la riera.

Xarxa viària bàsica.

Proposta d'eliminació d'aquesta traça viària per la greu fragmentació que provoca en àmbits d'alt interès ecològic i paisatgístic i perquè des de la lògica del Parc no es justifica la seva necessitat.

13.5. Proposta de modificacions en el terme municipal de Tiana

Equipaments, claus 7a i 7b.

Tots en règim de sòl urbanitzable. Es proposa, mantenint les respectives qualificacions, l'adscripció de tots ells al Sistema general de parc forestal, amb la finalitat d'assignar condicions paisatgístiques al seu desenvolupament.

Desenvolupament urbà opcional, clau 21. *Sector de can Masdéu*

Sector de sòl urbanitzable pendent de desenvolupar, en *Zona agroforestal*. Per tal d'assegurar la pervivència d'un paisatge agrícola i forestal de gran interès pels seus valors naturals i culturals i que és objecte de protecció del Pla Especial, es plantegen condicions al seu desenvolupament. En aquest sentit es proposa compactar i concentrar el desenvolupament residencial a la part baixa del sector, fora de l'àmbit del Parc, amb la finalitat d'alliberar el màxim de sòl en contacte amb els sistemes naturals del Parc.

Desenvolupament urbà, clau 20b

Sector de sòl urbanitzable. *Zona agroforestal*. Es planteja la seva relocalització en un indret del municipi més adient per a l'ús residencial. Això permetrà que el desenvolupament urbà no ultrapassi la riera d'en Font, que actuarà com a límit natural més enllà del qual es mantindrà el mosaic agroforestal.

Xarxa viària bàsica.

Via sense continuïtat més enllà del terme municipal de Tiana. Es proposa la seva eliminació ja que des de la lògica del Parc no es justifica la seva necessitat.

Barcelona, novembre de 2001
El cap de l' Oficina Tècnica de
Planificació i Anàlisi Territorial

Els tècnics redactors

Antoni Maza Ramoneda

Albert Beltran Masdeu
Arquitecte

Carles Castell Puig
Biòleg

TÍTOL I

Disposicions Generals

CAPÍTOL PRIMER

NATURALESIA I ABAST DEL PLA

Article 1.- Marc legal

1. El **Pla Especial de Protecció i millora del sector sud de la Serralada de Marina** es formula a l'empara del que disposen els articles 29, 31,33 i 34 del *Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, de refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística* i els articles 3, 4 i 5 de la *Llei 12/85, de 13 de juny, d'Espais Naturals*.

2. Així mateix, i pel que fa concretament als sòls inclosos en el seu àmbit territorial que tenen la consideració de Parc Forestal, el Pla Especial es formula en desenvolupament del Pla General Metropolità, en compliment del que disposa l'article 208 de les seves Normes Urbanístiques i d'acord amb la resta dels articles del 205 al 210.

Article 2.- Objecte del Pla

L'objecte d'aquest Pla és establir totes aquelles mesures que siguin necessàries per tal d'aconseguir:

– La preservació dels recursos naturals i de l'equilibri ecològic que cal conservar, pel paper físic, social i ambiental que tenen, per ells mateixos i en relació a les ciutats de l'àrea metropolitana.

– El desenvolupament d'un Parc que suporti una part important i qualitativament diferent de les activitats de lleure dels ciutadans de l'àrea metropolitana, recollint la tradicional utilització de la Serralada com a espai d'esbarjo.

Article 3.- Contingut del Pla Especial

1. El contingut propi d'aquest Pla el formen aquelles **determinacions de caràcter normatiu** així definides en el conjunt de la documentació, és a dir Memòria, Plànols i Normes Urbanístiques.

Aquestes determinacions adquireixen plena validesa jurídica amb la publicació de l'aprovació definitiva d'aquest Pla en el DOG, d'acord amb el que estableix l'article 6 d'aquestes Normes.

2. El Pla Especial inclou, també, determinacions de caràcter indicatiu per un seguit de sòls els quals no pertanyen a l'àmbit del Pla. No obstant per la seva posició de frontera, a cavall del Parc i l'exterior, exerceixen un paper cabdal per la continuïtat de l'espai natural protegit amb els sistemes naturals limítrofs o propers així com, en altres casos, amb els espais verds urbans.

3. A més d'aquestes, en la documentació del Pla es contemplen diverses propostes amb caràcter d'**Avanç de Pla** dels instruments de planejament que en cada cas correspongui per al seu desenvolupament.

Aquestes propostes s'estableixen, dins de l'àmbit del Sector Sud de Serralada de Marina, en àrees qualificades pel Pla General Metropolità de:

a) *Sòl urbà*

Puntualment, proposant la reformulació de les seves expectatives urbanístiques.

b) *Sòl urbanitzable (claus 20b i 21)*

Amb definició de criteris i límits per al seu desenvolupament i, en determinats casos, de no desenvolupament i adscripció al Sistema general de parc forestal.

c) *Xarxa viària (clau 5)*

Amb proposta de modificació de traçats i característiques i, en alguns casos, desaparició de la via mitjançant la consegüent modificació del PGM.

d) *Equipaments (clau 7) i Parcs metropolitans (clau 6c)*

Proposant el canvi d'adscripció al Sistema general de parc forestal de totes les zones (7) i (6c) que estan en règim de sòl urbanitzable.

e) *Serveis tècnics (clau 4)*

Proposant el canvi d'adscripció al Sistema general de parc forestal de les reserves de sòl per aquesta finalitat en règim de sòl urbanitzable.

f) *Protecció de sistemes (clau 9)*

Proposant que les reserves de sòl per a protecció de sistemes vinculades a la via del marge esquerra del riu Besòs, no afectes a aquest ús una vegada executada la via passin a adscriure's al Sistema general de parc forestal, amb la qualificació adient.

g) *Lliure permanent (clau 26)*

Amb proposta de modificació de totes les zones qualificades de lliure permanent per la qualificació de Parc forestal (clau 27) mitjançant la consegüent modificació del PGM

h) *Sòl forestal (27-28)*

Proposant la unificació, sota una mateixa denominació Parc forestal (clau 27), de les qualificacions de Parc forestal de conservació (27) i Parc forestal de repoblació (28).

Aquestes propostes, que vénen reflectides en al plànol O.05 (*Propostes de modificació del PGM*), tenen la finalitat d'aconseguir un desenvolupament coherent en tot el territori inclòs dins de l'àmbit del Parc. Les propostes de destí que per a cadascuna d'aquestes àrees formula el Pla Especial únicament adquiriran validesa legal en el cas que es procedeixi a la tramitació i consegüent aprovació d'aquells instruments de planejament que es requereixin en cada cas. Mentre no es formulin les modificacions del PGM, el règim jurídic aplicable a aquests sòls serà el que estableixi el Pla Especial i, en el seu cas, el PGM per a cadascuna de les qualificacions.

Article 4.- Documents del Pla Especial

Els documents que constitueixen el Pla Especial són els següents:

1. Memòria

Document que justifica la conveniència i oportunitat del Pla i que descriu la metodologia emprada en funció dels criteris establerts per aconseguir els objectius fixats, es desenvolupa en dos volums la Memòria informativa i la Memòria d'ordenació.

2. Documentació gràfica

Conté els elements següents:

- plànols d'informació: sèrie I plànols de l'1 al 14
- plànols d'ordenació: sèrie O plànols de l'1 al 6

Dins dels plànols d'ordenació cal distingir:

- aquells que indiquen pròpiament l'ordenació proposada
- aquells que defineixen les directrius que tenen caràcter d'Avanç de Pla.

La relació detallada del plànols de la documentació gràfica del Pla especial, constitueix l'Annex 1.

3. Normativa

Relació de disposicions que, conjuntament amb la resta de documents gràfics i escrits del Pla, regulen les possibles actuacions en el seu àmbit mitjançant l'establiment de determinacions per al desenvolupament de les àrees de parc forestal i de sòl no urbanitzable i determinacions d'integració paisatgística per aquells sòls, dins de l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina, els quals no tinguin les anteriors qualificacions.

4. Ordenances del Parc

Text articulat que té com a finalitat completar les previsions de la normativa del Pla Especial, en relació amb la regulació detallada de llur freqüentació, usos i activitats admesos dins l'àmbit del Parc. L'objectiu genèric d'aquesta ordenança rau en l'establiment de les garanties necessàries per assegurar la conservació del patrimoni natural i cultural fent compatible, alhora, el lleure ordenat dels ciutadans dins del Parc.

5. Annexos

Inclou el resum detallat de la Documentació gràfica del Pla Especial(Annex 1), els llistats dels elements construïts als que fa referència la Normativa (Annex 2), descripció de l'àmbit geogràfic del Pla Especial (Annex 3), els Estatuts del Consorci del Parc de Serralada de Marina (Annex 4) i Reglament de la Comissió Consultiva (Annex 5).

6. Estudi econòmic i financer

Contempla l'estratègia i els camins a seguir per a la gestió del Pla, així com l'avaluació del seu cost econòmic, i defineix possibles terminis per al desenvolupament del Pla.

7. Documentació complementària

Documents en format digital contenint:

- memòria i plànols dels estudis de base sobre medi físic, medi natural, medi socioeconòmic i paisatge.
- pla de prevenció d'incendis
- pla de seguiment ecològic
- fitxes del patrimoni construït del Parc

Article 5.- Àmbit territorial del Pla

1. El Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina defineix l'àmbit del **Parc de la Serralada de Marina**, que ve reflectit en els plànols d'ordenació a escala 1:10.000.
2. El present Pla Especial engloba parcialment en el seu àmbit l'Espai d'Interès Natural de la Conreria–Sant Mateu–Céllecs, inclòs dins del Pla d'Espais d'Interès Natural aprovat per Decret 328/ 1992 de 14 de desembre. En aquesta zona de superposició dels dos plans especials, serà d'aplicació la disposició final de la present normativa.
3. Fora d'aquest, el Pla defineix uns *àmbits de transició* en els quals proposa directrius per a la correcta transició del Parc i les vores de les àrees urbanitzades, en aquelles àrees en règim de sòl urbà i urbanitzable. Les directrius que el Pla estableix per a les àrees de transició sobre sistemes d'espais lliures i sòl no urbanitzable, tenen la finalitat d'afavorir i millorar la continuïtat de l'espai natural amb els sistemes naturals limítrofs o propers. Aquests àmbits es defineixen als plànols d'ordenació i la seva caracterització queda establerta al Títol IV d'aquesta Normativa.

Article 6.- Àmbit temporal del Pla

1. Aquest Pla serà vigent a partir de la publicació de la seva aprovació definitiva en el Diari Oficial de la Generalitat i mantindrà la seva vigència indefinidament mentre aquest no es revisi; les seves determinacions vincularan tant a l'Administració com als particulars.
2. El Pla es revisarà en els supòsits establerts a l'article 154.3 del Reglament de Planejament i en el cas que la revisió del PGM així ho requerís.
3. Les altres alteracions del Pla es tramitaran com a modificacions d'aquest, d'acord amb el que disposen els articles 75 i 76 del Decret Legislatiu 1/1990. En tots els supòsits de modificació es requerirà l'informe previ de l'òrgan gestor del Parc de la Serralada de Marina.

Article 7.- Interpretació de la normativa

1. La Normativa d'aquest Pla s'interpretarà atenent al seu contingut i a totes aquelles determinacions establertes a la Documentació gràfica i de conformitat amb els objectius i finalitat d'aquest Pla expressats en la seva Memòria.
2. En cas de dubte o contradicció dins la regulació de les previsions del Pla en els seus diferents documents es considerarà vàlida la determinació que suposi una major conservació i millora del Parc i dels elements que conté, des del punt de vista de protecció del medi natural i de l'interès públic, i prevaldrà la filosofia i esperit general del Pla que es deriven de la Memòria.
3. En tot cas, les previsions del Pla Especial són aplicables en tant no contradiuen el Pla General Metropolità. Quan hi hagués una discrepància entre ambdós plans, hauran de prevaler les previsions d'aquest darrer.

CAPÍTOL SEGON LA GESTIÓ DEL PLA

Secció 1a - Disposicions generals

Article 8.- Òrgan gestor del Parc

1. El Consorci Parc Serralada de Marina és l'òrgan autònom, promotor i gestor del Pla Especial. Formen part d'aquest Consorci les Administracions Públiques amb competències específiques en aquest àmbit territorial. Els Estatuts del Consorci Parc Serralada de Marina consten a l'annex 4 de la Memòria d'ordenació del Pla Especial.

2. Tanmateix, aquest òrgan ha de garantir la participació, col.laboració i coordinació en la gestió del Parc de les diferents Administracions Públiques que en formen part.

Article 9.- Òrgan de participació

La Comissió Consultiva del Consorci Parc Serralada de Marina és l'òrgan autònom, que integra la participació de tots els sectors implicats en el desenvolupament i gestió del Parc. Formen part d'aquesta Comissió representants del Consorci i dels diferents col·lectius socials, econòmics, científics, culturals i conservacionistes interessats en la gestió del Parc. El Reglament de la Comissió Consultiva del Consorci Parc Serralada de Marina consta a l'annex 5 de la Memòria d'ordenació del Pla Especial.

Article 10.- Àrees de gestió

El Pla defineix dins de l'àmbit del Parc diferents àrees segons les seves característiques geogràfiques i urbanístiques. Aquestes configuren un determinat règim competencial i de gestió. Entre elles podem distingir:

- Àrees de gestió urbana.
- Àrees de gestió pròpia del Parc.

Secció 2a - Àrees de gestió urbana

Article 11.- Definició

Corresponen als sòls urbans i urbanitzables situats a dins de l'àmbit del Parc, ja siguin construïts o vinculats a la xarxa d'espais lliures.

Aquestes àrees queden establertes al plànol d'ordenació O.04 (*Àrees de gestió*).

Article 12.- Intervenció de l'òrgan gestor del Parc segons tipus d'actuacions

1. Malgrat que el Pla Especial estableix determinacions paisatgístiques per a les àrees urbanes incloses en l'àmbit del Parc, no es requerirà la intervenció de l'òrgan gestor del Parc per a aquelles actuacions subjectes a llicència, disciplina urbanística, etc.

2. Quan es tracti de desenvolupament de Plans Especials o Parcials en àrees urbanes de l'àmbit del Parc, es requerirà informe previ per part de l'òrgan gestor, amb la finalitat de vetllar per la coherència paisatgística i funcional que la seva ubicació requereix.

3. La instal·lació, execució i manteniment d'aquells espais lliures o equipaments situats a les àrees de gestió urbana correspondrà als Ajuntaments amb jurisdicció.

Secció 3a - Àrees de gestió pròpia del Parc

Article 13.- Definició

1. Són aquelles àrees i zones situades en l'àmbit del Parc, no qualificades com a sòl urbà o urbanitzable, la gestió de les quals correspondria clarament al seu òrgan gestor, en funció d'una unitat de criteris i de la interrelació que tenen entre elles malgrat que estiguin situades en termes municipals diferents. Aquestes àrees vénen definides en el plànol O.04 (*Àrees de gestió*).

Article 14.- Intervenció de l'òrgan gestor del Parc

1. L'òrgan gestor del Parc efectuarà progressivament el desenvolupament d'aquestes àrees, assumint la seva gestió quant a serveis de vigilància, neteja i prevenció d'incendis i en tot allò que incideixi en la seva protecció (tractament silvícola, cinegètic, ramader, ...).

2. Les peculiaritats de la intervenció de l'òrgan gestor del Parc pel que fa al planejament, gestió i disciplina urbanística, per a totes elles, queden definides en els articles corresponents al desenvolupament de:

- les zones segons valor i ús i elements construïts;
- les àrees de tractament específic;
- la xarxa viària.

3. Les instal·lacions, els usos i les activitats regulats al present Text Normatiu estan sotmesos, segons la seva condició, a les tramitacions, aprovacions i actuacions que en cada cas correspongui a les diferents Administracions competents i de les possibilitats de col·laboració que es plantegin en els aspectes de gestió directa amb l'Administració Local i Autònoma. En tot cas, serà preceptiu l'informe previ de l'ens gestor del Parc.

Secció 4a - Àrees de transició

Article 15.- Definició i caracterització de les àrees de transició

1. Són aquelles en les quals la interrelació entre el Parc i els nuclis urbans limítrofs és molt intensa. Normalment es tracta d'àrees de frontera d'especial importància tant per als municipis com per al Parc. Aquestes àrees vénen assenyalades en el plànol O.02 (*Ordenació i estructura del territori I*).

2. En aquestes àrees serà desitjable que els municipis i l'òrgan gestor del Parc estableixin fórmules i línies de col·laboració i coordinació per al seu desenvolupament, especialment pel que fa a la gestió dels serveis de vigilància, neteja i prevenció d'incendis, així com d'aquells aspectes que incideixin en la protecció del Parc (tractament silvícola, cinegètic, ramader).

TÍTOL II

Determinacions paisatgístiques de caràcter normatiu d'aplicació a les àrees dins del Parc no considerades com a de parc forestal o sòl no urbanitzable

Article 16.- Definició

1. Dins de l'àmbit del Pla Especial existeixen sòls qualificats com a *renovació urbana, rehabilitació (clau 16), edificació unifamiliar aïllada (clau 20a/11), verd privat protegit (clau 8a), sòl urbanitzable (claus 20b i 21), sòl desenvolupament industrial (clau 22b) equipaments (clau 7), zones verdes (clau 6), protecció de sistemes generals (clau 9) i serveis tècnics metropolitans (clau 4) i xarxa viària bàsica (clau 5)* en els quals el Pla estableix determinacions i consideracions de caràcter paisatgístic, d'obligatori compliment, amb la finalitat de reduir l'impacte que el desenvolupament de les mateixes segons el Pla General pot comportar, en aquells casos en que estigui pendent el seu desenvolupament, i per tal d'aconseguir una major integració de les àrees urbanes consolidades amb el Parc, en aquells casos corresponents a sòls urbans.

2. El Pla defineix aquestes determinacions tenint en compte el règim urbanístic que, segons la qualificació urbanística d'aquestes àrees que els atorga el Pla General Metropolità, els correspon en cada cas. En cas de discrepància entre la present Normativa i les determinacions del PGM, predominaran òbviament les del PGM.

Article 17.- Sòls qualificats d'urbans residencials

Els sòls qualificats com a urbans residencials amb caràcter de ciutat jardí (qualificacions de 20a/11), o de verd privat protegit (8a) pel PGM o pel planejament detallat posterior a 1976, inclosos en l'àmbit del Pla Especial, es regulen per les previsions contemplades pels esmentats planejaments. No obstant, el present Pla incorpora normes de tractament paisatgístic vinculades al desenvolupament de l'edificació, que milloren la integració amb el Parc:

- a) *Murs de contenció de les terrasses*: Serà necessària la utilització de materials tradicionals, o recobrir els de formigó amb vegetació. La seva alçada màxima serà de 2,5 metres.
- b) *Arbrat a l'interior de la parcel·la*: Caldrà que el 50% de la superfície de la parcel·la estigui arbrada amb espècies autòctones. Prioritàriament amb aquelles espècies predominants al paisatge de l'entorn de la parcel·la.
- c) *Aigües residuals*. Regirà allò que s'especifica per als elements construïts a l'article 25.7 de la present Normativa.

Aquestes normes seran d'obligat compliment per aquelles noves edificacions que es desenvolupin dins l'àmbit del Pla Especial, en sòls amb les esmentades qualificacions urbanístiques. Pel que fa a les edificacions ja existents en la data d'aprovació del Pla Especial, aquestes normes s'hauran de considerar com uns estàndards necessaris per a la seva integració en el paisatge, i els quals s'hauran d'anar assolint a mesura que es realitzin actuacions de manteniment i millora a les parcel·les.

Alhora i amb caràcter més general per als projectes d'urbanització i plans especials que desenvolupin àrees residencials, sigui quina sigui la seva qualificació, s'estableix:

- a) La necessitat d'esponjament dels teixits excessivament densos amb la inclusió de zones arbrades, principalment amb aquelles espècies predominants en el paisatge de l'entorn, amb la finalitat d'assolir la connexió de l'espai natural protegit amb les zones verdes urbanes.
- b) La definició d'una secció de vials que permeti la col·locació d'arbrat d'alineació, amb espècies principalment autòctones.
- c) Per a les noves edificacions, es recomana la seva integració paisatgística i la primacia dels projectes que incorporin el condicionament natural de les edificacions per sobre de l'energètic, per tal d'afavorir l'estalvi d'energia.

Finalment el Pla Especial defineix unes àrees de transició connexes als nuclis urbans, amb qualificacions de *parc forestal* o *lliure permanent* (Títol I, Capítol 2n), en les quals és necessari definir les franges de protecció que especifica Decret 64/1995, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals.

En aquestes àrees de transició, el Pla Especial –amb la finalitat de possibilitar una millora de la coherència d'aquests nuclis urbans– admet amb caràcter excepcional, que no proposa, ajustos en les qualificacions del sòl urbà.

Aquest procés si s'efectua, es desenvoluparà mitjançant modificació del PGM acompanyada d'un Pla especial que argumenti el feble impacte en el paisatge –amb especial èmfasi en carenes i fondals– de les propostes d'ordenació, la necessitat de la requalificació per a la millora del teixit urbà existent i la seva integració amb el Parc.

Article 18.- Sòls qualificats d'urbans industrials

Els sòls qualificats com a urbans industrials pel PGM (clau 22b) inclosos en l'àmbit del Pla Especial, es regulen per les previsions contemplades per l'esmentat Pla General.

Sobre aquests sòls, o aquells que es desenvolupin amb aquesta qualificació posteriorment, el Pla estableix, a més de les disposicions vigents sobre impacte ambiental, la necessitat de:

- a) eliminar els abocadors i residus que pugui generar la indústria;
- b) efectuar un tractament d'integració paisatgística de l'edificació i dels seus entorns.

Article 19.- Sòls qualificats d'urbanitzables de desenvolupament urbà (clau 20b i clau 21)

1. Per tal de no incrementar l'extensió de ciutat difusa en l'àmbit del parc, es proposa no desenvolupar aquells sòls qualificats de 21 separats dels nuclis urbans compactes i adscriure el sòl que ocupaven a parc forestal.

En tot cas, si s'arriben a desenvolupar, es proposaria compactar l'edificació i acostar-la a les zones urbanes, amb la finalitat d'alliberar el màxim de sòl per a dotacions i zones verdes, que quedarien així en contacte amb els sistemes naturals del parc.

2. Es recomana que els ajuntaments desenvolupin els sectors de 20b situats dins l'àmbit del parc d'acord amb la zonificació proposada i amb els criteris de compactació de ciutat establerts en l'apartat anterior.

En aquest sentit, les propostes que fa el Pla per a cadascuna de les zones volen ser indicatives dels criteris que s'haurien de tenir en compte a l'hora de desenvolupar el sector.

3. Pel que fa a les edificacions, es proposen les recomanacions indicades en l'article 17 per a sòls urbans residencials.

Article 20.- Sòls qualificats com equipaments (clau 7)

1. Els sòls qualificats com a equipaments pel PGM inclosos en l'àmbit del Pla Especial es regulen per les previsions contemplades per l'esmentat Pla General. No obstant, el Pla Especial determina un seguit de consideracions de caràcter paisatgístic, amb caràcter normatiu que, en tot cas, hauran de recollir-se a l'hora de formular els corresponents Plans especials previstos als articles 215 i 217 de les Normes Urbanístiques del PGM en desenvolupament d'aquest:

a) En les àrees d'equipament situades en sòl urbà i urbanitzable a l'interior dels nuclis urbans es recomanen els criteris de compactació de ciutat i d'integració paisatgística indicats als articles 17 i 19.2 d'aquestes Normes.

b) Pel que fa a la resta de les àrees d'equipament situades dins l'àmbit del Parc, a més dels criteris del paràgraf anterior, s'estableixen les següents indicacions paisatgístiques:

– Per als murs de contenció l'alçada serà de 2,5 m amb materials tradicionals o tractament vegetal de recobriment.

– Recollint l'esperit de l'article 217 del PGM, les condicions d'ús i d'edificació per aquests equipaments s'adequaran al tipus d'ordenació de la zona a la que s'adscriu, és a dir, a la de *Sistema general de parc forestal*. Sobre aquests sòls operen, per tant, les condicions de l'article 203 del PGM (per remissió del 205), corresponents a la consideració d'equipaments a l'interior d'una àrea de parc o jardí. En tot cas, hauran de respectar-se els objectius del present Pla Especial, per tal d'aconseguir una major integració amb l'entorn, un menor impacte mediambiental i un desenvolupament que asseguri l'equilibri del sector.

Aquestes indicacions de caràcter paisatgístic, tenen caràcter de màxims que poden ésser disminuïts quan l'estricta aplicació d'aquestes pugui representar impactes desavinents segons les concretes condicions de l'indret (valor natural del paratge, pendent, etc.).

2. En el cas que les administracions competents formulin un Pla Especial per tal de definir l'ús i les característiques i la idoneïtat d'instal·lació en l'indret concret en compliment de les previsions del Pla General Metropolità, caldrà informe previ i preceptiu de l'òrgan gestor del Pla.

Article 21.- Sòl qualificats com a parcs i jardins urbans (clau 6)

Els sòls qualificats com a parcs i jardins pel PGM inclosos en l'àmbit del Pla Especial, es regulen per les previsions contemplades per l'esmentat Pla General. No obstant, el Pla Especial, determina amb caràcter normatiu que, donada la gran extensió que ocupen aquests espais en el Parc, el seu elevat grau de naturalitat, i el paper clau que juguen en el funcionalisme del conjunt dels sistemes naturals, siguin gestionats com a parc forestal.

Per tant, l'ús i el destí dels sòls amb aquesta qualificació, hauran de garantir la preservació dels valors naturals i el compliment dels objectius de protecció del present

Pla Especial, per la qual cosa, l'aprofitament que els correspon d'acord amb el PGM haurà de desenvolupar-se en concordança amb als esmentats objectius.

Article 22.- Sòls qualificats de protecció de sistemes generals (clau 9) i de serveis tècnics metropolitans (clau 4)

1. Els sòls qualificats com a protecció de sistemes generals pel PGM inclosos en l'àmbit del Pla Especial es regulen per les previsions contemplades per l'esmentat Pla General. No obstant, en tant no es desenvolupin el sistemes generals als que estan adscrits, donat el seu elevat interès estructural i funcional, es tractaran com a parc forestal.

Un cop executat el sistema general al que estan adscrits es recomana que aquests sòls passin a formar part del sistema general de parc forestal, mitjançant la modificació del PGM corresponent.

2. Els sòls qualificats com a serveis tècnics metropolitans pel PGM inclosos en l'àmbit del Pla Especial es regulen per les previsions contemplades per l'esmentat Pla General i per les disposicions que s'estableixen en els articles 35 a 39 d'aquestes Normes. D'acord òbviament amb els criteris tècnics específics de la instal·lació, la seva implantació hauria d'integrar-se en la mesura possible en l'entorn del Parc.

TÍTOL III

Determinacions d'aplicació a les àrees de parc forestal i sòl no urbanitzable.

CAPÍTOL PRIMER

NORMA PRELIMINAR

Article 23.- Contingut

1. El Pla Especial estableix les limitacions que han de respectar-se i les determinacions necessàries per a la conservació i el desenvolupament de les àrees qualificades de parc forestal (claus 27 i 28) i sòl no urbanitzable (claus 8b i 26) dins de l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina.
2. Aquestes limitacions i determinacions s'apliquen a les zones definides segons els seus valors naturals i ús, així com als elements construïts.

CAPÍTOL SEGON

ZONES SEGONS VALORS NATURALS I ÚS. ELEMENTS CONSTRUÏTS

Secció 1a - Definició i classificació de les zones segons valors naturals i usos. Definició i classificació dels elements construïts.

Article 24.- Definició i classificació de les zones segons valors naturals i usos

1. El Pla estableix en l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina una definició zonal -zones segons valors naturals i ús– atenent a les característiques actuals del paisatge vegetal i a les potencialitats del territori i les agrupa en tres grans tipus. Les característiques d'aquestes zones queden plenament descrites a la Memòria del Pla Especial i la seva distribució territorial al plànol O.02 (*Ordenació i estructura del territori I*).
2. Les zones segons el seus valors naturals i ús són:
 - *Zones d'alt interès ecològic i paisatgístic (ZIEP)*. Agrupa les formacions de major interès per la seva singularitat i naturalitat i les principals rieres i torrents. Poden incloure àrees agrícoles a les clarianes.
 - *Zones d'interès natural (ZIN)*. Agrupa les formacions arbòries, arbustives i herbàcies no característiques de l'activitat agrària. Poden incloure, també, àrees agrícoles a les clarianes.
 - *Zones agroforestals (ZAF)*. Inclou els mosaics dels sòls agrícoles i forestals.

El Pla estableix determinacions generals per a totes les zones i específiques per a cada una d'elles que queden reflectides als articles posteriors. Per a les àrees agrícoles incloses dins de Zones d'alt interès ecològic i paisatgístic o de Zones d'interès natural serà d'aplicació amb caràcter general, per tot allò no regulat específicament per a aquestes zones, la normativa de les Zones agroforestals.

3. El Pla grafia aquesta distribució zonal i les diferents propostes en tot l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina, inclús en els sòls que avui no tenen la qualificació de Parc Forestal i sòl no urbanitzable, amb la finalitat que sigui indicativa dels criteris que s'hauran de tenir en compte a l'hora de desenvolupar la qualificació del PGM.

A més, en determinades àrees, si es modifica el PGM en el mateix sentit que les recomanacions del Pla –que tenen avui caràcter d'Avanç de Pla– la zonificació i les propostes del Pla donarien a aquestes àrees un destí específic dins del Parc amb totes les seves determinacions prefixades.

Article 25.- Definició i classificació dels elements construïts

1. El Pla defineix dins de les àrees qualificades de Parc forestal i de sòl no urbanitzable aquelles edificacions i elements d'interès que cal conservar, bé per estar integrats en el patrimoni històrico-artístic en qualsevol dels nivells contemplats per la legislació vigent, bé pel seu interès arquitectònic o paisatgístic, que corresponen a una estructura correcta de colonització del territori, o bé per complir un paper dotacional suficientment important.

2. A partir d'aquests criteris s'ha elaborat la següent classificació:

a) Edificacions i elements integrats en el Patrimoni Històrico-Artístic (clau p)

Són aquells que gaudeixen d'alguna menció en termes de patrimoni, sia a nivell municipal (catàlegs i/o Pla Especial), a nivell provincial (Inventari de Béns Públics d'Interès Provincial) o a nivell nacional (Béns d'Interès Cultural). Algunes d'aquestes edificacions són alhora de caràcter tradicional (clau t) i gaudeixen de la doble condició. En aquest últim cas el Pla Especial atorga determinades possibilitats de desenvolupament, sense perjudici del compliment de les condicions de protecció que ja tenen com a patrimoni històrico-artístic.

b) Edificacions tradicionals (clau t)

Són aquelles d'interès arquitectònic o paisatgístic que, tot i que poden no estar incloses avui en el Patrimoni Històrico-Artístic, corresponen a una estructura correcta de colonització del territori que cal mantenir, conservar i millorar, a no ser que es trobin en estat de ruïna.

Els criteris per al seu ús i desenvolupament es defineixen de forma general a l'article 31 i als apartats 1 i 2 de l'article 32 d'aquestes Normes, a més dels específics corresponents a cada zona. En el supòsit que no tinguin un desenvolupament edificatori, l'edificació existent de valor s'haurà de conservar i millorar d'acord amb les seves condicions estètiques eliminant els afegits desavinents; s'admeten, doncs, obres de consolidació i millora.

En el supòsit que algunes d'aquestes edificacions sigui declarada en ruïna i s'enderroqui, només podrà construir-se de nou quan aquesta es destini a ús públic al servei del Parc compatible amb les determinacions corresponents a la zona on es trobi. La nova edificació haurà de ser equivalent en criteris formals a l'edificació tradicional enderrocada i no superarà les mesures que resultarien de l'aplicació dels articles 32.1.b) i 45 d'aquestes Normes.

Quan es desenvolupi mitjançant Pla Especial una àrea de tractament específic on existeixi una edificació tradicional que no estigui catalogada, aquell podrà reconsiderar la seva conservació o no en atenció als nous usos i instal·lacions que s'hi prevegin.

c) Edificacions dotacionals (clau d)

Són aquelles que juguen un paper com a dotacions i que, si bé no corresponen a una estructura clàssica d'edificació tradicional, tenen avui una utilització suficientment important perquè, malgrat el seu impacte en el paisatge, no sempre especialment adequat, calgui conservar.

Els criteris per al seu ús i desenvolupament es defineixen als apartats 1.c) i 2 de l'article 32.

En el supòsit que l'ús actual desaparegui, s'admetrà la seva reutilització per a una dotació compatible amb les determinacions corresponents a la zona on se situï o, en el seu defecte, s'enderrocarà l'edificació i retornarà el sòl a destí de parc forestal.

d) Elements d'interès (clau e)

Són aquells elements, edificats o no, que tenen un indubtable interès de visita i que, pel seu valor, poden ser considerats components del patrimoni històrico-artístic i cultural. Donada la importància de l'aigua com a recurs natural i generador d'un ric patrimoni cultural a la serralada, les fonts i els elements del patrimoni hidràulic mereixen una especial protecció.

3. L'enumeració i classificació de les edificacions i elements d'interès relacionats a l'apartat anterior d'aquest article consten a l'annex 2 de la documentació del Pla Especial i estan assenyalats en el plànol O.03 (*Ordenació i estructura del territori II*). Aquest llistat correspon a la documentació existent al moment de la redacció del Pla.

El llistat corresponent als elements d'interès (clau e) té la consideració de catàleg, d'acord amb els articles 86 i 87 del *Reglament de Planejament* a través d'aquest Pla Especial, essent per tant la seva finalitat evitar el seu deteriorament i enderroc i fomentar la seva revalorització.

4. Es podran incloure nous elements i/o edificacions en la categoria que correspongui d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, mitjançant Pla Especial per la via de l'article 68 del Decret Legislatiu 1/1990, quan les seves característiques responguin a les definides en aquest article; o bé directament, prèvia acreditació fefaent que l'immoble ha estat objecte d'alguna de les declaracions previstes per la legislació vigent en matèria de patrimoni històrico-artístic o incorporat en el corresponent catàleg municipal.

5. La resta de les edificacions existents en Parc forestal, si no queden incloses en el llistat actual o en futur mitjançant el tràmit previst a l'apartat anterior, d'acord amb el que disposa el PGM, estan destinades a desaparèixer i retornar el sòl al destí de parc forestal. En aquest cas es podrà atorgar, en les condicions fixades a la Disposició Transitòria Primera de la Normativa Urbanística Metropolitana, el dret de superfície pel menor termini possible quan no dificulti el desenvolupament d'aquest Pla Especial.

6. Totes les edificacions situades en qualificacions de parc forestal, incloses o no en els quatre llistats esmentats, podran ser expropiades d'acord amb l'article 206 de les Normes Urbanístiques del PGM i amb les precisions que s'estableixen en aquestes Normes per a l'activitat agrícola.

7. Totes les edificacions que transitòriament o definitivament es conservin (incloses les situades en zona agroforestal) necessiten disposar d'elements de tractament de les aigües residuals que garanteixin efluent no contaminants. No s'atorgarà llicència de cap tipus que

no inclogui la realització d'una instal·lació de tractament d'aquestes, a menys que no estigui ja realitzada en condicions correctes.

8. Queda prohibida la utilització del subsòl per a qualsevol ús o destinació, tret de les mines d'aigua, els pous i els hipogeus existents, així com per a l'emplaçament d'instal·lacions tècniques que, en tot cas, hauran de respectar les condicions morfològiques dels terrenys i la vegetació, a més dels elements del patrimoni hidràulic existents.

Secció 2a - Disposicions comunes a les zones segons valors naturals i usos i als elements construïts

Subsecció 1a - Aprofitaments, activitats i usos

Article 26.- Usos i activitats forestals

1. Els usos i les activitats forestals s'han de desenvolupar amb criteris de gestió racional dels terrenys forestals, de forma que sigui compatible l'aprofitament dels recursos forestals amb el principi bàsic de persistència, conservació i millora dels terrenys forestals.

2. Totes les actuacions en terrenys forestals es sotmetran als tràmits assenyalats a la legislació vigent en matèria forestal, durant els quals haurà d'obtenir-se l'informe previ preceptiu de l'òrgan gestor del Parc.

3. Els aprofitaments en les finques forestals s'adequaran al que estableixi el corresponent *Pla tècnic de gestió i millora forestal* degudament aprovat per l'organisme competent i informat prèviament per l'òrgan gestor del Parc. L'aprofitament d'una finca forestal que no disposi de Pla tècnic aprovat definitivament, és una activitat sotmesa a autorització expressa de l'organisme competent a partir de l'informe previ de l'òrgan gestor del Parc.

4. Es prohibeixen les tallades arreu, llevat dels supòsits previstos a l'article 58.2 de la Llei 6/88 Forestal de Catalunya.

5. Es prohibeix el desarrelament d'arbres i arbustos amb finalitats comercials.

6. Per a la resta d'aprofitaments forestals: recol·lecció de mates i flors, fruits, bolets i espàrrecs, pinyes i tòfones, etc. seran d'aplicació també les Ordenances del Parc de la Serralada de Marina.

7. En totes les zones i especialment en els àmbits de transició de les urbanitzacions i en les vores de les carreteres o vies del Parc és durà a terme una gestió forestal d'acord amb l'establert pel Decret 64/1995 de mesures de prevenció d'incendis forestals.

8. Pel que fa al tractament a les àrees de servitud de les línies d'alta tensió, a més seran d'aplicació els criteris establerts a l'article 39.3 d'aquestes Normes.

9. Amb caràcter general, es prohibeix la rompuda de terrenys forestals, llevat del supòsit establert en la Secció 5^a d'aquestes Normes de regulació específica per a les zones agroforestals.

10. El Consorci Parc Serralada de Marina, en la mesura que ho permetin les seves disponibilitats tècniques i pressupostàries, atorgarà suport tècnic i econòmic als titulars de les finques forestals per tal de fomentar un millor tractament silvícola de les masses forestals, afavorir les tasques de repoblació i millora dels terrenys forestals i racionalitzar-ne l'aprofitament.

Article 27.- Usos i activitats ramaderes

1. Els usos i les activitats ramaderes s'hauran de dur a terme de forma que siguin compatibles amb la conservació global de l'espai protegit.

2. S'admet la pastura en les àrees agrícoles de qualsevol de les zones definides al Parc, sempre i quan no siguin incompatibles amb els altres usos agraris. La ramaderia també és admesa en forma establuda amb les condicions establertes en aquesta Normativa per a les edificacions i amb les condicions que la legislació vigent exigeix per al tractament de les aigües residuals.

3. A la resta del Parc, serà admesa la pastura en aquells indrets singulars en raó de tasques de prevenció d'incendis per a la neteja de sotabosc (àmbit de transició d'urbanitzacions, vores de vies, etc.) i en raó de tractaments específics (neteja de les parts baixes de les línies d'alta tensió, segons criteris definits en l'apartat corresponent).

4. Per al desenvolupament de l'activitat de pastura serà preceptiva l'autorització de l'òrgan gestor del Parc.

Article 28.- Gestió de la fauna

1. Atès que un dels objectius bàsics del present Pla Especial és la conservació i millora dels sistemes naturals, l'òrgan gestor del Parc establirà els plans de gestió de la fauna que consideri adients, per tal d'assolir l'objectiu indicat, previs els tràmits que en cada cas correspongui.

2. Per raons de protecció de la fauna, i de seguretat envers els visitants i usuaris del Parc, la caça haurà de ser restringida en tot l'àmbit del Pla Especial. Aquestes restriccions es duran a terme en cada cas a través de la formulació de Zona de Seguretat, Refugi de Fauna Salvatge, o altra figura anàloga per part dels organismes competents.

3. Igualment, i per les raons adduïdes anteriorment, es prohibeix tot tipus de captures en les Zones de Seguretat dins l'àmbit del Pla Especial, i no només amb armes de foc com es desprèn de la Llei de Caça.

4. Mentre no es produeixin aquestes declaracions, la caça es desenvoluparà només sota les figures d'Àrea Privada de Caça o Zona de Caça Controlada en aquells terrenys que així estiguin designats, que hauran de comptar amb el preceptiu Pla d'Aprofitament Cinegètic aprovat per l'organisme competent, previ informe de l'òrgan gestor del Parc. Aquests plans es realitzaran d'acord amb criteris de gestió racional de les poblacions cinegètiques en un espai protegit, i hauran de detallar les característiques i limitacions de les pràctiques cinegètiques.

Article 29.- Activitat agrícola

1. El desenvolupament d'aquesta activitat es produirà a les àrees assenyalades com a agrícoles i agroforestals en els plànols d'ordenació del Pla Especial, amb les precisions que en cada cas s'estableixen per a cada zona.

2. Es podrà desenvolupar l'ús agrícola sense prèvia autorització en les àrees agrícoles definides en el plànols d'ordenació –en les zones *d'alt interès ecològic i paisatgístic* i zones *d'interès natural*– i en les àrees actualment amb ús agrícola de la zona *agroforestal*, d'acord amb les disposicions que s'especifiquen a la Secció 5^a d'aquestes Normes.

3. El Consorci Parc Serralada de Marina, en la mesura que ho permetin les seves disponibilitats tècniques i pressupostàries, atorgarà suport tècnic i econòmic als titulars de les explotacions familiars agràries situades totalment o parcial a l'àrea del Pla Especial sempre que constitueixin residència permanent, per a la millora de la seva qualitat de vida i de les condicions tècniques i productives de l'explotació de la infraestructura rural que la serveix. En cas que, tot i els incentius establerts per l'òrgan gestor, el titulat d'una explotació agrícola abandoni aquesta activitat durant un període de cinc anys, l'òrgan gestor podrà buscar fórmules alternatives d'explotació per tal d'assegurar el manteniment de l'activitat.

4. El desenvolupament de les edificacions, usos previstos i activitats complementàries per a les àrees agrícoles en qualsevol de les zones, es regirà, amb caràcter general, pels criteris i determinacions que s'estableixen amb aquesta finalitat a cadascuna de les zones.

5. Fora de les àrees definides al apartat 1, s'admetran els usos agrícoles en zones *d'alt interès ecològic i paisatgístic* i zones *d'interès natural* quan es desenvolupin sobre sòls on urbanísticament sigui admissible aquest ús, sempre subjecte a projecte i a l'informe previ de l'òrgan gestor del Parc. Només excepcionalment s'admetran els usos agrícoles en sòls forestals, d'acord amb criteris de conservació i millora del sistema natural, en aquest supòsit caldrà projecte tècnic justificatiu de la necessitat d'implementació d'aquestes mesures excepcionals a més del informe previ de l'òrgan gestor del Parc.

Article 30.- Activitat de lleure

1. L'activitat de lleure es desenvolupa primordialment en aquelles àrees que el Pla Especial defineix com a *àrees de tractament específic* (vegeu Títol IV). Tanmateix per a cada una de les diferents zones del Parc es determina, amb caràcter general, el tipus de lleure que s'hi admet (vegeu articles 45, 51 i 56)

2. L'usuari haurà de respectar la prohibició de fer foc en indrets no condicionats expressament, i de dur a terme altres activitats perilloses, sorolloses o contaminants. Per la resta, l'ús públic dins de l'àmbit del Parc està regulat a les Ordenances del Parc.

Article 31.- Ús residencial

1. El Pla Especial no admet en general l'ús residencial en l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina, llevat de les àrees amb qualificacions de sòl urbà i aquelles àrees adscrites a sòl no urbanitzable qualificades de *Verd privat d'interès tradicional* (clau 8b) i *Lliure permanent* (clau 26) amb les prescripcions que estableix el PGM.

2. S'admet, però, aquest ús en parc forestal amb caràcter general en:

- Les edificacions tradicionals (t) i (p) amb conreu.
- Les edificacions tradicionals (t) i (p) sense conreu, com a habitatge unifamiliar o plurifamiliar d'acord amb l'ús actual, mitjançant el dret de superfície –si no es preveu l'explotació per a ús dotacional– de l'edificació tradicional existent i entorn enjardinat immediat per un termini màxim de 75 anys d'acord amb les condicions establertes a la Disposició Transitòria Primera del PGM.

Article 32.- Usos dotacionals

1. A més de les àrees qualificades d'equipaments pel PGM, que es defineixen a l'article 20 d'aquestes Normes, i de l'activitat dotacional que s'admet en les *àrees de tractament específic* (Títol IV de les Normes), s'admeten usos dotacionals vinculats al Parc en:

a) Les àrees agrícoles definides pel Pla Especial, quan es produeixi l'abandó del conreu, en les condicions establertes per a cada una de les zones i amb el règim definit a l'apartat 2 d'aquest article.

b) En la resta d'edificacions situades en parc forestal i sòl no urbanitzable llistades a l'Annex 2 de la documentació del Pla Especial, d'acord amb les presents determinacions i les del PGM.

- La transformació en dotació admetrà, fins que agafi la funcionalitat precisa, un increment màxim del 50% de l'edificació principal existent, amb adequació al seu caràcter, alçada, etc.
- Aquest límit màxim és a tall d'orientació i es reduirà quan aquest increment desvirtuï el caràcter de l'indret o generi impactes paisatgístics desavinents.
- L'adequació de l'espai lliure o arbrat es farà amb respecte a les característiques de jardí o bosc existent; s'admeten transformacions en aquest espai per a aparcaments i usos a l'aire lliure que no desvirtuïn, o en el seu cas millorin, el caràcter enjardinat o forestal de l'entorn.
- Els usos dotacionals admesos seran els adequats a la seva localització en el Parc o com a mínim compatibles amb aquesta.
- El desenvolupament d'aquestes edificacions en equipament requerirà Pla Especial, segons l'article 68 del Decret Legislatiu 1/1990, amb informe de l'òrgan gestor del Parc previ a la seva aprovació definitiva.

c) Les edificacions dotacionals (d) definides pel Pla Especial, que tenen avui una utilització suficientment important perquè, malgrat el seu impacte en el paisatge –no massa adequat–, valgui la pena conservar-les i en les quals, a més del definit en l'article 25.c), es podrà:

- Efectuar ampliacions fins el 10% del seu volum i amb les limitacions derivades d'un estudi paisatgístic. Caldrà la tramitació de Pla Especial per la via de l'article 68 del Decret Legislatiu 1/1990, amb informe de l'òrgan gestor del Parc.

- Només en casos excepcionals, per evitar la seva obsolescència, podrà incrementar-se aquest volum fins al 50% si l'impacte en el paisatge del Parc ho permet. Així mateix caldrà la tramitació d'un Pla Especial amb informe de l'òrgan gestor del Parc.

En tots els casos s'admetran les obres necessàries per a l'abastament d'aigua i electricitat, atorgant-se la llicència pertinent que caldrà que contempli en la seva sol·licitud el mínim impacte en les àrees arbrades o de bosc.

2. El règim de totes aquestes edificacions destinades a dotacions serà, en general, públic.

El manteniment de la titularitat privada serà possible sempre i quan es compleixin les condicions següents:

- a) Que l'entitat gestora de la dotació no tingui ànim de lucre.
- b) Que el destí de la dotació sigui per a activitats culturals, religioses, científiques, benèfiques i d'assistència social, sanitàries, esportives o docents a les que es reconegui la seva utilitat pública o interès social.
- c) Que sobre els terrenys objecte de l'actuació no estigui prevista l'actuació pública per a la mateixa finalitat.
- d) Que es justifiqui la necessitat col·lectiva de la dotació en l'àmbit territorial on s'inscriu i que es respecti dins de les finalitats específiques per a dotacions la igualtat dels ciutadans al seu accés.

En aquests supòsits serà necessària la tramitació d'un Pla Especial i es requerirà l'informe de l'òrgan gestor del Parc, previ a la seva aprovació definitiva.

Aquests Plans Especials hauran de contenir, a més de les determinacions de l'article 29.3 del Decret Legislatiu 1/1990 i *76-77 del Reglament de Planejament*, una memòria que justifiqui la utilitat pública o l'interès social de les actuacions que es projecten, la coherència de la sol·licitud amb el Pla Especial de la Serralada de Marina i un estudi econòmic-financer acreditatiu de les possibilitats reals d'execució i gestió de l'equipament proposat i, si fos el cas, l'adquisició de sòl necessària per a la seva implantació.

Article 33.- Tancaments

1. Les tanques requerides per les pràctiques agrícoles i ramaderes, la protecció d'instal·lacions i equipaments i la preservació de la intimitat dels habitatges, adequades a la naturalesa del bé a preservar, es realitzaran de manera que garanteixin un impacte visual mínim.
2. Els tancaments s'hauran d'ajustar als models definits per l'òrgan gestor del Parc o que estableixin els respectius Ajuntaments i construir a partir dels materials següents:
 - Xarxa de tensió i torsió o soldada, amb una obertura mínima de 50mm.
 - Fils metàl·lics o de material sintètic.
 - En ambdós casos admetrà la col·locació de llistons de fusta entrellaçats al filat de la tanca de manera perpendicular o obliqua, sempre que siguin d'alçada homogènia.
 - Tancaments vegetals
3. Les tanques no vegetals tindran una alçada màxima de 2 metres.

Article 34.- Activitats extractives

No s'admeten activitats extractives i mineres dins l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina.

Article 35.- Activitats diverses

1. Està prohibida la publicitat en tot l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina, excepte en els nuclis urbans de l'interior del Parc, sempre i quan l'àmbit de percepció no sobrepassi el del nucli urbà, és a dir, no sigui perceptible des dels àmbits forestals.

2. La lliure circulació de vehicles motoritzats quedarà restringida a les vies rodades d'ús públic definides al Pla Especial. L'òrgan gestor del Parc podrà habilitar excepcionalment vies alternatives per a la circulació de vehicles motoritzats.

No obstant s'admet la circulació de veïns i propietaris de finques, expressament autoritzats per l'òrgan gestor del Parc, per circular per camins tancats (camins de servei) i d'aquells vehicles que excepcionalment comptin amb autoritzacions puntuals de circulació.

Està especialment prohibida la circulació de vehicles motoritzats camps a través o fora de camins o pistes especialment habilitats.

Subsecció 2a - Instal·lacions de Serveis Tècnics

Article 36.- Disposicions generals

En l'àmbit qualificat com a Parc forestal, el Pla Especial admet el desenvolupament d'àrees per a Serveis Tècnics com aprofitament raonable de les seves condicions topogràfiques, amb les condicions definides en els articles següents. L'aprovació dels Plans Especials elaborats per al seu desenvolupament legitimaran l'expropiació del sòl necessari de parc forestal per a aquesta finalitat.

Article 37.- Instal·lacions de subministrament d'aigua, de depuració d'aigües residuals i de gas

1. Caldrà que les instal·lacions fixes de dipòsit o elevació es disposin amb criteris d'encobriment, sia enterrant-les o amb tractament vegetal, per tal de minimitzar l'impacte visual. Quan aquestes necessitin complementàriament edificació d'habitatge o de regulació serà necessari un tractament d'edificació tradicional integrat al paisatge del Parc. Per al tancament exterior de les instal·lacions seran d'aplicació els criteris expressats a l'article 33 d'aquestes Normes. L'espai lliure necessari per a la funcionalitat de les instal·lacions es tractarà amb criteris de parc forestal, segons les característiques de l'indret.

2. L'admissió de les instal·lacions que es proposin, o la legalització de les existents, es farà mitjançant Pla Especial – previ informe de l'òrgan gestor del Parc– que contempli la seva necessitat, l'àmbit d'ocupació necessari, l'estudi d'alternatives de localització i elecció justificada en funció del menor impacte en el paisatge i en l'ús del Parc i el tractament edificatori i paisatgístic adequat a les característiques del paratge, amb solució de les contradiccions que es pugui plantejar amb les usos proposats pel Pla Especial en el Parc.

3. En el cas d'instal·lacions existents, les àrees que no sigui necessàries per a les instal·lacions de subministrament quedaran sotmeses al règim de parc forestal i estaran sotmeses a expropiació.

4. Les instal·lacions de transport (canonades) es desenvoluparan mitjançant Projecte d'urbanització –previ informe de l'òrgan gestor del Parc– on s'analitzi la necessitat del traçat i s'avaluïn les alternatives possibles, justificant l'elecció de la de menor impacte, s'especifiquin les condicions tècniques menys lesives i els tractaments de restauració.

Article 38.- Instal·lacions de telecomunicacions

1. Es prohibeix la implantació de tota mena d'instal·lacions de telecomunicacions a l'àmbit del Pla Especial llevat d'aquelles instal·lacions de les quals se'n justifiqui degudament l'interès públic o necessitat social i l'absència d'alternatives equivalents en altres sectors del territori.

2. L'admissió de les instal·lacions que es proposin, o la legalització de les existents, es farà mitjançant Pla Especial amb els criteris esmentats a l'article 37.2 d'aquestes Normes.

Article 39.- Instal·lacions de transport elèctric

1. No s'admetrà la instal·lació de noves estacions de transformació en les àrees qualificades de parc forestal.

2. Es prohibeix a tot l'àmbit del Pla Especial la implantació de noves línies d'alta tensió de transport d'energia elèctrica, i s'admeten únicament les d'abastament directe a edificis i instal·lacions. En aquest cas seran d'aplicació les següents determinacions:

a) El projecte tècnic que acompanyarà la sol·licitud d'autorització per a l'establiment d'aquestes línies d'abastament directe a edificis i instal·lacions ha de justificar suficientment el respecte al medi, mitjançant un estudi on es justifiqui que l'alternativa escollida produeix el menor impacte ambiental possible, tant pel que fa al traçat com a l'execució material. En tot cas, els trams més propers a l'edifici o instal·lació considerada, hauran de transcórrer soterrats, i, amb caràcter general, els nous projectes hauran d'incorporar el soterrament de la major part possible de la línia.

b) En tot cas hauran de respectar-se les condicions tècniques següents:

- Pintat del suport de les línies amb color d'emascament.
- Tractament de la vegetació, respectant l'estrat arbustiu d'alçada no superior a 1,50 metres, i les espècies arbòries que no suposin un perill per a la necessària seguretat de la línia.
- Instal·lació i manteniment de les línies elèctriques amb l'adopció de mesures per a la disminució del perill per l'avifauna. Aquestes mesures aniran encaminades a evitar l'electrocució a les torres i la col·lisió amb l'estesa de cables.
- Incorporació a suports i línies dels medis de balissament necessaris per garantir el tràfic dels mitjans de transport aeri en cas d'incendi.
- Incorporació a les proteccions de línies, tant fusibles com disparadors, dels corresponents mecanismes o enfundats que evitin la caiguda de materials fosos incandescents sobre el sòl.

c) Les actuacions previstes en el present apartat hauran de rebre l'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc, prèviament a l'obtenció de les llicències i autoritzacions corresponents.

3. S'haurà de potenciar la màxima racionalització del conjunt de l'estesa elèctrica del Parc, amb la progressiva eliminació dels trams duplicats i/o en desús, a més de l'adequació ambiental de les que romanguin en servei, per tal de reduir el seu impacte negatiu sobre la vegetació, la fauna i el paisatge. En aquest sentit, seran també d'aplicació les següents determinacions específiques:

a) Els treballs de manteniment i conservació de les instal·lacions existents hauran de rebre l'informe previ de l'òrgan gestor del Parc i es duran a terme de forma que es disminueixi el seu impacte negatiu, amb les condicions tècniques a que es feia referència l'apartat b) de l'article 39.2

b) Atesa la necessitat de llicència municipal i d'autorització per part de l'òrgan gestor del Parc, la tala d'arbrat i de vegetació en el tractament dels àmbits de protecció de les línies d'alta tensió requerirà l'elaboració d'un projecte tècnic. Aquest definirà el traçat en planta i secció de la línia de transport elèctric, i d'aquí es deduiran, segons l'establert pel *Reglament de línies aèries d'alta tensió* i les *Ordenances de seguretat per al treball sota línies elèctriques*, els àmbits de protecció en planta i secció i el tractament vegetal necessari, sia de prat, arbusts, arbrat coronat o arbrat lliure. Com a criteri general, els contorns dels tractaments vegetals no seran rectilinis sinó irregulars, a fi de reduir l'impacte paisatgístic. No s'admetran les tallades arreu ni l'ús d'herbicides.

c) En compliment dels Decrets 64/1995 i 268/1996, els titulars de les línies aèries de conducció elèctrica hauran de presentar per a la seva autorització per part del Departament de Medi Ambient un pla triennal d'actuacions en el qual s'especifiquin els treballs necessaris de neteja i manteniment de les línies aèries de la seva titularitat. És preceptiu l'informe de l'òrgan gestor del Parc prèviament a l'autorització dels plans triennals de les línies del Parc.

Article 40.- Resta d'instal·lacions tècniques

Pel que fa a la resta d'instal·lacions tècniques que inclouen les instal·lacions industrials per a la producció d'energia eòlica (*parcs eòlics*), els abocadors i el tractament i eliminació d'escombraries, el Pla no admet la possibilitat d'instal·lació en l'àmbit forestal.

Tan sols s'admetrà l'ús de residus inerts per reomplir les àrees malmeses per les activitats extractives, amb la finalitat de restituir una topografia adient, i si s'efectua simultàniament la restauració vegetal prevista en la legislació vigent i segons criteris paisatgístics.

Secció 3a - Disposicions específiques per a les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic

Article 41.- Definició

1. Les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic (ZIEP) estan integrades per terrenys que han d'ésser objecte d'especial protecció perquè contenen ecosistemes, formacions, comunitats o espècies de gran interès o que són especialment fràgils i vulnerables a l'erosió del sòl o a la degradació dels valors botànics, faunístics, hidrològics o paisatgístics. En aquestes zones s'estableix com a objectiu primordial la salvaguarda i reconstrucció d'un patrimoni natural valuós i de les funcions ecològiques que duu a terme.

2. Les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic poden contenir àrees agrícoles a les clarianes.

Article 42.- Usos i activitats forestals

1. En tant que l'objectiu prioritari de les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic és la conservació i millora dels sistemes naturals, els criteris de gestió dels usos i aprofitaments forestals hauran d'adequar-se a aquest objectiu. En aquest sentit, l'òrgan gestor del Parc podrà desenvolupar programes de gestió encaminats a la protecció i reforçament dels valors naturals de les àrees forestals, amb especial incidència en la recuperació de les comunitats més madures, com és el cas dels boscos de ribera i de planifolis.

2. En les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic s'admeten els aprofitaments forestals en finques de titularitat privada. En qualsevol cas serà d'aplicació el que estipula l'article 26 de les presents Normes. Excepcionalment aquests aprofitaments es podran veure restringits, o fins i tot prohibits, de forma temporal, per tal de preservar els valors definitoris de les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic. Les limitacions excepcionals que puguin derivar-se d'aquests supòsits seran objecte d'indemnització, si s'escau, per part de l'òrgan gestor del Parc.

3. En les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic de finques de titularitat pública, únicament s'admetran els següents usos i activitats forestals:

- Els treballs mínims de millora dels sistemes naturals exigits pel principi bàsic de conservació, i els programes de gestió indicats en el punt 42.1.
- Els treballs mínims exigits pels programes de prevenció d'incendis forestals
- Les activitats d'investigació científica que no requereixin instal·lacions fixes.

4. A la xarxa principal de torrents i rieres s'estableix una franja de protecció de 25 metres a banda i banda de la llera, tal i com s'indica en el plànol O-02 (*Ordenació i estructura del territori*). Per la singularitat, fragilitat, funcionalitat i riquesa d'aquesta xarxa hidrogràfica, i dels sistemes naturals que s'hi desenvolupen, no s'hi admeten els aprofitaments forestals ni aquelles activitats que pugin malmetre algun dels seus valors, excepte en els supòsits del punt 42.1. Aquestes limitacions seran objecte d'indemnització, si s'escau, per part de l'òrgan gestor del Parc.

Article 43.- Usos i activitats ramaderes

1. No s'admet la pastura a les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic excepte en els casos i amb les condicions definits en els apartats 2 i 3 de l'article 27 d'aquestes Normes.

2. A la resta d'àrees de les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic únicament s'admetrà la pastura en el cas que experiències o tècniques contrastades garanteixin que no es dificulta l'evolució del bosc en els termes expressats a l'article 41.1 d'aquesta Normativa.

Article 44.- Activitat agrícola

1. En les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic s'admet l'activitat agrícola localitzada únicament a la clariana del bosc.

2. Quan hi hagi edificació tradicional (t), la importància de vitalitzar-la permet plantejar usos complementaris que enforteixin la conservació de l'activitat de conreu. En aquest sentit, a més dels usos de l'apartat 57.4 s'admet la possibilitat d'usos com els allotjament rural, els restaurants, els tallers de granja i horts per escolars, els tallers artesanals i artístics, els

hivernacles, les guarderies de cavalls i els centres de jardineria, sempre i quan la transformació no sobrepassi els límits següents:

- El volum edificatori no podrà superar el 50% de l'estructura principal de l'edificació existent en la data d'aprovació d'aquest Pla o l'edificabilitat atorgada a les zones agroforestals quan sigui superior.
- L'alçada de la nova construcció dependrà de les característiques de l'edificació existent. A títol orientatiu, prevaldrà l'estructura tradicional.
- L'àrea edificada ocuparà com a màxim un 5% de la superfície de clariana.
- L'àrea transformada (amb l'edificació inclosa) no podrà superar el 10% de la superfície de la clariana ni el 5% de l'àrea ocupada pel conreu. Prevaldrà, per tant, la utilització de les àrees no conreades de la clariana.
- Aquests límits han de considerar-se com a màxim i vénen condicionats a les consideracions paisatgístiques de l'indret que els poden reduir.
- Els materials emprats seran de caràcter tradicional i coherent amb l'edificació actual i l'estructura de l'espai lliure de clariana.

3. En qualsevol cas, el desenvolupament d'aquestes activitats complementàries estarà subjecte al tràmit d'audiència dels propietaris veïns afectats pel nou ús —per tal que tinguin l'oportunitat de formular al·legacions en defensa dels seus drets—, i a l'autorització de les administracions competents, previ informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc.

4. En el supòsit d'àrea agrícola en clariana sense edificació tradicional (t), no s'admetrà altre ús que l'agrícola i les edificacions de suport associades a aquesta activitat amb les consideracions d'edificabilitat definides a l'article 57.6.

5. Per a la resta d'especificacions no contemplades en aquest article, prevaldrà allò que estableix l'article 57 d'aquestes Normes.

Article 45.- Activitat de lleure

1. El tipus de lleure característic de les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic es basa en el respectuós gaudi dels seus valors naturalístics i paisatgístics.

S'emfasitza, doncs, l'ús del vianant mitjançant itineraris de passejada senyalitzats, controlats i poc construïts, instal·lacions dirigides a la divulgació dels valors naturals (equipaments d'interpretació, informació i orientació al públic, punts panoràmics, observatoris d'animals, itineraris de natura, etc.).

2. Serà possible també la passejada en bicicleta i a cavall, però únicament per camins específics, que assenyalarà l'òrgan gestor del Parc per a aquesta finalitat.

3. A l'interior de les àrees d'alt interès ecològic i paisatgístic només s'admetran indrets de baixa intensitat d'ús i impacte mínim en nombre reduït, estrictament limitats a les àrees de tractament específic definides al plànol d'ordenació O.02 (*Ordenació i estructura territori I*).

Article 46.- Usos dotacionals

Si l'ús agrícola desapareix s'admet un ús de tipus dotacional en les àrees agrícoles (clariana) amb edificació tradicional (t) adequat a les característiques de l'indret.

Aquest nou ús pot comportar un cert grau de transformació, sempre que es respecti l'estructura física de l'indret i l'edificació existent, d'acord amb les determinacions que s'especifiquen a l'article 32, i les següents pròpies per a les clarianes en zona forestal:

– L'ocupació de l'edificació en clariana serà com a màxim igual al 5% de la seva superfície.

– La transformació de l'espai obert com a àrea urbanitzada per a aparcament, esports, vials, etc. no sobrepassarà un 30%. Es mantindrà la resta com a espai lliure enjardinat.

Secció 4a - Disposicions específiques per a les zones d'interès natural

Article 47.- Definició

1. Les zones d'interès natural (ZIN) estan integrades per sòls ocupats per espècies predominantment arbòries o arbustives, no característiques del conreu agrícola o objecte d'aquest, i els prats, erms i tots els altres components del paisatge natural. Són aquelles en les quals és prioritària la conservació del bosc com a paisatge.

Aquestes zones tenen capacitat per assolir un ús de lleure més intens que les d'alt interès ecològic i paisatgístic.

2. Les zones d'interès natural poden contenir àrees agrícoles a les clarianes.

Article 48.- Usos i activitats forestals

1. En les zones d'interès natural, els usos i activitats forestals es duran a terme d'acord amb l'establert a l'article 26 de les presents Normes.

2. Excepcionalment, en determinades àrees de vegetació singular, per criteris prioritaris de conservació i millora dels sistemes naturals, es podran establir limitacions als aprofitaments forestal en les condicions indicades en l'article 42.2.

Article 49.- Usos i activitats ramaderes

En les zones d'interès natural s'admetrà la pastura en els indrets adequats (prats i brolles a mantenir, arbredes amb prat al sotabosc, etc.), i en els casos i condicions definides als apartats 2 i 3 de l'article 27 d'aquestes Normes, sempre i quan aquesta pràctica no sigui incompatible amb els criteris bàsics de protecció dels sistemes naturals.

Article 50.- Activitat agrícola

En les zones d'interès natural els criteris són idèntics que a les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic, definits a l'article 44 d'aquestes Normes.

Article 51.- Activitat de lleure

1. La capacitat d'acolliment per al lleure de les zones d'interès natural es relativament important, tot i que hi predomina l'ús de passejada a peu. Es tradueix en una major accessibilitat rodada, amb àrees d'aparcament que en general duen associada àrees d'estada per al lleure i des d'on arrenquen els itineraris de passejada, d'ús exclusiu per a vianants.

2. A prop dels nuclis urbans els indrets d'estada són freqüents i tenen una elevada intensitat d'ús. Els paratges elevats i les àrees de carena tenen caràcter de mirador, generalment poc equipats ja que l'impacte visual de qualsevol intervenció és molt gran. Les activitats de *picnic* i de restauració es localitzen preferentment als indrets més arrecerats.

Tindran cabuda en aquestes zones circuits de bicicletes i esportius (circuits de cross, jogging, etc.), itineraris a cavall (per camins específics segons el que defineix l'article 45.2), i altres activitats (vol de velers, estels, etc.). Els camins de passejada que estructurin el territori del Parc estan reservats als vianants i els cavalls hi seran admesos només excepcionalment.

3. Les àrees de lleure proposades apareixen assenyalades als plànols d'ordenació. En el futur, l'òrgan gestor del Parc pot definir nous indrets on desenvolupar projectes d'ús, d'acord amb el que estableix l'article 62.d) d'aquestes Normes.

4. Així mateix l'òrgan gestor del Parc podrà reservar –previ els estudis de compatibilitat necessaris–, alguns indrets de petita dimensió per a la realització esporàdica d'activitats de lleure de més intensitat, incompatibles amb les zones d'alt interès ecològic.

Article 52.- Usos dotacionals

Serà d'aplicació els mateixos criteris establerts a l'article 46 per a les zones d'alt interès ecològic i paisatgístic.

Secció 5a - Disposicions específiques per a les zones agroforestals

Article 53.- Definició

Les zones agroforestals (ZAF) estan integrades per un mosaic de sòls agrícoles i forestals que donen lloc a un paisatge on els usos agraris tenen caràcter predominant, però mantenen un equilibri amb els terrenys forestals, formant un complex de gran interès pels seus valors naturals i culturals, i que és l'objecte de protecció del present Pla Especial

Article 54.- Usos i activitats forestals

Els usos i activitats forestals en terrenys situats dins les zones agroforestals estan subjectes, a més dels criteris establerts per l'article 26 de les presents Normes, a les condicions paisatgístiques i a les pròpies limitacions de l'indret.

Article 55.- Usos i activitats ramaderes

En les zones agroforestals s'admet l'activitat ramaderia extensiva, que hi és idònia, en les mateixes condicions que en les zones d'interès natural (article 49) en els sòls forestals, i quan sigui compatible amb la resta d'activitats en els sòls agrícoles. La ramaderia establada és admesa en les condicions establertes en l'article 57.9.

Article 56.- Activitat de lleure

Les zones agroforestals són en general poc idònies per a les activitats de lleure, que resulten sovint incompatibles amb l'explotació agrària. Malgrat això, existeixen àrees no

conreades de l'entorn dels camps i amb dimensió suficient que poden resultar adequades com a indret d'estada. L'òrgan gestor del Parc definirà les que sigui convenient desenvolupar.

Article 57.- Activitat agrícola

1. En les zones agroforestals, l'activitat agrícola és la definitiva i es podrà desenvolupar en les àrees on actualment ja s'hi desenvolupa, en guarets i camps abandonats, i en aquells sòls forestals de pendent inferior al 20% on la legislació urbanística permeti les rompudes, i siguin terrenys aptes tècnicament i econòmicament per a un aprofitament agrícola i no s'afectin zones de valor singular ni es provoquin processos erosius.

La posada en conreu de sòls forestals de pendent superior al 20% precisarà d'un projecte tècnic amb mesures de protecció del sòl. Només serà admissible excepcionalment el conreu en sòls forestals de pendents superiors al 30% quan s'apliquin solucions amb feixes de menys de 2,5 m d'alçada, construïdes amb materials tradicionals, sempre i quan el seu impacte ecològic i paisatgístic sigui moderat.

En tot cas, totes les posades en conreu de sòls forestals sense activitat agrícola en l'actualitat precisaran d'autorització de l'organisme competent, previ informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc.

2. Quedaran sense conrear els terrenys situats en pendents superiors al 30%, els fondals, els turons dominants i els indrets on s'hagin configurat nuclis de vegetació amb suficient entitat: formacions denses amb cobertura de l'estrat arbori superior al 50%.

3. En pendents inferiors al 30% també caldrà garantir que no hi hagi pèrdua de sòl per erosió mitjançant mesures específiques de protecció contra l'erosió.

4. En les àrees indicades al punt 57.1 s'hi podran desenvolupar els cultius tradicionals (cereals, fruiters, horts), la vinya i també els de flor i planta ornamental. Per les seves característiques i impacte, els hivernacles permanents s'entenen com una transformació substancial, i la seva nova implantació es regirà per l'apartat 58.7. Igualment, els hivernacles existents actualment hauran de ser retirats amb el cessament de l'activitat d'acord amb la legislació urbanística.

S'entendran com a activitats directament vinculades amb els usos agrícoles les referides a l'elaboració de productes derivats i de caràcter artesanal, les relacionades amb la conservació en magatzems dels productes agrícoles i pecuaris, amb la guàrdia de la maquinària corresponent i amb els serveis a la pagesia i a l'activitat agrícola.

5. Totes les actuacions que es desenvolupin dins de l'àmbit del Parc hauran de ser estrictament respectuoses amb les activitats agràries i les espècies vegetals i animals que hi habiten. Igualment, per la seva ubicació en un espai protegit, les activitats agràries hauran d'incorporar mesures de protecció i millora del medi natural, com el manteniment de la vegetació de les vores dels camps i l'ús limitat d'herbicides, plaguicides i adobs.

6. Totes les àrees agrícoles disposaran de l'edificabilitat equivalent a la que el PGM els atorga, de 0,01 m² sostre/m² sòl per a edificacions vinculades al conreu, incloent els usos agraris indicats en l'apartat 57.4 però no els usos industrials agropecuaris i independents.

Qualsevol nova edificació haurà de comptar amb els permisos i llicències dels organismes competents, previ informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc.

L'ús residencial d'habitatge unifamiliar agrícola només s'admetrà a partir de les unitats mínimes de conreu definides per la legislació actualment vigent, i que s'estableixen en 4,5 ha per secà i 1,25 ha per regadiu, dimensions que determinen així mateix les mesures mínimes de les finques resultants de les possibles noves parcel·lacions.

Les construccions podran ocupar com a màxim l'1,5% de la superfície de la parcel·la i la seva alçada reguladora màxima serà d'11,6 m (article 152 de les Normes Urbanístiques del PGM).

Serà d'aplicació l'article 154 de les Normes Urbanístiques del PGM. Com a criteris generals els materials de coberta seran teules o a la catalana. Les parets de tancament seran o de pedra i morter o arrebossades amb colors discrets. La forma serà la que correspon a les construccions rurals tradicionals.

En les autoritzacions per a l'edificació prevaldran els criteris d'integració en el paisatge (adequació als pendents, localització adequada, relació amb l'entorn, etc.).

7. Quan hi hagi edificació tradicional (t), la importància de vitalitzar-la permet plantejar usos complementaris que enforteixin la conservació de l'activitat de conreu. En aquest sentit, a més dels usos de l'apartat 57.4 s'admet la possibilitat d'usos com els allotjament rural, els restaurants, els tallers de granja i horts per escolars, els tallers artesanals i artístics, els hivernacles, les guarderies de cavalls i els centres de jardineria, sempre i quan la transformació no sobrepassi els límits següents:

– La transformació en aparcaments o en àrees d'estada no podrà sobrepassar el 5% de l'àrea de conreu.

– L'edificació tradicional podrà completar-se amb un increment del 50% del nucli originari en la data d'aprovació del Pla, o bé exhaurint l'edificabilitat de l'àrea agrícola de la seva propietat, segons l'apartat anterior.

–Els materials emprats seran coherents amb la integració paisatgística amb l'edificació actual i amb l'estructura de l'espai lliure.

En qualsevol cas, el desenvolupament d'aquestes activitats complementàries estarà subjecte al consentiment dels propietaris veïns afectats pel nou ús, i a l'autorització de les administracions competents, previ informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc.

8. Totes les explotacions pecuàries actuals hauran, si s'escau, de regularitzar en el termini d'un any a partir de la data de publicació de l'aprovació definitiva del present Pla Especial, la seva situació legal quant a permisos i llicències, així com complir allò que estableix la Llei 3/98 de la Intervenció Integral de l'Administració Ambiental.

S'admeten els nous usos pecuaris, sempre que siguin complementaris de l'ús agrícola de la finca, en les condicions generals establertes per a les edificacions en l'apartat 58.7, a més dels requeriments legals específics que regulen aquesta activitat. En aquest sentit, no s'admeten els usos agropecuaris intensius de caràcter industrial no vinculats a l'explotació agrària.

Article 58.- Usos dotacionals

En les zones agrícoles (no qualificades d'equipament pel PGM) la transformació a l'ús dotacional serà adequada al context paisatgístic (viver, granja-escola, etc.) amb les característiques i paràmetres establerts a l'article 57.

Secció 6a - Desenvolupament de les zones

Article 59.- Plans Especials

1. El desenvolupament de les diferents zones amb la finalitat de precisar i ajustar els seus continguts a escales més detallades així com per a incorporar determinacions compatibles i no explicitades en el Pla Especial (xarxa viària, àrees de tractament específic i delimitació d'àrees de conreu) es farà mitjançant plans especials.

TÍTOL IV

Àrees de tractament específic.

Article 60.- Definició i classificació de les àrees de tractament específic

1. Dins l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina i en relació a les zones definides al seu si en el capítol anterior d'aquestes Normes (Títol III), el Pla defineix unes àrees singulars en les quals es contempla una superior utilització, ja sigui des del punt de vista quantitatiu (s'hi pot concentrar un elevat nombre d'usuaris) o qualitatiu (s'hi desenvolupen activitats diferents de la resta del parc, de caràcter molt divers, des dels aplecs a Sant Jeroni de la Murtra, fins a fontades a la vall de Reixac, passant per punts d'observació de rapinyaires o senders de gran recorregut).

Per tal de fer compatibles una elevada freqüentació amb la preservació dels valors naturals, ecològics i paisatgístics d'aquests paratges cal una major intervenció. D'això se'n deriva que aquestes àrees necessiten un tractament específic pel que fa a l'organització i configuració de l'espai, en funció del tipus d'activitats que es desenvolupin, de la intensitat d'utilització i del valor de les zones sobre les que s'inscriguin. En aquest sentit s'estableixen diferents nivells d'intervenció.

2. Dins de les àrees de tractament específic s'estableixen tres categories, les quals es distingeixen bàsicament pel nivell d'intervenció que cadascuna comporta. Aquestes categories són:

– **Àmbits de transició.** Són territoris de frontera, a cavall del Parc i l'exterior, tant dins de l'àmbit del Pla Especial com fora d'aquest. La seva funció és doble: d'una banda l'acord suau o la sutura entre l'espai natural i les vores de les àrees urbanitzades i de les grans infraestructures viàries, i de l'altra, la continuïtat de l'espai natural protegit amb els sistemes naturals limítrofs o propers i els espais verds urbans.

– **Àmbits de tractament paisatgístic.** Agrupen peces, no necessàriament homogènies, que per la seva localització geogràfica o posició topogràfica requereixen un tractament funcional i paisatgístic integrat.

– **Àmbits fortament organitzats.** Es corresponen amb els indrets més organitzats i més construïts, que concentren l'activitat més intensa. Així mateix, inclouen alguns sectors amb concentració d'edificació tradicional vinculada a horts.

Totes les àrees de tractament específic queden definides en el plànol d'ordenació O.02 (*Ordenació i estructura del territori I*).

3. Aquesta associació en àmbits permet llegir molt clarament, en el plànol d'ordenació O.06 (*Encaix territorial*), l'estructura general del Parc, que integra els elements significatius en termes paisatgístics i d'ús. A més, aquesta estructura forneix les digitacions que el Parc estén cap als espais naturals perifèrics i que permeten establir connexió, tant amb l'àmbit fluvial del Besòs i l'espai definit pel PEIN de la Conreria–Sant Mateu–Céllecs, com, per altra banda, amb els parcs i jardins urbans. Així aquest Pla Especial contribueix a reforçar la xarxa d'espais lliures metropolitanans.

Article 61.- Caracterització dels diferents àmbits

1. La caracterització s'ha fet de forma detallada a la Memòria d'ordenació, amb definició de les característiques i del sentit general de cadascuna d'elles.

En la descripció detallada d'aquestes àrees s'ha subratllat l'interès que tenen (d'índole paisatgística, d'entorn d'edificis històrico-artístics, etc.) pel caràcter lineal o d'estada i pel seu valor segons la posició (carena, fondal, vessant solell,...), així com les propostes que s'hi fan, de caràcter orientatiu sobre allò que pot desenvolupar-se en aplicació d'aquest Pla Especial.

2. Els àmbits de transició: En aquestes franges, segons la seva situació i relació amb el territori de l'entorn, es preveu la restitució de sistemes naturals alterats, la correcció i contenció de talussos, la remodelació del relleu, la construcció de feixes, la restauració de la vegetació, ja sigui prat, brolla o formacions forestals, la senyalització, les infraestructures de prevenció d'incendis i l'adequació paisatgística dels espais lliures enmig de les àrees edificades. Es a dir totes aquelles intervencions destinades a restituir, conservar i millorar els sistemes naturals i el paisatge.

3. Els àmbits de tractament paisatgístic: Dins d'aquestes àrees, i segons el sentit de cadascuna d'elles d'acord amb la seva morfologia i zonificació del Pla, es preveu l'arranjament de les àrees de porta de Parc, la localització de petites edificacions auxiliars, senyalització, aixoplucs, miradors, elements d'observació d'ocells, quioscs, serveis sanitaris, etc.

4. Els àmbits fortament organitzats: Corresponen a indrets més organitzats, pel que fa a la intervenció en els camins de passejada, replans o terrasses d'estada, fonts, edificacions auxiliars, àrees d'aparcament, etc. atesa la seva utilització més intensa. S'hi preveu la possibilitat de dotacions del Parc (centre d'interpretació, oficines del Parc), d'edificacions culturals (monestir, museus...) o recreatives (restaurants, berenadors, hípiques, etc.).

També es tracten com a àmbits fortament organitzats alguns sectors que concentren edificació tradicional. Es tracta de mosaics d'edificació aïllada i horts, que el PGM reconeix i consolida. Per acollir-los correctament dins del Parc cal adequar-los des del punt de vista funcional i paisatgístic, fent-los congruents amb l'entorn.

5. En general, per a les tres categories d'àrea de tractament específic, l'edificabilitat vindrà determinada per la que els correspongui d'acord amb la seva qualificació segons el PGM. En aquest sentit, cal entendre les xifres definides per a l'edificabilitat com a límits orientatius màxims, que no cal exhaurir en absolut. Cal fer prevaler el sentit de les àrees i la idoneïtat paisatgística de la intervenció, definits a la Memòria per a cadascuna de les àrees de tractament específic, per sobre del límit merament quantitatiu.

En el cas dels àmbits que recauen sobre sòls qualificats com a Parc forestal, seran d'aplicació les determinacions que s'estableixen en l'Article 210 de les Normes Urbanístiques del PGM, en el sentit de concentrar en els àmbits indicats l'edificabilitat que el PGM atorga per a les finques de més de 10 hectàrees, sempre d'acord amb els criteris que s'estableixen a la Memòria per a cadascuna de les Àrees de tractament específic.

Article 62.- Desenvolupament

El desenvolupament de les àrees de tractament específic es podrà fer mitjançant:

a) Projectes d'obres ordinàries, quan es tracti d'obres de condicionament d'itineraris, de miradors, de petits indrets, de fonts, de replans d'estada, etc.

b) Projectes d'urbanització, quan les àrees de tractament específic s'abordin globalment i coincideixin amb els criteris i l'àmbit definits per a aquestes en els plànols d'ordenació.

c) Plans Especials, quan es tracti dels *àmbits fortament organitzats* i el seu desenvolupament total. Si es tracta d'obres de les definides a l'apartat 1 d'aquest article, el seu desenvolupament serà mitjançant Projecte d'obres ordinàries.

d) Quan existeixin indrets d'especial interès paisatgístic o arquitectònic i de dimensió reduïda (inferior a mitja hectàrea) el caràcter dels quals justifiqui el seu condicionament per a la visita i el lleure (sense haver estat definits com a àrees de tractament específic en el Pla Especial), es podrà incloure com a tal (àrea de tractament específic) mitjançant Pla Especial per la via de l'article 68 del Decret Legislatiu 1/1990 i d'acord amb el caràcter de la zona. Per aquest motiu es podran realitzar actuacions del tipus definit a l'article 61.3 de les Normes del Pla Especial.

TÍTOL V

Xarxa viària i transport col·lectiu

CAPÍTOL PRIMER

XARXA VIÀRIA

Secció 1a - Disposicions generals

Article 63.- Categories i relació amb el PGM

D'acord amb els criteris establerts a la memòria d'ordenació, es poden distingir tres nivells de xarxa viària segons les seves característiques:

- **Xarxa arterial metropolitana.** Viari exclusivament vinculat a l'estructura metropolitana, en el que el Parc només fa de suport i rep les empremtes de la seva implantació física, sense que li sigui proporcionada cap mena d'accessibilitat (B-20 i via prevista del marge esquerra del Besòs).
- **Vialitat urbana i estructuradora del Parc.** Viari amb caràcter mixt, amb un paper de relació interurbana relativament important entre nuclis urbans a l'exterior i a l'interior de l'àmbit de Parc i alhora de distribució i accés al Parc (BV-5001, BV-5011 i B-500). Cal distingir dos nivells: xarxa rodada primària i secundària.
- **Vialitat pròpia del Parc.** Viari amb caràcter exclusiu d'accés i distribució del Parc sense cap paper pel que fa a la relació entre nuclis urbans. Cal distingir dos tipus: vies de servei i de passejada per a vianants.

La xarxa viària del Parc que es planteja correspon a les necessitats derivades de la seva conservació i de l'ús de lleure proposat. Representa una reinterpretació de la xarxa viària proposada al PGM. Es tracta en alguns casos de correcció de traçat, d'altres de precisió del seu sentit (no definit en el PGM) i en altres d'eliminació. (vegeu plànol O.05: *Propostes de modificació del PGM*).

Les discordances amb el PGM no són greus i en aquest sentit no es planteja la necessitat d'una modificació immediata d'aquest, sinó la recomanació amb caràcter d'Avanç de Pla de no execució d'aquelles més desavinents per a la conservació del Parc, atesa la fragmentació que hi ocasionarien.

El Pla Especial legitima l'execució d'aquelles vies que proposa de nova creació amb els criteris definits a la Memòria d'Ordenació

Article 64.- Xarxa arterial metropolitana

Pel que fa a la xarxa arterial metropolitana el Pla respecta les reserves viàries que preveu el PGM per a la via del marge esquerre del Besòs i la rectificació del traçat de la carretera de Sant Adrià a la Roca (BV-5001) que durà associada. Tanmateix, a la Memòria d'ordenació es plantegen condicions de cara a la seva implantació sobre el territori, encaminades a mantenir al màxim la continuïtat entre l'espai natural de la serralada de Marina i l'àmbit fluvial del riu Besòs, bàsica per a la funcionalitat d'aquests espais, amb la restitució dels sistemes naturals afectats i la màxima permeabilitat de la infraestructura viària.

Secció 2a - Xarxa viària del Parc

Article 65.- Vialitat urbana i estructuradora del Parc

El Pla planteja dos nivells de definició de la vialitat segons les seves característiques:

1. Xarxa rodada primària

Es tracta de la xarxa interurbana dels nuclis urbans de la perifèria del Parc de la Serralada de Marina. Unes són vies que travessen el Parc i que tenen una elevada intensitat de trànsit (B-500) o que, amb intensitat menor (BV-5011), suporten el pas de vehicles pesats al servei de la pedrera de la Vallençana. Altres són vies de frontera que delimiten els sectors urbans de l'exterior, estableixen el contacte amb el Parc i recolzen els seus accessos (BV-5001, carretera de can Ruti). Sobre aquestes vies es basa l'accessibilitat als nuclis urbans a l'interior del Parc i alhora representa la xarxa primària de distribució de l'accés rodat al propi Parc.

Caldrà entendre aquestes vies amb seccions màximes de calçada per al trànsit rodat de 7 metres i voreres màximes de 1,5 metres en cada sentit de circulació, a més de possibles voreres segregades per a la circulació de bicicletes.

Gradualment, aquesta xarxa haurà d'anar incorporant els necessaris criteris de permeabilitat per a la fauna, en el desenvolupament dels projectes futurs d'arranjament i millora.

2. Xarxa rodada secundària

Aquest nivell inclou les vies que uneixen els nuclis d'urbanització de l'interior del Parc amb sectors urbans de menor entitat de la seva perifèria, els accessos i la vialitat distribuïdora dels nuclis d'urbanització de l'interior del Parc, així com les vies en cul de sac que connecten els nuclis urbans de l'exterior amb paratges de l'interior del Parc amb forta tradició de lleure, amb un cert paper dotacional o que donen accés a explotacions agrícoles.

Són vies rodades d'ús públic i han de tenir la secció adient per admetre la convivència de la passejada (amb bicicleta o a peu) amb la circulació rodada, tenint present que els dies festius han d'admetre una freqüentació elevada. Són vies que han de ser recorregudes a poca velocitat. Donen accés als aparcaments que hi ha a l'interior del Parc i des d'on arrenquen els itineraris de passejada.

Article 66.- Vialitat pròpia del Parc

Correspon a les vies d'utilització i caràcter exclusiu del propi Parc. El Pla en distingeix dos tipus:

1. Les vies de servei

Són vies d'amplada suficient per admetre la circulació de vehicles de servei (manteniment, vigilància, emergència, accés a instal·lacions...) i constitueixen la xarxa bàsica de prevenció d'incendis dins l'àmbit del Parc.

A banda d'aquest paper de vies de servei formen part de la xarxa de camins de passejada que estructura el Parc per a l'ús exclusiu de vianants i bicicletes. D'aquests camins l'òrgan gestor del Parc triarà es més adients per a la passejada a cavall. La secció d'aquestes vies no ha de ser excessiva; oscil·larà entre els 3 metres com a mínim amb eixamplaments, fins als 6 metres.

L'accés amb vehicle motoritzat a les vies de servei és restringit per la qual cosa disposen d'un control de porta amb clau per evitar l'accés rodat públic, mantenint, però, l'accés dels veïns i propietaris de les finques a les quals el camí dona accés.

El Pla Especial és l'instrument legitimador del control d'aquests camins.

2. Vies només de passejada per a vianants

Les vies de passejada recolzen sobre itineraris tradicionals únicament accessibles a peu. La tipologia d'aquests camins és diversa, depenent de la situació topogràfica i pendent així com del seu ús històric. L'amplada és variable i va des de l'ample d'una pista de servei fins a l'àmbit de pas d'una persona en el cas dels corriols. Es mantindran senyalitzats, d'acord amb els criteris i projecte de senyalització de l'òrgan gestor del Parc, i en bon estat de conservació els camins dibuixats al plànol O.02 (*Ordenació i estructura del territori*), on es destaca el sender de gran recorregut GR-92, el principal element estructurador de la passejada al Parc

Per garantir que tothom pugui tenir accés real a l'ús públic del Parc, allà on sigui possible s'habilitaran itineraris adequats per a persones amb mobilitat reduïda. L'òrgan gestor del Parc decidirà les prioritats en l'adequació d'aquests itineraris en funció de la representativitat i singularitat dels indrets i de les possibilitats d'adequació.

Els principals camins de passejada es doten de l'equipament necessari per a interpretació del patrimoni natural i cultural (senyalització, punts panoràmics, etc.).

Article 67.- Desenvolupament de la xarxa viària del Parc

1. El desenvolupament de la xarxa viària rodada assenyalada als plànols d'ordenació es podrà fer mitjançant projectes d'urbanització, si aquests respecten el sentit general del traçat (origen-destí, directrius de la traça). S'admetran petits ajustos del traçat amb la finalitat d'adequar-se millor a la topografia, de respectar elements de valor singular (patrimoni natural, cultural...), de millorar l'impacte en el paisatge i de millorar cruïlles o nusos, etc. Els projectes incorporaran l'explicació i argumentació del traçat definitiu, de les seves característiques i de la idoneïtat del seu desenvolupament en relació a les àrees de tractament específic i el caràcter de les zones.

2. Si la vialitat rodada que es planteja desenvolupar no està recollida als plànols del Pla Especial, es requerirà tràmit de modificació del Pla on es defineixi el sentit, traçat i característiques d'aquest nou vial amb justificació de les raons ineludibles que plantegen el seu desenvolupament i la seva coherència amb els objectius i determinacions d'aquest Pla Especial, explicitats en el caràcter de les zones segons valor natural i ús, les àrees de tractament específic i la xarxa viària.

3. Els vials de passejada per a vianants previstos al Pla Especial i de realització *ex novo* necessitaran un projecte d'urbanització. Quan es tracti de traçats no definits al Pla Especial,

el projecte en definirà el seu sentit, que caldrà que estigui d'acord amb el caràcter de les zones, integració paisatgística, necessitat de la seva execució, etc.

4. Quan es tracti d'adequació de vials de cadastre o existents que no puguin ser substituïts per d'altres ja condicionats, es podran desenvolupar mitjançant projectes d'obra ordinària, que argumentaran la seva conveniència i necessitat.

5. Es podran precisar més exactament, mitjançant Pla Especial per la via de l'article 68 del Decret Legislatiu 1/1990, els vials definits als apartats anteriors 3 i 4 pels diferents àmbits de desenvolupament del Pla.

CAPÍTOL SEGON EL TRANSPORT COL·LECTIU

Article 68.- Transport col·lectiu

En el plànol de vialitat i transport col·lectiu es posa de relleu la bona accessibilitat al Parc per aquests mitjans.

Caldrà, però, ajustar les parades de transport col·lectiu, tant a la perifèria com dins del Parc, als indrets degudament senyalitzats de sortida d'itineraris. En els indrets més significatius, aquestes parades de transport col·lectiu es fan coincidir amb portes de Parc, dotades d'equipaments propis (senyalització, serveis, punts d'informació, punts d'aigua...).

Article 69.- Desenvolupament

En general totes les intervencions que es facin en el Parc aniran dirigides a fomentar l'accés en transport col·lectiu per damunt del vehicle privat.

DISPOSICIÓ FINAL ÚNICA

En els terrenys inclosos al Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), en tot allò no regulat per aquest Pla Especial, són d'aplicació les normes del Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge de la Conreria–Sant Mateu–Céllecs que desenvolupa el PEIN. En els aspectes concurrents en la normativa d'ambdós plans especials, és d'aplicació la norma que impliqui nivells de protecció més alts dels valors ecològics i paisatgístics.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Tots aquells terrenys que en el present Pla s'inclouen dins de la proposta de modificació del Pla General Metropolità, mentre no es produeixi l'aprovació definitiva de la modificació, es regularan per les previsions que el Pla General Metropolità estableix en cada cas i les del present Pla Especial que no les contradigui. En tot cas, els són d'aplicació les consideracions de caràcter paisatgístic contemplades al Títol II del present Pla, en els termes en aquest compresos.

Segona

Les activitats extractives i mineres legalment establertes existents en el moment de l'aprovació inicial d'aquest Pla Especial podran seguir amb la seva activitat conforme les condicions i els terminis de la llicència municipal que les empari. Tanmateix, donat que la naturalesa d'aquestes activitats és incompatible amb els objectius i determinacions bàsiques del Pla i, per tant, tenen la consideració de disconformes, queden sotmeses al règim que preveu l'article 93 del Decret Legislatiu 1/1990. Per garantir que el destí final de les pedreres s'adirà amb les previsions del Pla Especial, els projectes de restauració restaran sotmesos al tràmit d'informe previ preceptiu per part de l'òrgan gestor del Parc.

Tercera

Aquells nuclis habitats inclosos dins l'àmbit del Pla Especial que estan considerats com a fora d'ordenació pel Pla General Metropolità mantenen la dita consideració i, per tant, segueixen sotmesos al règim previst en l'article 93 del Decret Legislatiu 1/1990. En tot cas, els són d'aplicació les previsions del present Pla Especial en tant no siguin contradictòries amb les determinacions del Pla General Metropolità.

Barcelona, novembre de 2001

El cap de l'Oficina Tècnica de
Planificació i Anàlisi Territorial

Els tècnics redactors

Antoni Maza Ramoneda

Albert Beltran Masdeu
Arquitecte

Carles Castell Puig
Biòleg

Text articulat de les Ordenances del Parc de la Serralada de Marina

EXORDI

El Parc de la Serralada de Marina és un espai per a l'ús públic de tots els ciutadans. Tanmateix, moure's en llibertat pel Parc implica assumir responsabilitats. En aquest cas, responsabilitat significa tenir present la fragilitat de la natura i el llarg temps que aquesta necessita per refer-se de les pertorbacions causades pels maltractaments als quals se la sotmet.

Títol I FINALITAT I ÀMBIT D'APLICACIÓ

Art. 1.- Justificació i objectius

1.1. Les presents Ordenances tenen com a principal finalitat complementar les previsions de la normativa del Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina en relació amb la regulació detallada de llur freqüentació, usos i activitats admesos dins de l'àmbit del Parc.

1.2. L'objectiu genèric de les presents Ordenances rau en l'establiment de les garanties necessàries per assegurar la conservació del patrimoni natural i cultural fent possible, alhora, el lleure compatible dels ciutadans dins del Parc.

Art. 2.- Àmbit d'aplicació

2.1. Les presents Ordenances seran d'aplicació directa en totes aquelles àrees del Parc de la Serralada de Marina qualificades pel planejament vigent com a parc forestal (clau 27 i 28), protecció de sistemes generals (clau 9), lliure permanent (clau 26), parcs i jardins (clau 6) i verd privat d'interès tradicional (clau 8b). A més, també serà d'aplicació en aquelles àrees qualificades com a equipaments (clau 7) i sòls urbanitzables (clau 21), en tant no es desenvolupin i mantinguin materialment el seu caràcter forestal.

2.2. Les presents Ordenances prevaldran sobre les normes d'igual rang, que coincideixin per raó de la matèria o el territori, en tot allò que puguin oposar-se. Tot això sens perjudici de l'aplicació que s'escaigui de totes aquelles normes de superior rang relatives a l'ordenació del territori, urbanisme o de caràcter sectorial, amb incidència vers els objectius i disposicions de la present normativa.

Títol II PROTECCIÓ DEL PATRIMONI NATURAL DEL PARC

Art. 3.- Normes generals

3.1. Els visitants del Parc de la Serralada de Marina tenen el dret a gaudir dels valors naturals que ofereix aquest medi i la correlativa obligació de respectar-lo.

3.2. Els visitants tenen el deure de fer un ús adequat del Parc, guiant-se per les indicacions, senyals i rètols instal·lats a tal efecte, pel contingut de les Ordenances i per les advertències que puguin rebre per part del personal del Parc que tinguin al seu càrrec la gestió o vigilància d'aquest.

Art. 4 .- Del sòl

No es permet arrencar o extreure, sense l'escaient autorització, roques, pedres, fòssils, minerals i terres en general, qualsevol que sigui el mitjà utilitzat (manual o mecànic). Tampoc es permet, sense l'escaient autorització, la recollida de sòl fèrtil ni virosta.

Art. 74.2 e) Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.

Art. 37.1 Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art. 5.- De l'aigua

5.1. Qualitat de les aigües

Resta prohibit l'abocament de tota mena de substàncies i objectes que puguin alterar la qualitat de les aigües superficials o subterrànies. També es prohibeix realitzar activitats que incideixin negativament en la qualitat d'aquestes aigües, com rentar automòbils, caravanes, etcètera, en els cursos dels rius, torrents, fonts, basses, pantans o a llurs proximitats.

Art. 108 i 109 Ley 29/1985, de 2 de agosto, de Aguas i art. 315, 316 i 317 del Real Decreto 849/1986, de 11 de abril, por el que se aprueba el Reglamento del dominio público hidráulico.

5.2. Cursos d'aigua

Resta prohibit realitzar obres i treballs de desviació de cabals, d'aflorament de les aigües subterrànies i de captació, així com qualsevol altra acció susceptible de causar danys als béns del domini públic hidràulic.

Art. 108 i 109 Ley 29/1985, de 2 de agosto, de Aguas i art. 315, 316 i 317 del Real Decreto 849/1986, de 11 de abril, por el que se aprueba el Reglamento del dominio público hidráulico.

Nota: les competències sancionadores en matèria de protecció del domini públic hidràulic corresponen íntegrament a la Generalitat de Catalunya d'acord amb els articles 7.1 i 8.1 del Decret Legislatiu 1/1988, de 28 de gener, pel qual s'aprova la refosa dels preceptes de la Llei 5/1981, de 4 de juny, i la Llei 17/1987, de 13 de juliol, en un text únic.

5.3. Zones humides

En aquelles àrees amb la consideració de zones humides no podran realitzar-se activitats o usos susceptibles de provocar-ne la recessió o degradació.

Art. 11 Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art. 16 Decret 328/1992, de 14 de desembre, d'aprovació del PEIN.

5.4. De la utilització de les aigües

Sens perjudici de la senyalització que pugui existir als diferents indrets amb cursos d'aigües o fonts, la responsabilitat per al consum de l'aigua en llocs on no es fa constar expressament la seva potabilitat correspon a l'usuari.

Art. 6.- De la flora

Els visitants del Parc de la Serralada de Marina i de la resta d'espais naturals es comportaran de forma respectuosa amb la flora, evitant danyar-la i endinsar-se en aquells indrets amb presència d'espècies vegetals fràgils o vulnerables. A tal efecte, s'hauran de tenir en compte les indicacions o senyals existents.

6.1. Espècies protegides

Resta prohibida la recollida, la tallada, la destrucció i el desarrelament de les espècies de flora (i de les seves llavors) protegides per la legislació vigent, sens perjudici del que puguin establir ulteriors regulacions amb proteccions més restrictives o que ampliïn el nombre d'espècies protegides. S'aplicarà també aquesta prohibició als arbres monumentals o d'interès especial o protegits amb d'altres declaracions que impliquin la seva protecció singular.

Art. 37.1 d) Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art. 2 Decret 214/1987, de 9 de juny, sobre declaració d'arbres monumentals.

Art. 2 Decret 47/1988, d'11 de febrer, sobre declaració d'arbres d'interès comarcal i local.

Art. 2 Decret 120/1989, de 17 d'abril, sobre declaració d'arbres monumentals, d'interès comarcal i d'interès local.

De conformitat amb el previst en la normativa de protecció de les espècies esmentades, excepcionalment es podrà autoritzar per l'òrgan competent del Govern de la Generalitat la recollida i l'ús d'exemplars d'aquestes espècies o d'alguna de les seves parts per a finalitats científiques, educatives o tractaments silvícoles que precisi llur conservació. En aquest cas se sol·licitarà amb caràcter previ l'escaient informe a l'ens gestor del Parc.

Art. 4 Ordre de 5 de novembre de 1984.

6.2. Mesures addicionals de protecció

L'ens gestor del Parc podrà establir altres mesures de protecció d'espècies vegetals, o de sectors territorials concrets on es trobin aquestes espècies, per tal de preservar-ne i afavorir-ne les poblacions, així com d'individus vegetals singulars, després d'efectuar els estudis corresponents i d'acord amb les directius de l'òrgan competent del Govern de la Generalitat.

6.3. Arbres i arbusts

Només es permet arrencar o tallar arbres, branques i arbusts en aquells supòsits previstos a la normativa forestal, d'incendis forestals i de protecció del Parc, i sempre que es disposi de les escaients autoritzacions. En cap altre cas es podran malmetre ni deteriorar aquests vegetals.

No es podrà gravar, pintar, enganxar senyals, cartells o propaganda a les escorces o troncs dels arbres, excepte els mètodes provisionals i no lesius que autoritzi expressament l'ens gestor del Parc.

Art. 26, 42, 48 i 54 Pla Especial de la Serralada de Marina.

Art. 37.1 d) Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art. 38 Ley 4/1989, de 27 de març, de conservació de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna silvestres.

Art. 74.2 a) i art. 58.1 Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.

Decret 175/1996 de 4 de juny, pel qual es regula el desarrelament d'arbres i arbustos.

6.4. Mates i flors

Per tal de preservar la flora del Parc no es permet la destrucció ni la recol·lecció massiva de les flors i mates, llevat d'allò que disposa el present Pla Especial en matèria agrícola i forestal. No obstant això, podrà autoritzar-se la recollida de flors i mates de forma restringida, en aquells casos previstos a la Llei, amb finalitats científiques o en el marc d'actuacions de potenciació i millora de la vegetació o eradicació d'espècies invasores. És admesa també, la recollida de flors i mates que no estiguin especialment protegides, regulades o prohibides, per al consum domèstic i sense finalitats comercials.

6.5. Fruits, bolets i espàrrecs

Només es permet collir fruits del bosc, espàrrecs i bolets per a ús domèstic o consum propi i sense finalitats comercials, llevat d'aquelles espècies especialment protegides, regulades o prohibides. En cap cas es permet furgar el sòl o utilitzar rasclets o altres tècniques que deteriorin el sòl o la virosta.

Les anteriors limitacions no s'aplicaran a aquells casos en què existeixi una activitat de cultiu o explotació degudament autoritzada i legalitzada i només en relació a les persones encarregades de l'activitat o explotació.

Art. 74.2 d) i 74.2 h) Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.

6.6. Pinyes i tòfones

No es permet la recollida de pinyes dels arbres i tòfones, encara que sigui per a ús domèstic i consum propi, fora dels casos expressament autoritzats previstos a la normativa específica d'explotació del pi pinyer (*Pinus pinea*) i de la recol·lecció de tòfones (*Tuberàcies*) en qualsevol de les seves varietats.

*Ordre de 18 de juliol de 1991, per la qual s'ordena el sector de la recollida i comercialització de pinya del pi pinyer (*Pinus pinea*).*

6.7. Molses i líquens

Atesa la fragilitat i escassetesa de molses i líquens al Parc de la Serralada de Marina, es prohibeix arrencar o recol·lectar qualsevol de les diferents espècies d'aquests vegetals.

6.8. Llenya

És admesa la recollida de llenya seca en quantitats reduïdes i per a l'ús domèstic. Està completament prohibit tallar i recollir llenya verda. Aquestes restriccions no operen per aquells casos en què la recollida es realitzi emparada en actuacions previstes a la legislació forestal o d'incendis forestals.

En finques privades la llenya seca és propietat de llurs titulars i cal obtenir-ne l'escaient autorització, a més dels permisos que correspongui atorgar a les diferents administracions.

Art. 74.2 b) i 50 i ss. Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.

6.9. Espècies vegetals no autòctones

Queda prohibida la introducció d'espècies vegetals no autòctones o foranes en el Parc de la Serralada de Marina excepte aquells casos i en les àrees en què es prevegi i autoritzi expressament.

Art. 7.- De la fauna

Els usuaris, visitants i veïns del Parc de la Serralada de Marina hauran de comportar-se de forma respectuosa amb la fauna salvatge, abstenint-se de realitzar activitats susceptibles de destorbar-la o maltractar-la i de donar-li aliments sense autorització.

Està prohibida la recol·lecció d'invertebrats sense l'autorització expressa.

També resta prohibit malmetre els caus, els nius o d'altres elements necessaris per a la seva subsistència.

Art. 19.2 Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals.

Art. 46 i ss. Ley 1/1970, de 4 de abril, de Caza.

Art. 48.1 Decreto 506/1971, de 25 de marzo, por el que se aprueba el Reglamento para la ejecución de la Ley de Caza.

7.1. Espècies protegides

Queda terminantment prohibida la captura, la caça i el desenvolupament d'activitats susceptibles de destorbar les espècies que estiguin protegides d'acord amb la legislació sectorial, sens perjudici del que puguin establir ulteriors regulacions amb proteccions més restrictives o que ampliïn el nombre d'espècies protegides.

Art. 18, 19.2, 22.2, 27 i 42 i Annex II de la Llei 3/1988, de 4 de març de protecció dels animals.

Art. 46 i ss. Ley 1/1970, de 4 de abril, de Caza.

Art. 48.1 Decreto 506/1971, de 25 de marzo, por el que se aprueba el Reglamento para la ejecución de la Ley de Caza.

Art. 38 Ley 4/1989, de 27 de marzo, de conservación de los Espacios Naturales y de la Fauna y Flora silvestres.

Art. 37.1 Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

7.2. Mesures addicionals de protecció

L'ens gestor del Parc podrà establir altres mesures de protecció d'espècies faunístiques, o de sectors territorials concrets on es trobin aquestes espècies, per tal de preservar-ne i afavorir-ne les poblacions, després d'efectuar els estudis corresponents i d'acord amb les directius de l'òrgan competent del Govern de la Generalitat.

7.3. Espècies no autòctones

Ateses les negatives repercussions derivades de l'alliberament de determinats animals domèstics o salvatges al medi natural, queda prohibida la introducció, sense autorització ni control científic, d'espècies animals no autòctones o foranes en el Parc de la Serralada de Marina.

Art. 48.1.23 Decreto 506/1971, de 25 de marzo, por el que se aprueba el Reglamento para la ejecución de la Ley de Caza.

Art. 13 Ordre de 7 de juny de 1995, de regulació de les explotacions ramaderes que allotgin espècies cinegètiques.

Art. 37.1 e) Llei 12/1985, de 13 de juny d'espais naturals.

7.4. Caça

La regulació de la caça establerta al present Pla Especial té per objectiu compatibilitzar el manteniment de les poblacions faunístiques i de la seva diversitat amb les pràctiques cinegètiques tradicionals dels municipis de l'espai natural.

Només es podrà exercir la caça a les zones expressament reservades i degudament autoritzades. Només es pot caçar aquelles espècies cinegètiques, en les èpoques de l'any i amb les tècniques establertes i autoritzades, d'acord amb la legislació de caça. D'acord amb la Normativa del Pla Especial, resten expressament prohibides tot tipus de captures, mitjançant qualsevol procediment, dins les Zones de Seguretat.

Els plans d'aprofitament cinegètic detallaran les característiques i limitacions d'aquestes pràctiques cinegètiques, tenint en compte els balanços faunístics de temporades anteriors. Aquests plans d'aprofitament cinegètic hauran de rebre l'informe previ preceptiu de l'ens gestor del Parc.

Ley 1/1970, de 4 de abril, de Caza.

Decreto 506/1971, de 25 de marzo, por el que se aprueba el Reglamento para la ejecución de la Ley de Caza.

Art. 33 i 42.2 f) Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals.

7.5. Abandó d'animals

Sens perjudici del previst a l'article 7.3, està prohibit l'abandó d'animals domèstics dins l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina.

Art. 42.3 h) Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals.

7.6. De l'activitat de pastura

S'admet l'activitat de pastura al Parc de la Serralada de Marina en aquelles àrees i d'aquelles espècies que expressament autoritzi l'ens gestor del Parc; es facilitarà la pràctica de la pastura com a mesura per a la prevenció dels incendis forestals. Tot això sens perjudici de les competències corresponents a l'administració competent en matèria ramadera.

La resta d'activitats ramaderes s'ajustaran a les disposicions vigents en la matèria de conformitat amb el previst a la normativa d'aquest Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina.

Títol III PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, HISTÒRIC, ARTÍSTIC I CULTURAL

Art. 8.- El patrimoni arquitectònic, històric, artístic i cultural

Resta prohibida a la totalitat de l'àmbit del Pla Especial qualsevol actuació, ús o activitat que pugui suposar, de forma directa o indirecta, el deteriorament o la destrucció de qualsevol element arquitectònic, i molt especialment d'aquells que, d'acord amb la legislació sectorial, el text normatiu del Pla Especial de la Serralada de Marina i d'altres plans especials de protecció, han estat inclosos en alguna de les categories que conformen el Patrimoni Arquitectònic protegit o el Patrimoni Històric o Artístic. Així mateix, queda prohibida la realització de pintades i l'enganxament de cartells o propaganda sobre els elements esmentats.

Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español.

Títol IV DE L'ACCÉS I L'ÚS DEL PARC DE LA SERRALADA DE MARINA

Capítol I.- De l'accés al Parc de la Serralada de Marina en general

Art. 9- Normes generals

Totes les persones que accedeixin al Parc de la Serralada de Marina hauran d'adoptar una actitud respectuosa amb l'entorn. Especialment hauran d'abstenir-se de llençar deixalles, de produir sorolls que puguin pertorbar el comportament de la fauna, de molestar els altres usuaris i de provocar molèsties o perjudicis a les activitats agrícoles o ramaderes. També hauran de complir la normativa vigent en cada moment relativa a la prevenció d'incendis forestals.

Els visitants del Parc seran responsables dels accidents que puguin patir o provocar a tercers, derivats del desconeixement, negligència o mal ús de les instal·lacions del Parc.

Art. 10.- Vianants

10.1. El Pla Especial assegura i facilita l'accés i la circulació de vianants per tots els camins i pistes que configuren la vialitat pròpia del Parc d'acord amb les normes del Pla Especial de la Serralada de Marina i les presents Ordenances. A les pistes tancades al trànsit de tracció a motor, els vianants tenen prioritat de pas en relació a la resta d'usuaris, llevat dels casos dels vehicles de servei i emergència que tindran prioritat, als quals s'ha de facilitar al màxim el seu pas i funcions.

La circulació a peu per les carreteres i per les pistes forestals amb trànsit rodat en què no existeixi zona peatonal, es realitzarà segons la vigent normativa de circulació.

Art. 49.2 Real Decreto Legislativo 339/1990, de 2 de marzo, por el que se aprueba el texto articulado de la Ley sobre Tráfico, Circulación de vehículos a motor y Seguridad vial.

Art. 122 Real Decreto 13/1992 por el que se aprueba el Reglamento General de Circulación.

10.2. Queda expressament prohibida la circulació a peu per torrenteres, excepte en aquells casos motivats per causes científiques i tècniques degudament autoritzades o de vigilància.

10.3. Es procurarà circular a peu pels camins o viaranys existents, evitant d'obrir-ne de nous. En aquest sentit, es podrà limitar l'accés camp a través i a aquelles àrees que, per la fragilitat o especial interès dels seus valors naturals, així ho requereixin. Aquesta limitació abasta la prohibició de pas permanent o temporal, quan puguin ocasionar-se fenòmens de recessió vegetal o erosió.

10.4. La circulació de vianants fora dels itineraris senyalitzats i gestionats per l'òrgan gestor del Parc, es farà sota la responsabilitat de l'usuari que respondrà tant dels danys propis com dels provocats a tercers.

Art. 11.- Circulació d'animals domèstics al Parc

11.1. La circulació de gossos solts, sempre sota el control dels seus amos, està permesa en zones forestals quan llurs característiques ho facin possible, sempre que no es provoquin molèsties a la fauna i als altres usuaris del Parc. Caldrà atendre a la senyalització expressa que pugui existir relativa a les limitacions de circulació de gossos.

11.2. En tot cas, els amos dels gossos hauran de portar l'escaient corretja o cadena i el gos el preceptiu collar amb la placa numerada de matrícula i anirà identificat mitjançant el sistema exigint per la normativa aplicable.

11.3. Queda expressament prohibit portar gossos sense lligar allà on estiguin pasturant ramats.

Art. 12.- Ciclistes

12.1. Només es podrà circular en bicicleta pels itineraris i pistes senyalitzats a tal efecte: vies principals, pistes forestals i camins de passejada amb una amplada de més de tres metres.

12.2. Queda expressament prohibit circular en bicicleta per corriols, rieres, camps a través, camins d'amplada inferior a tres metres i vies especialitzades per a altres usos.

12.3. En cap cas es podrà circular a una velocitat superior als 20 km/h ni organitzar o dur a terme curses ciclistes fora de carreteres i pistes asfaltades. En aquest supòsit, l'ens gestor del Parc haurà d'emetre informe preceptiu, previ a l'obtenció de les autoritzacions i permisos corresponents.

12.4. Els ciclistes que circulin per les vies del Parc tenen l'obligació de respectar els vianants, sense ocasionar-los molèsties i respectant la seva preferència.

Art. 13.- Hípica

13.1. Només es podrà circular a cavall pels itineraris i pistes senyalitzats a tal efecte. També s'admetrà en les pistes forestals i els camins de passejada principal de més de tres metres d'amplada.

13.2. Queda expressament prohibit el pas de cavalls per corriols, rieres o camps a través, així com per camins exclusius de vianants, camins d'amplada inferior a tres metres, zones de repoblació forestal i espais d'especial protecció.

13.3. Primordialment s'haurà de circular al pas. La circulació al trot també hi serà admesa sempre i quan la visibilitat sigui suficient i no concorrin vianants ni ciclistes. La circulació al galop queda expressament prohibida.

13.4. La circulació a cavall es farà amb precaució, en renglera i en grups reduïts.

13.5. En tot cas, caldrà respectar els altres usuaris de les vies, especialment els vianants que gaudeixen sempre de preferència.

Art. 14.- Vehicles motoritzats

14.1. La circulació de vehicles motoritzats a tot l'àmbit del Pla Especial és regulada per la Llei 9/1995 de Regulació de l'Accés Motoritzat al Medi Natural i les disposicions normatives que la desenvolupin, que en limita el trànsit per les carreteres de la Xarxa Rodada Principal i per aquells components de la Xarxa Rodada Secundària, ambdós oberts a l'ús públic, en els quals aquest supòsit és admès de forma expressa en el present Pla Especial.

Art. 37.1 Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art. 6 i 8 Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

14.2. No obstant això, s'admetrà, en tot cas, la circulació de vehicles de serveis, especialment els vehicles utilitzats en tasques de vigilància, manteniment i neteja i prevenció i extinció d'incendis i l'accés a determinades instal·lacions o edificis públics a través dels vials de servei del Parc, tancats a l'ús públic per trànsit motoritzat.

14.3. També s'admet, pels vials d'accés restringit, la circulació de veïns i propietaris de finques, que hauran d'estar expressament autoritzats, i d'aquells vehicles que excepcionalment comptin amb autoritzacions puntuals de circulació.

Art. 9 Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

14.4. L'ens gestor del Parc, mitjançant l'Ajuntament corresponent, podrà prohibir la circulació en el medi natural en cas de risc elevat d'incendi forestal o per tasques d'extinció d'acord amb l'article 8 de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art. 8 Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art. 7.2 Decret 166/1998, de 8 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'accés motoritzat al medi natural.

Art. 136 a) Decreto 3769/1972, de 23 de diciembre, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley de incendios forestales.

14.5. Queda especialment prohibida la circulació de vehicles motoritzats camps a través o fora de camins o pistes especialment habilitats: tallafocs, vies forestals d'extracció de fusta, camins ramaders, llit sec i làmina d'aigua dels rius, torrents i qualsevol mena de corrents d'aigua.

Art. 7 Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art. 2 Decret 166/1998, de 8 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'accés motoritzat al medi natural.

14.6. La circulació motoritzada per vials sense pavimentar s'haurà de realitzar sense superar en cap cas els 30 Km/h i respectant en tot cas els altres usuaris, especialment els vianants que gaudeixen de preferència.

Art. 13 Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art. 10 Decret 166/1998, de 8 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'accés motoritzat al medi natural.

14.7. D'acord amb allò que disposa el Capítol III de la Llei 9/1995, es prohibeix tota competició esportiva fora de carreteres i pistes asfaltades. En aquest supòsit, l'ens gestor del Parc haurà d'emetre informe preceptiu, previ a l'obtenció de les autoritzacions i permisos corresponents.

Art. 20 Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art. 15.- L'aparcament

15.1. Es prohibeix l'aparcament fora de les àrees habilitades per a tal finalitat. Excepcionalment, podran estacionar-se vehicles en les esplanades sense condicionar, sempre i quan no es provoquin danys al medi natural.

15.2. Queda expressament prohibit estacionar vehicles de forma que s'impedeixi l'accés a finques públiques o privades o a altres vies o camins. Tampoc es podrà aparcar davant de

senyals, de contenidors i d'altres elements i instal·lacions del mobiliari públic, ni sobre les tapes dels hidrants de la xarxa d'extinció d'incendis.

15.3. L'aparcament a carreteres i vores de camins del Parc se subjectarà a les limitacions de la vigent normativa de trànsit.

Art. 91.2 c) Real Decreto 13/1992 por el que se aprueba el Reglamento General de Circulación .

Capítol II.- De l'accés, circulació i estada a les diferents àrees de gestió del Parc de la Serralada de Marina segons les seves característiques

Art. 16 .- Accés i circulació per les Zones d'Alt Interès Ecològic i Paisatgístic

16.1. La circulació de vianants per les àrees qualificades com a Zones d'Alt Interès Ecològic i Paisatgístic (ZIEP) pel Pla Especial de la Serralada de Marina es realitzarà preferiblement per aquells itineraris de passejada expressament i degudament senyalitzats, evitant especialment obrir nous camins i el pas camp a través.

Art. 45.1 Pla Especial de la Serralada de Marina.

16.2. La circulació a cavall només es realitzarà pels recorreguts assenyalats amb aquesta finalitat per l'ens gestor del Parc. Només podran utilitzar-se altres rutes quan se circuli en trànsit entre recorreguts senyalitzats o entre aquests i el recinte on es guarden els cavalls, sense provocar molèsties a d'altres usuaris i respectant, en tot cas, la preferència dels vianants.

16.3. La circulació de bicicletes només es realitzarà pels recorreguts assenyalats amb aquesta finalitat per l'ens gestor del Parc. Només podran utilitzar-se altres rutes quan se circuli en trànsit entre recorreguts senyalitzats o entre aquests i les vies de la xarxa de lliure circulació, sense provocar molèsties a d'altres usuaris i respectant, en tot cas, la preferència dels vianants.

Art. 45.2 Pla Especial de la Serralada de Marina.

16.4. Pel que fa a les persones, a les ZIEP només s'admetrà la concentració i estada de baixa intensitat i en indrets especialment habilitats a tal efecte. Excepcionalment podran autoritzar-se activitats d'intensitat mitjana o alta, en funció de la capacitat dels indrets.

Art. 45.3 Pla Especial de la Serralada de Marina.

Art. 17.- Accés i circulació per les Zones d'Interès Natural

A les àrees qualificades pel Pla Especial de la Serralada de Marina com a Zones d'Interès Natural (ZIN) s'admetrà la circulació de vianants, la passejada a cavall i la passejada de bicicletes pels camins existents, sempre garantint el respecte a l'entorn.

Art. 51.1 Pla Especial de la Serralada de Marina.

Art. 18.- Accés i circulació per les Zones Agrícoles i Agroforestals

18.1. A les àrees qualificades pel Pla Especial de la Serralada de Marina com a Zones Agrícoles (ZA) i Agroforestals (ZAF) s'admetrà l'accés i circulació de vianants en règim de passejada, de bicicletes i a cavall, sempre i quan es respecti l'entorn i es garanteixi el bon desenvolupament de les activitats agrícoles i forestals.

Art. 56 Pla Especial de la Serralada de Marina.

18.2. L'estada es limitarà a aquelles àrees no conreades a l'entorn dels camps que hagin estat especialment condicionades a tal efecte.

Art. 56 Pla Especial de la Serralada de Marina.

Capítol III.- Dels usos massius

Art. 19.- Les activitats col·lectives

19.1. Les activitats col·lectives de caràcter esportiu, recreatiu, pedagògic, cultural o d'altres hauran de realitzar-se amb ple respecte a les disposicions de les presents Ordenances.

19.2. El desenvolupament d'aquestes activitats se sotmetrà a una autorització expressa atorgada per l'ens gestor del Parc de la Serralada de Marina, sens perjudici de la que pogués correspondre a altres administracions públiques o a particulars afectats. En aquesta autorització es fixaran les condicions a les quals caldrà subjectar estrictament l'activitat en qüestió. Així mateix, es podrà establir l'obligació de dipositar una fiança per tal de garantir que l'activitat es desenvoluparà amb respecte als valors del Parc.

19.3. Amb caràcter general, no es podrà autoritzar el desenvolupament d'activitats que impliquin una elevada concentració de participants en aquells indrets o àrees que, per les seves especials característiques, no admetin una intensitat elevada de freqüentació, especialment quan comprenguin ZIEP determinades pel Pla Especial de Protecció i Millora del Sector Sud de la Serralada de Marina.

19.4. Si l'activitat es desenvolupa en finques de titularitat pública, donat que implica la seva ocupació temporal amb caràcter privatiu i es realitza amb afany de lucre, estarà sotmesa al pagament de taxes d'acord amb la normativa aprovada per l'ens gestor del Parc.

Capítol IV .- De l'acampada

Art. 20.- Acampada

20.1. L'acampada al Parc, ja sigui amb tendes, caravanes, remolcs, autocaravanes o elements similars, només es podrà realitzar a les àrees d'acampada expressament creades i condicionades per a aquesta activitat.

20.2. Amb caràcter general i fora de les àrees especialment habilitades, queda prohibit realitzar l'acampada lliure i/o la pernoctació a l'aire lliure (*bivac*) o dins el propi vehicle al Parc de la Serralada de Marina.

Art. 38.3 Ley 4/1989, de 27 de marzo, de conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna silvestres.

Art. 136 h) Decreto 3769/1972, de 23 de diciembre, por el que se aprueba el reglamento de la Ley de incendios forestales.

Capítol V .- Del comportament dels usuaris del Parc de la Serralada de Marina

Art. 21.- Normes generals

Tots els visitants dels espais naturals estan obligats a mantenir-los en bon estat de conservació, respectant la senyalització i evitant la seva degradació.

Art. 22.- Normes de neteja i higiene

22.1. Els visitants dels espais naturals preferiblement s'han d'emportar als seus llocs d'origen els papers, envasos, restes de menjar i d'altres deixalles que portin en les seves visites al Parc. Per a la petita brossa es faran servir els contenidors específics i papereres instal·lats amb aquesta finalitat. Queda estrictament prohibit llençar residus a terra o als cursos d'aigua.

Art. 37.1 h) Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

22.2. Està completament prohibit realitzar abocaments de residus siguin aquests urbans, industrials o runes. Així mateix, la implantació d'instal·lacions de tractament de residus dins l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina s'ajustarà a la normativa vigent en cada cas.

Art. 38.1 Ley 4/1989, de 27 de marzo, de conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna silvestres.

Art. 37.1 h) Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art. 34.2 b) i c) - infraccions molt greus-, art. 34.3 -infraccions greus- Ley 10/1998, de 21 de abril, de Residuos.

Decret 201/1994, de 26 de juliol, sobre condicionants urbanístics i de protecció contra incendis en els edificis i Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus.

Art. 137 e) Decreto 3769/1972, de 23 de diciembre, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley de incendios forestales.

Nota Els Ajuntaments tenen assumides potestats sancionadores en aquest àmbit d'acord amb la legislació sectorial. Decret 201/1994, de 26 de juliol, sobre condicionants urbanístics i de protecció contra incendis en els edificis i Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus.

22.3. Queda prohibit netejar animals, vehicles i maquinària, canviar olis o efectuar reparacions dins l'àmbit del Parc.

Art. 23.- Edificis, instal·lacions, mobiliari urbà i altres béns públics

Queda prohibit malmetre o deteriorar les instal·lacions, edificis, mobiliari, senyalització i la resta d'elements d'ús públic instal·lats en el Parc de la Serralada de Marina, així com realitzar-hi pintades o enganxar-hi cartells o propaganda.

Nota: Real Decreto 1372/1986, de 13 de junio, por el que se aprueba el Reglamento de las Entidades Locales.

Art. 24.- Publicitat i instal·lació de rètols o senyals

En l'àmbit del Pla Especial sols s'admeten els indicadors d'activitats, establiments i indrets necessaris per a la gestió correcta del Parc, així com els exigits per la seguretat vial de les diferents xarxes de comunicació previstes. Les seves dimensions, disseny i col·locació es realitzarà d'acord amb la normativa existent al respecte i amb les normes d'assenyalament que estableixi l'òrgan gestor del Parc. Es prohibeix qualsevol altre tipus de cartell o element indicador, llevat dels admesos de forma expressa al present Text Normatiu.

Art. 38.5 Ley 4/1989, de 27 de marzo, de conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna silvestres.

Art. 37.1 Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art. 35.1 Pla Especial de la Serralada de Marina.

Art. 25.- Dels sorolls i pertorbacions

Els visitants del Parc de la Serralada de Marina s'abstindran de produir sorolls de qualsevol tipus, especialment si són susceptibles de pertorbar la tranquil·litat de la fauna o molestar a d'altres usuaris.

Art. 38.4 Ley 4/1989, de 27 de marzo, de conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna silvestres.

Art. 37.1 c) Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art. 26.- Del foc

26.1. Queda terminantment prohibit encendre foc en l'àmbit del Parc de la Serralada de Marina sense l'autorització de l'òrgan gestor del Parc, fora dels llocs especialment habilitats.

Art. 137 a) Decreto 3769/1972, de 23 de diciembre, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley de incendios forestales.

Art 138 a) Decreto 3769/1972, de 23 de diciembre, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley de incendios forestales.

Art. 18.3 Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció dels incendis forestals.

26.2. No obstant això, podrà autoritzar-se la realització d'operacions agrícoles o forestals emprant foc o combustió (cremar rostolls, marges i restes d'aprofitaments forestals o agrícoles) sempre i quan s'acompleixin les següents condicions:

- Es realitzin en el període anyal autoritzat per l'autoritat competent.
- Es realitzin en dies sense vent.
- Es realitzin a més de 500 metres del bosc.
- Es realitzin en àrees desbrossades.
- Es disposi dels medis adequats per a poder apagar el foc o contenir-lo.

Art. 137 b) Decreto 3769/1972, de 23 de diciembre, por el que se aprueba el reglamento de la Ley de incendios forestales.

Art. 14 Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció dels incendis forestals.

26.3. Queda prohibit llençar objectes encesos com burilles de cigar o cigarret, llumins, material pirotècnic, papers i anàlegs.

Art. 137 c) Decreto 3769/1972, de 23 de diciembre, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley de incendios forestales.

Art. 14.2 b) i 15 Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció dels incendis forestals.

26.4. Queda prohibit deixar abandonats en el bosc restes combustibles o susceptibles de provocar combustió (vidres, ampolles, papers i elements similars).

Art. 136 j) Decreto 3769/1972, de 23 de diciembre, por el que se aprueba el reglamento de la Ley de incendios forestales.

Art. 14.2 b) i 15 Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció dels incendis forestals.

26.5. Queda prohibit elevar globus, llançar coets, encendre focs artificials o enlairar aparells d'aeromodelisme amb motor d'explosió o similar dins l'àmbit del Parc.

Art. 15 d) Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció dels incendis forestals.

Art. 27.- De les filmacions i d'altres activitats

27.1. La realització d'activitats que utilitzin l'entorn natural com a escenari (filmacions de qualsevol mena) o d'altres activitats no contemplades en les presents Ordenances requeriran l'autorització de l'ens gestor de l'espai natural, sens perjudici de la que pogués correspondre a altres administracions públiques o a particulars afectats.

Aquesta autorització s'atorgarà si no genera perjudici per als valors naturals o culturals d'aquest espai natural. Caldrà, en tot cas, respectar les condicions i requisits que s'indiquin a l'autorització. A més, es podrà establir l'obligació de prestar una fiança per tal

de garantir-ho i, en cas que l'activitat generi despeses addicionals en la gestió de l'espai natural, també es podrà establir la necessitat d'abonar les corresponents taxes.

27.2. Quan aquestes activitats tinguin finalitats de tipus comercial o empresarial i es desenvolupin en una finca de titularitat pública, estaran sotmeses al pagament de taxes d'acord amb allò previst a la normativa vigent.

Art. 28.- Instal·lacions, usos i activitats

Les instal·lacions, els usos i les activitats admeses dins l'àmbit del Parc, restaran sotmeses, segons la seva condició, a l'obtenció de l'autorització lliurada per l'Administració competent, la corresponent llicència municipal i al tràmit que preveuen els articles 127 i 128 de la Refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística. En tot cas, serà preceptiu l'informe previ de l'òrgan gestor del Parc.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA

L'ús i gaudi del Parc de la Serralada de Marina implica l'acceptació d'aquestes normes

DISPOSICIÓ ADDICIONAL SEGONA

Les prescripcions de les presents Ordenances que incorpori o reproduïxin aspectes de la normativa estatal; autonòmica o local; s'entendran automàticament modificades en el moment en què es reproduïxi la seva revisió.

ANNEX I

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA DEL PLA ESPECIAL

PLÀNOLS EN FORMAT ANALÒGIC I DIGITAL

Els plànols adjunts al Pla Especial en format analògic, així com en digital, es presenten en dos grans capítols:

Informació. Els plànols reflecteixen els trets bàsics dels elements que incideixen en el Parc de la Serralada de Marina. Són plànols a escala 1:10.000, exceptuant el plànol I.01 de *Situació* que es troba a escala 1:50.000. L'àmbit de la majoria d'estudis de base correspon a l'antic àmbit de l'Avanç de Pla, raó per la qual, en el plànol I.05 i I.18, la superfície de l'àmbit d'estudi sobrepassa l'àmbit del Pla Especial.

Marc territorial

- I.01. Situació
- I.02. Topogràfic i toponímic

Medi físic

- I.03. Síntesi del medi físic

Medi natural

- I.04. Síntesi del medi natural

Medi socioeconòmic

- I.05. Usos del sòl
- I.06. Síntesi del medi socioeconòmic
- I.07. Patrimoni arquitectònic
- I.08. Vialitat i transport col·lectiu
- I.09. Síntesi dels impactes

Paisatge

- I.10. Síntesi del paisatge

Planejament

- I.11. Planejament vigent
- I.12. Règim del sòl
- I.13. Àmbits de planejament derivat
- I.14. Sistemes adscrits a Parc forestal

Ordenació. Aquests plànols, tots a escala 1:10.000, reflecteixen les determinacions del Pla Especial.

- O.01. Àmbit del Pla
- O.02. Ordenació i estructura del territori I
- O.03. Ordenació i estructura del territori II
- O.04. Àrees de gestió
- O.05. Propostes de modificació del PGM
- O.06. Encaix territorial

DOCUMENTACIÓ ÚNICAMENT EN FORMAT DIGITAL

Plànols d'informació. Complementen els plànols presentats en format analògic. Com succeeix en els anteriors, la superfície de l'àmbit d'estudi sobrepassa, en la majoria dels plànols, l'àmbit del Pla Especial.

Medi físic (a escala 1:30.000)

- MF.1. Hipsometria
- MF.2. Pendents
- MF.3. Litologia i elements geològics d'interès
- MF.4. Geomorfologia
- MF.5. Formacions superficials
- MF.6. Erosionabilitat
- MF.7. Edafologia

Medi natural (a escala 1:10.000, excepte el MN.4 a escala 1:30.000)

- MN.1. Vegetació
- MN.2. Zones d'interès per a la flora i la vegetació
- MN.3. Zones d'interès per a la fauna
- MN.4. Hàbitats d'interès comunitari

Medi socioeconòmic (a escala 1:10.000)

- MS.1. Activitats residencials
- MS.2. Activitats industrials
- MS.3. Dotacions
- MS.4. Activitats de lleure
- MS.5. Infraestructures del territori
- MS.6. Impactes sobre el medi
- MS.7. Propietat del sòl

Paisatge (a escala 1:30.000)

- P.1. Unitats del paisatge
- P.2. Elements singulars del paisatge
- P.3. Conques visuals
- P.4. Perfils visuals
- P.5. Qualitat visual del paisatge
- P.6. Fragilitat visual del paisatge

Fitxes del patrimoni construït. Contenen la descripció de les edificacions incloses en l'Annex II del Pla Especial.

ANNEX II

LLISTAT DE L'EDIFICACIÓ TRADICIONAL, ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRICO-ARTÍSTIC, DOTACIONS I ELEMENTS D'INTERÈS

EDIFICACIÓ TRADICIONAL

- t.1-p Can Bonet
- t.2-p Can Ciriaco / Can Pons
- t.3-p Can Filaina i Can Valentí
- t.4 Can Fontanet
- t.5-p Can Miralpeix
- t.6-p Can Moià
- t.7-p Can Panxa
- t.8-p Can Peces
- t.9-p Can Pla
- t.10 Can Portusach
- t.11 Can Vega
- t.12-p El Mirador de Can Toi
- t.13 El Molí
- t.14-p Mas Oliver (metge)
- t.15-p Restaurant Masia Reixac
- t.16-p Torre dels Frares
- t.17 Torre Pallaresa
- t.18-p Ca l'Amigó
- t.19-p Ca l'Arquer
- t.20-p Cal Dimoni
- t.21 Can Barbeta
- t.22-p Can Butinyà
- t.23 Can Cases
- t.24-p Can Colomer
- t.25-p Can Miravitges
- t.26-p Can Mora (de baix)
- t.27 Can Perrot

- t.28-p Can Pujol
- t.29-p Can Trons
- t.30-p Castell de Gotmar
- t.31-p Colònia Sant Jaume
- t.32-p Mas Boscà
- t.33-p Mas Oliver
- t.34-p Torre Codina
- t.35-p Casa Alta [*]
- t.36-p Ca l'Andreu [*]
- t.37-p Can Brossa [*]
- t.38-p Can Cirera [*]
- t.39 Ca n'Estela
- t.40-p Can Fàbregues [*]
- t.41-p Can Masdéu / Montcerdà [*]
- t.42-p Can Sant-romà [*]

ALTRES ELEMENTS DEL PATRIMONI HISTÒRICO-ARTÍSTIC

- p.1 Església de Sant Pere de Reixac
Assentament Medieval de Reixac
- p.2 Turó de les Maleses
- p.3 Poblat ibèric de Puig Castellar
- p.4 Ca l'Alemaný
Ca l'Alemaný, vila romana
- p.5 Ermita de Sant Climent
- p.6 Ermita de Sant Onofre
- p.7 Sant Jeroni de la Murtra
- p.8 Turó d'en Boscà
- p.9 Turó de Montigalà
- p.10 Cartoixa de Santa Maria de Montalegre [*]
- p.11 Cementiri del Còlera [*]
- p.12 Cementiri de Tiana [*]
- p.13 La Conreria – Seminari [*]
- p.14 Església Verge de l'Alegria [*]

EDIFICACIÓ DOTACIONAL

- d.1 Torribera
- d.2 Centre de rehabilitació
- d.3 Escola Enric Borràs
- d.4 Escola Julià Minguell
- d.5 Escola Planes i Casals
- d.6 Radio Espanya EAJ-15
- d.7 Escola Lola Anglada
- d.8 Complex esportiu Font de l'Alba

ELEMENTS D'INTERÈS

- e.1 Can Fàbregues (ruïnes)
- e.2 Font del Tort
- e.3 Font de l'Alzina
- e.4 Cau d'en Genis

[*] Elements inclosos en el *Catàleg del patrimoni arquitectònic i ambiental de Tiana*, Aprovat inicialment pel Ple de l'Ajuntament de Tiana, el dia 6 de febrer de 2001 (DOGC núm. 3352 de 21.03.2001). Pendent d'aprovació definitiva.

ANNEX III

DESCRIPCIÓ DE L'ÀMBIT GEOGRÀFIC DEL PLA ESPECIAL DE LA SERRALADA DE MARINA

Tot començant la seva descripció per l'extrem nord-oest, l'àmbit del Pla Especial resta definit per la línia continua que tot seguit es descriu:

Terme municipal de Montcada i Reixac:

La delimitació del Pla Especial coincideix, a l'extrem nord-occidental, amb la confluència del límit administratiu que separa Montcada i Reixac de Sant Fost de Campsentelles i el riu Besòs. A partir d'aquest punt, el límit segueix, en sentit sud, la llera del riu fins arribar al pont que porta al Passeig de Jaume I, on es desvia en sentit oest-est per anar a recórrer el traçat de reserva viària del PGM de la carretera BV-5001 fins al terme de Santa Coloma de Gramenet.

Terme municipal de Santa Coloma de Gramenet:

El límit segueix el mateix eix, desviant-se al trobar el traçat del viari proposat per l'Ajuntament de Santa Coloma, entre 50 i 70 m de cota, que envolta la zona industrial, la gossera i el cementiri municipal i que connecta amb el camí de la Font de l'Alzina. El perímetre de l'àmbit continua per la carretera del mateix nom fins arribar al camp de futbol, que s'exclou tot envoltant-lo fins trobar el carrer Lleida. Després de seguir el carrer Lleida, el traçat recorre aproximadament 100 m del carrer Córdoba, punt on s'enfila en direcció nord per anar a trobar el cap del carrer Cabrera. El límit coincideix amb el carrer Cabrera fins que, després d'una bifurcació, passa a recórrer el carrer Menorca. Més enllà del revolt pronunciat del mateix carrer, a una distància d'uns 60 m d'aquest, el límit es desvia per circumdar el conjunt d'edificacions damunt del carrer Garcilaso de la Vega. Aquest tram de límit, acotat entre 150 i 140 m, arriba a creuar el carrer Marcel·lí Calvet i baixa seguint la direcció del carrer Castella fins desembocar en ell. El límit continua pel carrer Castella, que abandona per recórrer, cap a l'est, el carrer que duu al recinte de Torribera. Un cop dins del recinte, el límit va envoltant les diferents instal·lacions per només incloure dins l'àmbit del Parc la part forestal de la finca. D'aquesta manera, des de l'entrada a Torribera, el perímetre coincideix amb el camí interior que, en primer lloc, es dirigeix cap al nord-est i que, seguidament, gira cap al sud. Després de deixar les instal·lacions esportives a l'oest, el límit segueix en sentit sud fins trobar en front dues illes edificades. En aquest punt, el límit tomba cap a l'est per voltar-les i gira cap al sud fins trobar el carrer pavimentat. El traçat continua pel límit est de la finca cap al sud fins arribar a trobar la carretera B-20, on es desvia cap a l'est fins trobar el camí de la Torre Pallaresa. A partir d'aquí, el perímetre encercla la serra de les Mosques de l'Ase creuant l'autopista per sobre el túnel pel camí de la Torre Pallaresa, coincidint amb un tram de la carretera que porta a l'institut "La Bastida" i seguint per una pista de terra en direcció a Badalona fins abandonar el terme de Santa Coloma de Gramenet.

Terme municipal de Badalona:

La delimitació segueix per la mateixa pista que deixa al sud el Parc Comercial de Montigalà, per acabar envoltant la serra de les Mosques de l'Ase a través d'un camí que recorre l'extrem est de la serra i torna a creuar l'autopista. La continuació del límit passa vorejant l'autopista, excloent el bucle d'accés a Montigalà, fins arribar a trobar el primer conjunt d'edificacions a la banda nord. En aquest punt el límit gira cap al nord passant pels caps dels carrers Tanit, Atena, Artemis i Afrodita, el darrer dels quals recorre enterament fins trobar la riera de Canyet. Enfilant-se per la riera passa a coincidir amb el carrer Tomás Iriarte fins a la seva unió amb el carrer Can Tiano on el límit tomba cap a l'est per enllaçar amb la carretera a Montcada. Segueix per la mateixa carretera per després prendre la trajectòria del carrer d'accés a la residència sanitària. Seguidament envolta l'aparcament de la residència sanitària i baixa pel carrer adjunt a la mateixa, desviant-se cap a l'est a través de la línia divisòria entre la qualificació urbanística 7b i 7a fins la seva confluència amb la carretera de Can Ruti. El límit baixa pel traçat de la carretera de Can Ruti, tal i com preveu el PGM, fins la rotonda on també hi desemboca el carrer Diagonal de la Costa. A partir d'aquí, el límit coincideix amb el traçat de la reserva viària del PGM, que porta a les pistes d'atletisme de Can Ferrater fins, aproximadament, la cota 130 on començarà a resseguir una via de passejada, proposada per l'Ajuntament de Badalona, que voltarà el turó d'en Boscà fins a tornar a enllaçar amb la carretera de Can Ruti. Resseguint aquesta carretera, s'arriba a l'encreuament amb l'avinguda de Llenguadoc, on el límit gira per a vorejar la mateixa, en sentit est, fins a l'alçada del torrent de la Buada per la qual s'enfila. Quan el torrent creua el camí dels Francesos, el límit es desvia per coincidir amb el camí i entrar al barri del Mas Ram, que travessa recorrent el carrer dels Llimoners, el passeig Atzavares, el passeig dels Pins i el carrer Arboç.

Terme municipal de Tiana:

Des del carrer Arboç, el límit segueix el traçat de la reserva viària del PGM, que passa per sota de Can Sant Romà, fins que enllaça amb la carretera B-500 de Badalona a Mollet, amb la qual coincideix fins la bifurcació per on es pren la carretera BV-5008. Segueix el seu traçat i quan conflueix amb el carrer Gosch fa un gir pronunciat per a resseguir-lo. Quan mor el carrer Gosch, el perímetre del Parc agafa un tram del carrer Riera d'en Font i es desvia pel camí que duu al cementiri. Del cementiri cap a l'est, segueix un tram de reserva viària del PGM i en creuar-se amb el torrent de Can Fàbregues baixa per ell, continuant pel dels Grills, fins l'encreuament altre cop amb una reserva viària del PGM que ressegueix en direcció oest. A la primera bifurcació, el límit tomba en sentit sud per una altra reserva viària que segueix, excloent de l'àmbit l'àrea d'aparcament, fins trobar-se amb el camí del mig d'Allella que recorre fins desembocar al carrer Font de la Riera. Després de coincidir un tram amb l'esmentat carrer, el límit torna a desviar-se per prendre el traçat d'una reserva viària del PGM que duu cap a la urbanització La Virreina i que la deixa al sud coincidint parcialment amb el carrer de Tarragona, excloent, per tant, el sòl urbanitzable. El perímetre segueix recorrent el mateix vial fins que conflueix amb el límit administratiu de Tiana. A partir d'aquest punt, la delimitació de l'àmbit del Parc passa a coincidir amb el límit administratiu de Tiana per la seva banda est i nord fins confluir amb el límit de Badalona.

Terme municipal de Badalona:

La delimitació de l'àmbit segueix el traçat del límit administratiu que separa Badalona de Sant Fost de Campsentelles fins confluïr amb el límit administratiu de Montcada i Reixac.

Terme municipal de Montcada i Reixac:

Fins arribar a la confluència amb el riu Besòs, el límit segueix la línia administrativa que separa Sant Fost de Campsentelles de Montcada i Reixac.

ANNEX IV

TEXT REFÓS DELS ESTATUTS DEL CONSORCI PARC SERRALADA DE MARINA

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Constitució, naturalesa i personalitat jurídica.

La Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona i els Ajuntaments de Badalona, Montcada i Reixac, Sant Fost de Campsentelles, Santa Coloma de Gramenet i Tiana constitueixen el Consorci "Parc Serralada de Marina" amb caràcter voluntari, de naturalesa administrativa i amb personalitat jurídica plena, a l'amper de l'art. 87 LRBRL i dels art. 252 i 253 de la Llei Municipal Catalana.

Tanmateix podran incorporar-se d'altres municipis veïns, mitjançant sol·licitud de l'Ajuntament Ple i acord d'admissió de l'Assemblea del Consorci, amb modificació, si s'escau, dels Estatuts.

Article 2. Seu Social.

La seu del Consorci radica: Diputació de Barcelona, C/ Urgell 187, Edifici del Rellotge.

Títol II. Àmbit funcional

Article 3. Finalitats.

Les finalitats del Consorci són:

- a) L'ordenació del Parc el seu desenvolupament com a tal, així com la seva corresponent gestió, utilitzant per això qualsevol de les formes de gestió establertes per la legislació de Règim Local.
- b) Possibilitar la participació dels Ajuntaments i altres Ens del Consorci per tal d'estudiar i buscar solucions globals als problemes del Parc.
- c) Establir acords de col·laboració amb altres entitats, sense ànim de lucre, que coincideixin essencialment amb els objectius del Consorci.
- d) Col·laborar amb les autoritats competents en l'àmbit d'espais protegits tant del Govern Central, com de la Generalitat de Catalunya i amb qualsevol Entitat Pública.

Article 4. Àmbit.

El Consorci abarcarà l'àrea delimitada pel Pla Especial "Parc Serralada de Marina" dels municipis de Badalona, Montcada i Reixac, Sant Fost de Campsentelles, Santa Coloma de Gramenet i Tiana. Aquest àmbit restarà ampliat a mesura que s'incorporin al Consorci municipis de la Serra del Litoral.

Aquest àmbit podrà estendre's convenientment per la zona geogràfica de la Serra del Litoral, abarçant nous municipis.

Per fer efectiva aquesta ampliació caldrà modificar aquests estatuts en lo relatiu a la representativitat dels seus membres.

Article 5. Funcions.

El Consorci realitzarà per a la consecució de les esmentades finalitats, les següents funcions:

- a) Redactar Plans Especials, estudis i informes relatius al Parc, catàlegs d'edificis o monuments d'especial protecció.
- b) Assessorament i ajuda tècnica necessària als ens integrants al Consorci.
- c) Estudiar, projectar i instal·lar els serveis necessaris al parc, així com l'arranjament de camins, accessos, etc.
- d) Realitzar, contractar i fiscalitzar, les obres i actuacions corresponents, àdhuc els Serveis de Manteniment i gestió posterior dels serveis i instal·lacions del Parc.
- e) Actuar a tots els efectes, com a òrgan de representació dels ens del Consorci, amb tot el que faci referència al Parc.
- f) L'elaboració, control i realització del Planejament, la Gestió i la Disciplina Urbanística, dins l'àmbit del Parc, prèvia delegació de tots els Ajuntaments que estiguin inclosos.
- g) La difusió i promoció de la utilització del Parc.

Article 6. Durada.

S'entén que la durada del Consorci és indefinida.

Títol III. Govern i administració

Article 7. Òrgans del Consorci.

El Consorci és regirà pels següents òrgans:

- a) Assemblea General
- b) Consell d'Administració
- c) President
- d) Gerent

Capítol 1. Assemblea general

Article 8. Naturalesa i composició.

1. L'Assemblea General és l'òrgan suprem de deliberació i de decisió del Consorci.
2. L'Assemblea General estarà formada pels membres següents:
 - a) 6 representants de la Mancomunitat
 - b) 6 representants de la Diputació
 - c) Un representant de cadascun dels Ajuntaments consorciats.
3. El President podrà convocar si ho considera oportú, a més dels membres que l'integren, uns altres representants amb veu però sense vot, que tindran la consideració de convidats, per tractar temàtiques concretes de l'Assemblea General. Aquests podran ser, entre d'altres:
 - a) Representants d'altres Administracions Públiques que tinguin competències en matèria de parcs.
 - b) Representants de les Universitats: de la Universitat Central, de la Universitat Autònoma de Barcelona, de la Politècnica.
 - c) Representants del Consell Superior d'Investigacions Científiques.
 - d) Representants d'associacions de defensa de natura.
 - e) Representants dels propietaris de terrenys inclosos dins del Parc.
 - f) Representants d'activitats recreatives i esportives.
4. Els membres de l'Assemblea elegiran un President i podran elegir, així mateix, fins un màxim de 2 Vice-presidents.
5. Quan alguna persona que formi part de l'Assemblea General cessés del seu càrrec o lloc dels respectius Organismes que integrin el Consorci, cessarà automàticament del seu càrrec en els Òrgans del Consorci, anul·lant-se la seva representació, i podrà, en aquest cas, el Municipi o Organisme a on pertany anomenar-ne una altra que la substitueixi, degudament facultada per l'Alcalde o President de l'Organisme a qui pertany. De la mateixa manera es procedirà en cas de mort, malaltia, absència o dimissió d'un membre de l'Assemblea General.

Article. 9. Competències

1. Seran competències de l'Assemblea General:
 - a) L'aprovació i modificació dels Estatuts.
 - b) La dissolució, liquidació del Consorci.
 - c) L'admissió de nous integrants en el Consorci i la separació dels seus membres.
 - d) L'aprovació dels pressupostos anuals, així com de la plantilla del personal.
 - e) La censura i aprovació de comptes.
 - f) L'aprovació dels pressupostos anuals, així com de la plantilla del personal.
 - g) L'aprovació de projectes d'obres.
 - h) Nomenament dels membres del Consell d'Administració.

- i) Nomenament del Gerent del Consorci.
 - j) Acceptar subvencions, donatius i cessions de tota mena.
 - k) L'autorització per a tots els acords d'adquisició i en el seu cas, d'alineació dels béns immobles.
 - l) La fiscalització dels actes del Consell d'Administració.
 - m) L'aprovació definitiva, si s'escau, dels reglaments de règim interior del personal del Consorci i de règim intern de serveis, així com l'establiment de la participació de cada ens integrant del Consorci en les despeses generals.
 - n) Qualsevol altre competència no atribuïda expressament a altres òrgans i totes aquelles que li corresponguin per aplicació d'analogia al Ple dels Ajuntaments segons les lleis i reglaments de Règim Local.
2. L'Assemblea General podrà delegar al Consell d'Administració les competències dels apartats g), i), j) i m).

Article 10. Sessions i Acords: "Quorum".

1. L'Assemblea General es reunirà com a mínim dues vegades a l'any, en sessió ordinària. En sessió extraordinària, totes les vegades que sigui necessari, prèvia convocatòria pel President o bé, quan ho proposin la tercera part dels seus membres.
2. Els acords s'adoptaran per regla general amb el quòrum de la majoria simple dels seus membres excepte en els casos previstos en l'article 47.3 de la Llei de Bases de Règim Local i 99.3 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals, respecte els quals serà necessari la majoria absoluta de número legal de membres de l'Assemblea.
3. Caldrà, a més de la conformitat de les entitats consorciades, el vot favorable dels dos terços del nombre legal de membres per a la validesa dels acords que s'adopten sobre les matèries següents:
 - a) Proposta de modificació d'estatuts.
 - b) Proposta integració-separació d'Entitats en el Consorci.
 - c) Proposta dissolució del Consorci.
4. L'Assemblea General quedarà vàlidament constituïda amb l'assistència d'un terç del seu nombre legal de membres. Serà necessària sempre l'assistència del President i del Secretari.

Article 11. Celebració, convocatòria i forma

1. Les sessions de l'Assemblea General es podran celebrar tant a la seu del Consorci com a la dels Ens Consorciats.
Així mateix, podrà celebrar-se en la seu dels Ajuntaments amb incidència en el Parc.
2. El President enviarà les convocatòries de la reunió als membres de l'Assemblea General, com a mínim amb 3 dies d'antelació.

3. En la corresponent convocatòria de les sessions, el President assenyalarà la data, l'hora, el lloc i l'ordre dels temes a tractar en la mateixa.
4. El Secretari aixecarà l'Acta corresponent.

Capítol II. President i Vice-president de l'Assemblea General

Article 12. Nomenament del President i Vice-president.

1. El President de l'Assemblea General serà escollit d'entre els seus membres amb dret a vot, per majoria absoluta.
2. El càrrec de Vice-president de l'Assemblea General serà elegit per majoria simple entre els seus membres amb dret a vot.

Article 13. Atribucions del President i del Vice-president

1. Correspondrà al President:
 - a) Elaborar l'Ordre del Dia de l'Assemblea General
 - b) Convocar, presidir, suspendre i aixecar les sessions i dirigir les deliberacions, podent decidir els empats amb vot de qualitat.
 - c) Publicar, executar i fer complir els acords i dictar les disposicions particulars que exigeixin el seu millor compliment.
 - d) Representar judicial i administrativament al Consorci.
 - e) Facultar la delegació en el Vice-president o en algun dels vocals, l'exercici de les atribucions compreses en els apartats precedents.
 - f) Les que li delegui l'Assemblea General en matèria de llur respectives competències.
2. En cas d'absència, malaltia o impediment de qualsevol mena del President, el substituirà el Vice-president.

Capítol III. El Consell d'Administració

Article 14. Naturalesa i composició.

1. L'Assemblea General designarà als membres del Consell d'Administració, amb un nombre màxim de 10 i un mínim de 5.
2. Els membres del Consell d'Administració podran constituir-se com a grup de treball per tal de preparar les seves decisions en Ple.
3. Si per qualsevol de les causes regulades en els presents Estatuts cessés algun vocal durant la vigència del seu mandat, es procedirà pels membres de l'Assemblea General a elegir el que hi hagués de substituir-lo.

Article 15. Atribucions del Consell d'Administració.

Seran les següents:

- a) Organitzar els Serveis Tècnics i Administratius.

- b) Portar a terme les obres i serveis conforme als Programes i Pressupostos aprovats.
- c) Contractació del personal administratiu i laboral, en base a les plantilles aprovades.
- d) Desenvolupar la gestió econòmica conforme al pressupost aprovat i les seves bases d'execució.
- e) La contractació de serveis i determinació del seu règim de gestió.
- f) Rendició –balanç- de comptes davant l'Assemblea General.
- g) L'adquisició, disposició, administració i alineació dels béns i drets del Consorci, d'acord amb les bases del pressupost.
- h) L'exercici d'accions judicials i administratives, la interposició de recursos i defensa en els procediments incoats contra el consorci.
- i) Redactar, tramitar i executar Projectes d'Expropiació Forçosa en la qualitat de beneficiari.
- j) Proposta de nomenament del Gerent per elevar a l'Assemblea General.
- k) Preparació dels acords que hagi d'adoptar l'Assemblea General.
- l) La inspecció i vigilància dels serveis establerts en el Parc.
- m) La resolució de tots els assumptes que no siguin reservats a l'exclusiva competència de l'Assemblea General.
- n) Nomenar i separar lliurement el personal, d'acord amb les disposicions legals d'aplicació.
- o) Totes aquelles que l'Assemblea General li delegui.

Article 16. Sessions.

1. El Consell d'Administració es reunirà sempre que es consideri necessari, i al menys, una vegada cada 3 mesos.
2. Els acords s'adoptaran per majoria simple legal.
3. El Consell d'Administració quedarà vàlidament constituït en primera sessió, amb l'assistència de la meitat més un dels seus membres. En defecte, es convocarà una segona sessió en el termini d'una hora, que s'entendrà vàlidament constituïda, qualsevol que sigui el nombre d'assistents, sempre que hi hagi un mínim de 3. Serà necessària sempre l'assistència del President i del Secretari.

Capítol IV. President i Vice-president del Consell d'Administració.

Article 17. Nomenament del President i del Vice-president.

1. El President serà elegit pels membres del Consell d'Administració, per majoria absoluta.
2. El Vice-president serà elegit pels membres del Consell d'Administració, per majoria simple.

Article 18. Atribucions del President i del Vice-president.

1. Correspondrà al President:
 - a) Formar l'Ordre del Dia del Consell d'Administració.

- b) Convocar, presidir, suspendre, aixecar les sessions i dirigir les deliberacions i podrà decidir els empats amb vot de qualitat.
 - c) Publicar, executar i fer complir els acords i dictar les disposicions particulars que exigeixin el seu millor compliment.
 - d) Ordenar els pagaments i donar compte de l'Administració del patrimoni i de la gestió del pressupost.
 - e) Facultar la delegació en el Vice-president o en algun del Vocals, l'exercici de les atribucions compreses en els apartats precedents.
 - f) Les que li delegui el Consell d'Administració en matèria de llurs respectives competències.
 - g) La representació legal del Consorci, en defecte de la que ostenta el President de l'Assemblea General.
2. En cas d'absència, malaltia o impediment de qualsevol mena, del President, el substituirà el Vice-president.

Capítol V. El Gerent del Consorci.

Article 19. Nomenament.

El Gerent serà nomenat per l'Assemblea General a proposta del Consell d'Administració, i el nomenament haurà de recaure en una persona especialment capacitada per a aquest càrrec.

Article 20. Funcions.

1. El Consorci podrà substituir la gestió unipersonal de la gerència i altre personal per l'atribució de les funcions gestores i administradores, en el seu sentit ampli, a favor dels serveis tècnics i administratius de qualsevol dels ens consorciats.

En aquest cas la seu social del Consorci podrà coincidir amb la de l'ens consorciat al que s'atribueixin aquestes funcions.

2. Seran funcions del Gerent del Consorci:
 - a) Fer complir els acords del Consell d'Administració.
 - b) Dirigir i inspeccionar els serveis existents.
 - c) Ordenar tots els pagaments que tinguin consignació expressa.
 - d) Assistir a les sessions de l'Assemblea General, i a les del Consell d'Administració amb veu, però sense vot.
 - e) Altres funcions que l'Assemblea General o el Consell d'Administració li facultin.

Capítol VI. Secretari i Interventor.

Article 21. Nomenament.

El Consorci estarà assistit de Secretari i d'Interventor que seran nomenats lliurement per l'Assemblea General, d'entre els Secretaris i Interventors dels Ens Consorciats i/o dels Municipis de l'àmbit, els quals podran designar el funcionari que pugui suplir-los.

Article 22. Assistència.

1. El Secretari assistirà amb veu però sense vot a les reunions de l'Assemblea General i del Consell d'Administració, i aixecarà les Actes corresponents.
2. Així mateix, l'Interventor podrà assistir a les sessions de l'Assemblea General i del Consell d'Administració amb veu però sense vot.

Capítol VII. Del Personal

Article 23. Personal.

1. El Consorci del "Parc Serralada de Marina" disposarà del personal necessari, el nombre, la categoria i funcions del qual es determinarà en les plantilles formulades i aprovades pel Consell d'Administració.
2. A més del personal propi, podran adscriure's en Comissió de Serveis el personal de la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, dels Consells Comarcals del Barcelonès i el Maresme, de la Diputació de Barcelona, o dels Municipis integrats del Parc.

Títol IV. Règim econòmic financer.

Article 24. Patrimoni del Consorci.

Constituiran el patrimoni del Consorci "Parc Serralada de Marina":

- a) Els béns immobles que li adscriu la Mancomunitat, la Diputació de Barcelona i els Ajuntaments integrats.
- b) Els que el propi Consorci adquireixi mitjançant qualsevol títol legítim.

Article 25. Recursos del Consorci.

Per a la realització dels seus objectius el Consorci disposarà dels recursos següents:

- a) Productes del seu patrimoni.
- b) Les taxes per la utilització o aprofitament especial dels béns i instal·lacions del "Parc de Serralada de Marina", així com per la prestació de serveis o realització d'activitats per ell mateix.
- c) Les subvencions i aportacions de l'Estat, Corporacions Públiques, entitats o particulars.
- d) Les bestretes o préstecs i crèdits que obtingui.
- e) Altres recursos que puguin atribuir-se-li d'acord amb la Llei.

Article 26. Aportacions dels ens consorciats.

Les aportacions econòmiques dels ens integrats en el Consorci vindran establertes en els programes plurianuals i pressupostos dels ens consorciats. En el seu

defecte, s'establiran en els programes plurianuals i pressupostos del Consorci. En aquest últim cas, serà necessària la ratificació expressa del òrgans plenaris dels ens consorciats.

Així mateix hi cap l'aportació mitjançant la prestació de serveis i l'ajuda tècnica.

Article 27. Drets i taxes.

El Consorci es subrogarà a la facultat que correspon als ens consorciats, per a la imposició de taxes i preus públics per a la prestació de serveis que estableixi, prèvia l'aprovació de les ordenances fiscals preceptives.

Títol V. Dissolució.

Article 28. Dissolució del Consorci.

1. El Consorci es dissoldrà per Acord adoptat entre els membres de l'Assemblea General.
2. Per l'adopció d'aquest Acord es requerirà el vot favorable dels dos terços del nombre legal de membres.

Disposició final

En allò que no està inclòs en els presents Estatuts serà d'aplicació la normativa vigent que regeix per les entitats locals.

ANNEX V

REGLAMENT DE LA COMISSIÓ CONSULTIVA DEL CONSORCI PARC SERRALADA DE MARINA^a

Article 1.

Es constitueix la Comissió Consultiva del Consorci Serralada de Marina d'acord amb la proposta efectuada pel Consell d'Administració davant l'Assemblea General, amb la finalitat d'integrar la participació de tots els sectors implicats en el seu desenvolupament i gestió.

Article 2.

La Comissió Consultiva en compliment d'aquest acord, realitzarà les següents funcions:

Rebre informació de les activitats que es desenvolupin en l'àmbit de gestió del Consorci.
Trametre suggeriments al Consell d'Administració i a l'Assemblea General dels assumptes relatius a la gestió del mateix.

Expressar la seva opinió i criteris respectes als assumptes que li plantegi els òrgans de Govern.

Totes aquelles tasques relacionades amb les funcions assenyalades als apartats anteriors.

Article 3.

La Comissió Consultiva quedarà integrada pels membres següents:

Un representant dels municipis integrats en el Consorci.

Un representant de la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona .

Un representant de la Diputació de Barcelona.

Dos representats del sector agrícola-forestal.

Dos representats del sector turístic i del lleure.

Dos representants de les entitats esportives.

Quatre representants de les entitats culturals i cíviques.

Dos representants de les entitats científiques.

Quatre representants de les entitats conservacionistes.

Dos representats de les entitats educatives.

Article 4.

La Comissió Consultiva estarà presidida per la Gerència i en serà vice-president el vocal escollit per la resta de membres de la Comissió. Actuarà com a Secretari, el Secretari del Consorci o persona que el substitueixi.

Article 5

El nombre de vocals per sector serà escollit per l'Assemblea General a proposta del Consell d'Administració, procurant que la composició de la Comissió Consultiva integri de manera suficient els diferents interessos existents en l'àmbit del Consorci.

Article 6

Per a la selecció dels representants dels sectors integrants de la Comissió Consultiva, s'elaborarà un cens amb les dades que facilitin els membres del Consorci i les federacions respectives.

Article 7

Els vocals representants dels diferents sectors ho seran en funció de les entitats que, o bé territorialment o bé pels seus objectius, estiguin, a criteri del Consell d'Administració, estretament lligats a la problemàtica i a la gestió de l'àmbit del Consorci.

Article 8

En quan a la seva representativitat territorial es vetllarà perquè d'entre les entitats que formin part del Consell Consultiu, a nivell general, al menys hi hagi una de cada municipi integrat en el Consorci.

Article 9

La duració en el càrrec de vocal de la Comissió serà de dos anys. No obstant això, tots els vocals deixaran de tenir aquesta condició quan deixin de ser membres de les entitats i institucions públiques i privades representades.

Article 10

En cas d'absència del President, presidirà les reunions de la Comissió Consultiva, el Vice-President.

Article 11

A les reunions de la Comissió Consultiva hi podran participar les persones que el mateix òrgan consideri convenient per tractar de qualsevol assumpte.

Article 12

La Comissió Consultiva podrà celebrar les seves sessions a la seu del Consorci o qualsevol dels municipis integrats en el Consorci, a proposta del President.

Article 13

La Comissió Consultiva celebrarà sessió una vegada al semestre com a mínim i d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals i les disposicions concordants.

Article 14

Per a la vàlida celebració d'una sessió caldrà l'assistència d'un terç dels membres que formen la Comissió Consultiva

Un cop oberta la sessió, el Secretari llegirà la minuta de l'Acta de la sessió anterior, i es procedirà si escau a la seva aprovació. Posteriorment es tractaran els temes que integrin l'ordre del dia. Finalitzada la reunió, el President aixecarà la sessió.

Article 15

Quan la Comissió Consultiva hagi de prendre acords s'adoptaran per majoria simple.

Article 16

Amb caràcter supletori de les present normes, s'aplicarà el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals i les disposicions concordants.

^ Aprovat per l'Assemblea General del Consorci Parc de la Serralada de Marina, en sessió celebrada amb data 17 de gener de 1997 i publicat al BOP núm. 63 de data 14 de març de 1997.